

TORSDAG DEN 27. SEPTEMBER 2007

FORSÆDE: Marek SIWIEC

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 10.00)

2. Modtagne dokumenter: se protokollen

3. Ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Kathalijne Maria Buitenweg for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om anvendelsen af direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (2007/2094(INI)) (A6-0278/2007).

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE), ordfører. - (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne begynde med at takke de mange medlemmer, som har bidraget til dette dokument. For syv år siden var jeg medordfører for det direktiv, hvis anvendelse vi nu drøfter. I al den tid har Parlamentets holdning været enstemmig, med undtagelse af et par anderledestænkende, der, som De vil se om lidt, har stillet ændringsforslag. Vi har indgående og til tider også heftigt diskuteret f.eks. delingen af bevisbyrden, men det fælles mål har vi heldigvis aldrig tabt af syne, og jeg håber derfor, at De betragter denne betænkning som et fælles projekt.

I 2000 stemte vi med stort flertal for direktivet, som med rette kan kaldes revolutionært. I hele Europa er forskelsbehandling forbudt, både når det gælder arbejdsmarkedet, social sikring og leje af boliger, og ligebehandling blev obligatorisk. Det var jeg umådeligt stolt over, og det er jeg stadig. Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet gjorde et godt stykke arbejde, men det betyder selvfølgelig ikke, at virkeligheden også er drastisk ændret. Forskelsbehandling forekommer stadig ofte.

I de seneste år er der endda sket en stigning i antallet af tilfælde af forskelsbehandling og racisme, og disse er blevet alvorligere. Arbejdsløsheden blandt indvandrere er i de fleste lande betydeligt højere end i resten af erhvervsbefolkningen. Der er mere racistisk vold. Lovgivning er meget vigtig, når forskelsbehandling skal bekæmpes, for den fastsætter normer. Den viser, hvad EU står for, hvordan vi ønsker at omgås hinanden, og hvad der ikke kan tolereres. Lovgivning giver også folk instrumenter til retsforfølgelse i tilfælde af forskelsbehandling.

Kommissionen har nu meget travlt med at undersøge, om medlemsstaterne har gennemført de europæiske regler ordentligt i den nationale lovgivning. Det har jeg også talt med kommissær Špidla om i denne uge, og jeg ser, at Kommissionen har gode hensigter, og at den ønsker at få gennemført lovgivningen i samråd med medlemsstaterne. Det vil jeg gerne give Kommissionen en kompliment for.

Men jeg kan ikke helt undgå at få det indtryk, at der skal lidt mere fut i det, lidt mere handlekraft. Disse love skulle have været gennemført i 2004. Følsomme områder og vanskelige detaljer bruges som argumenter, men den nuværende Kommission sagde ved sin tiltræden, at antidiskriminationspolitik skulle være kernen i dens politik, og De er allerede halvvejs gennem Deres mandat. Jeg respekterer absolut, hvad De har gjort indtil nu, men jeg håber, at De vil være lidt mere på nakken af medlemsstaterne. Det er yderst nødvendigt.

Mindre end halvdelen af landene har gennemført direktivet fuldstændigt. F.eks. er definitionen af direkte og indirekte forskelsbehandling, intimidering og bevisbyrde ikke gennemført ordentligt i mange lande. Der er også en række medlemsstater, som ganske vist har forbudt forskelsbehandling på arbejdsmarkedet, men som syntes, det gik for langt også at forbyde forskelsbehandling, når det gælder tilbud af varer og tjenesteydelser. Det er dog netop på disse områder, at der er mange problemer.

Tag f.eks. undervisning. Ifølge det EU's nye Agentur for Grundlæggende Rettigheder sker det, at børn fra romafamilier placeres forkert på skoler for udviklingshæmmede børn. Eller se på boligområdet. Lejligheder anbefales jævnligt med den bemærkning, at der ikke bor udlændinge i lejlighedskomplekset. Det er uacceptabelt.

Forbuddet mod forskelsbehandling, også uden for arbejdsmarkedet, skal øjeblikkeligt træde i kraft. En lov er kun effektiv, hvis borgerne kender deres rettigheder, men ifølge Eurobarometret tror kun 35 % af de adspurgte, at der findes antidiskriminationslovgivning i deres land. Endda en endnu lavere procentdel af de adspurgte siger, at de ved, hvad de skal gøre, hvis de er blevet ofre for forskelsbehandling. Hvordan vil Kommissionen garantere, at loven bliver en realitet i befolkningens liv? I direktivet er information af befolkningen en forpligtelse, men hvordan vil Kommissionen udforme dette konkret?

Selv om folk godt ved, at der findes en lov, kan vejen stadig vise sig at være fuld af huller, for sommetider stilles der problematiske krav. Således er fristen for at indgive en klage i nogle lande meget kort, f.eks. blot 30 dage. Resten af proceduren kan derimod sommetider være latterligt længe og være overordentlig indviklet. Overtrædelse af antidiskriminationslovene skal der gøres noget ved gennem effektive og proportionale straffeforanstaltninger, som virker afskrækkende. Det står alt sammen udmærket i dette direktiv. Det var vi enige om. Men alligevel har kun meget få lande passende straffeforanstaltninger.

Måske er tiden inde til at sige noget positivt. Det gode er, at der i næsten alle lande i mellemtiden findes instanser for ligebehandling. Det er meget vigtigt, og i mange lande drejer det sig ikke blot om racediskrimination, men også om andre former for diskrimination. Det er jeg glad for. Men desværre har ikke alle instanser de midler, der er nødvendige for at udføre deres opgaver, og jeg anmoder derfor Kommissionen om at overveje dette punkt, når gennemførelsen af antidiskriminationslovgivningen evalueres. Kan Kommissionen reagere på dette?

Afsluttende vil jeg sige, at jeg er stolt over lovgivningen. Der er gjort fremskridt med gennemførelsen i de nationale lovgivninger, men det er endnu ikke tilstrækkeligt. Mange lande har endnu ikke gjort det fuldstændigt. Men selv i de lande, som har gennemført det til punkt og prikke, må vi sikre, at folk også er informeret om deres rettigheder, for hvis de ikke ved, hvilke rettigheder de har, vil de i sidste instans heller aldrig kunne indlede retsforfølgelser, og netop det er overordentlig vigtigt, når forskelsbehandling skal bekæmpes.

Louis Michel, medlem af Kommissionen. - (FR) Hr. formand, fru Buitenweg, mine damer og herrer! Kommissionen glæder sig over denne betænkning om anvendelsen af direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse.

Kommissionen bemærker sig de forskellige betæneligheder, som Parlamentet har givet udtryk for, og gør Dem opmærksom på en række punkter. Med hensyn til at overvåge medlemsstaternes gennemførelse af direktivet indledte Kommissionen sidst i juni overtrædelsesprocedurer mod 14 medlemsstater, der ikke havde gennemført direktivet korrekt i den nationale lovgivning. Jeg vil gerne tilføje, at en række medlemsstater allerede enten har ændret deres lovgivning som svar på Kommissionens betæneligheder eller har indikeret, at de er villige til at gøre det.

Med hensyn til detaljerede oplysninger om medlemsstaternes gennemførelse af direktivet i den nationale lovgivning, offentliggør vi - som vi bemærkede i vores meddelelse fra 2005 om en rammestrategi om ikkeforskelsbehandling og lige muligheder for alle - hvert år en samlet beretning fra den juridiske ekspertgruppe, og de enkelte nationale rapporter er tilgængelige på internettet.

Fru Buitenweg pointerer med rette, at de organer, der har fået til opgave at fremme lighed, spiller en vigtig rolle i diskriminationsbekæmpelsen. Derfor finansierer vi netværket Equinet, der fremmer udveksling af erfaringer og god praksis blandt medlemsstaternes ligestillingsorganer.

Som det fremgår af betænkningen, er dataindsamling et følsomt område. Uden den er det imidlertid umuligt at vurdere omfanget af diskrimination, eller hvorvidt trufne foranstaltninger er effektive. Da mange af de indsamlede oplysninger kan falde ind under kategorien af følsomme personoplysninger vedrørende folks racemæssige eller etniske oprindelse eller deres seksualliv eller religiøse overbevisning, skal de behandles i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i direktiv 95/46/EF om beskyttelse af personoplysninger.

Direktivet indeholder et generelt forbud mod behandling af følsomme personoplysninger. Der er imidlertid en række undtagelser fra reglen - i særdeleshed hvis de pågældende personer har givet deres eksplicite samtykke, eller hvis - og jeg citerer - behandlingen er nødvendig for at udføre forpligtelser og håndhæve specifikke rettigheder inden for arbejdsmarkedslovgivningen.

Medlemsstaterne har også bemyndigelse til at vedtage undtagelser - i henhold til bestemmelsen om passende sikkerhedsbestemmelser - af hensyn til væsentlige offentlige interesser. Det er således op til medlemsstaterne at afgøre, om de ønsker at indsamle data om etnisk oprindelse for at udarbejde statistikker med henblik på

at bekæmpe diskrimination i forbindelse med gennemførelsen af sikkerhedsbestemmelserne i overensstemmelse med direktivet om databeskyttelse.

Eurobarometerundersøgelsen om diskrimination i EU viste, at mange EU-borgere generelt set var villige til at opgive anonyme personlige oplysninger til en optælling for at bekæmpe diskrimination. Tre ud af fire var villige til at levere personlige oplysninger om deres etniske oprindelse, religion eller tro.

Sådanne oplysninger er særligt vigtige med henblik på at gennemføre en positiv indsats for at lindre diskrimination og dybt forankrede ugunstige omstændigheder. I februar måned offentliggjorde Kommissionen en europæisk vejledning til lighedsdata med henblik på at hjælpe medlemsstaterne med at forbedre deres dataindsamlingspraksis.

Den samme Eurobarometerundersøgelse fra januar 2007 afslørede, at folk følte sig tilstrækkeligt informerede om deres rettigheder som ofre for diskrimination. Mens kendskabsgraden varierede betragteligt - hvor f.eks. 65 % af de adspurgte i Finland sagde, at de var opmærksomme på deres rettigheder, mens det tilsvarende tal for østrigerne var beskedne 17 % - så fremgår det klart af det faktum, at gennemsnittet kun lå på 32 %, at der som nævnt er et stort behov for bevidstgørelseskampagner.

Jeg er overbevist om, at vores nuværende aktiviteter, der støttes af det Europæiske år for lige muligheder for alle i 2007, og som involverede omkring 430 aktiviteter på medlemsstatsniveau, samt den europæiske kampagne "Brug forskellene. Stop diskriminationen" vil medvirke til at øge kendskabsgraden.

Jeg vil i særdeleshed nævne de uddannelsesprogrammer, som vi finansierer for ngo'er, fagforeninger, advokater og virksomheder.

Kommissionen er indstillet på at bruge alle tilgængelige redskaber for at forbedre romaernes situation i EU. Det vil i særdeleshed betyde, at direktiv 2000/43/EF skal overholdes, at man anvender Fællesskabets strukturfonde - i særdeleshed Den Europæiske Socialfond - og at man øger kendskabet til romaernes rettigheder og pligter både blandt romaerne selv og blandt offentligheden.

En rådgivende gruppe på højt niveau om den sociale og erhvervsfaglige integration af etniske minoriteter inklusive romaerne skal forelægge sin rapport med en række henstillinger i begyndelsen af december. Gruppen bestræber sig på at identificere hindringer for integration samt på at fremme god praksis blandt offentlige myndigheder og virksomheder.

I denne forbindelse glæder vi os over Europa-Parlamentets interesse i spørgsmålet om de mange forskellig former for forskelsbehandling, og jeg ser meget frem til ved årets udgang at læse om resultaterne af en ny undersøgelse, der gennemføres for Kommissionen. Ikkediskrimination kan selvfølgelig ikke alene skabe lige muligheder for bestemte grupper, der er socialt dårligere stillet end andre. Kommissionen har derfor bedt om en grundig analyse af god praksis i medlemsstaterne i forhold til specielt beskæftigelsespolitikken.

Kommissionen finder det også meget vigtigt, at medlemsstaterne anvender deres egne love korrekt, selv om lovgivningen i sig selv tydeligvis er utilstrækkelig. Vi tilstræber at styrke den gennem forskning, øget bevidstgørelse, uddannelse samt udveksling af god praksis for at forhindre diskrimination, hvor det er muligt, samt for at gennemføre passende ændringer over for dens ofre, hvor dette ikke er muligt.

Patrick Gaubert, for PPE-DE-Gruppen. - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke fru Buitenweg for hendes arbejde, der er af høj kvalitet. Betænkningen indeholder en række rimelige og afbalancerede punkter, og de vigtigste problemer med direktivets anvendelse dækkes indgående.

Det er sandt, at meget få af vores medborgere er helt opmærksomme på deres rettigheder, hvis de udsættes for diskrimination. Det er derfor vigtigt at sørge for en mere effektiv formidling af de relevante oplysninger - specielt i betragtning af at det er det europæiske år for lige muligheder for alle. Mere specifikt støtter jeg tanken om at give tilstrækkeligt med ressourcer til de organer, der har til opgave at fremme lighed. De spiller en central rolle her, og som det ganske rigtigt fremgår af betænkningen, er det afgørende vigtigt, at de forbliver uafhængige.

Det mest bekymrende er imidlertid, at visse medlemsstater ikke gennemfører direktivet helt eller delvist i deres nationale lovgivning. Vi skal helt sikkert træffe foranstaltninger for at sikre, at alle medlemsstater vedtager de nødvendige love, så alle individer uanset deres hjemland kan nyde samme grundlæggende beskyttelse.

Med hensyn til det mest følsomme af de behandlede spørgsmål, nemlig dataindsamlingen, stipuleres det i betænkningen, at den skal foregå på en måde, der ikke krænker privatlivets fred, og at den kun skal tjene til

at afsløre de former for forskelsbehandling, som mindretal kan lide under. Dataindsamlingen må aldrig bevæge sig ind på det farlige område, der hedder etnisk profilering, men den skal i sidste instans levere de nødvendige oplysninger til at måle diskriminationens omfang og skabe hensigtsmæssige løsninger.

Når det handler om et princip af så grundlæggende betydning som ligebehandling, kan Europa ikke være tilfreds med blot at yde øjentjeneri, blot at vedtage et minimum af lovgivning eller blot at optræde som observatør. Vi skal være agtpågivende, men vi skal også handle, gå i spidsen og sørge for, at Europa tjener som eksempel. I jo højere grad vi kan gøre det, i jo mindre grad kan vi udsættes for bebrejdelser.

Martine Roure, for PSE-Gruppen. - (FR) Hr. formand, hr. kommissær! Først vil jeg gerne takke fru Buitenweg for hendes udmærkede arbejde. Hendes betænkning har vores fulde opbakning. Desværre viser nye statistiske oplysninger, at diskrimination fortsat er et betydeligt og vedholdende problem i mange medlemsstater.

Den første rapport fra EU's Agentur for Grundlæggende Rettigheder omtalte en stigning i racistisk kriminalitet i mindst otte EU-lande. Det er særligt bekymrende i betragtning af EU's højtudviklede lovgivning mod forskelsbehandling. Jeg er imidlertid enig i, at medlemsstaterne kun dårligt og delvist har gennemført lovgivningen i deres nationale lovgivning. Europas borgere er ikke velinformerede, og de er i særdeleshed ikke klar over, at de kan bruge lovgivningen til at forsvare deres rettigheder i tilfælde af diskrimination.

Som ordfører for det europæiske år for lige muligheder for alle og om rammeafgårelsen om bekæmpelse af racisme og fremmedhad mener jeg, at medlemsstaterne skal gøre en større indsats for at sikre en ordentlig anvendelse af den europæiske lovgivning. Kendskabet til vores tekster skal også udbredes, så Europas befolkning kan identificere sig med dem.

Den mest betydningsfulde ændring i dette direktiv om ligebehandling er ændringen af bevisbyrden. Vi skal derfor insistere på indførelsen af praktiske foranstaltninger for at sikre dette fremskridt i alle EU's medlemsstater.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi skal styrke EU's retlige rammer for bekæmpelse af diskrimination ved at vedtage et generelt direktiv, der dækker alle de former for diskrimination, der er nævnt i traktatens artikel 13, og jeg vil gerne spørge Kommissionen, hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til en gennemførlighedsundersøgelse af et sådant direktiv.

Sophia in 't Veld, for ALDE-Gruppen. - (NL) Hr. formand! Her i Europa-Parlamentet udarbejder vi love, men vi kan ikke udrydde racisme og fremmedhad udelukkende med love. Udtalelser fra politikere og andre opinionsdannere bidrager til en atmosfære af had og intolerance, hvor det anses for normalt at diskriminere, og således forbliver det tomme ord.

Jeg ville faktisk ønske, at Kommissionen fordømte forskelsbehandling i Europa lige så ihærdigt som overtrædelser af f.eks. marksregler. Vi skal beskytte menneskelige ressourcer i Europa lige så godt som pengeresourcer. Når vi kan gribe ind over for Bill Gates, kan vi bestemt også gribe ind over for virksomheder og myndigheder, som diskriminerer. Vi ved, at 14 regeringer stadig mangler at opfylde nogle af punkterne i ligebehandlingsdirektivet, men Kommissionen synes ikke at have særlig travlt med at håndhæve reglerne og giver landene alt for meget tid til at efterleve dem. Denne lov skulle have været gennemført for mange år siden. Det ville Bill Gates ikke slippe godt fra.

I bekæmpelsen af terrorisme og kriminalitet må vi ikke flytte vores grænser. Nogle foranstaltninger rammer udelukkende visse grupperinger og synes at legitimere forskelsbehandling. Tænk f.eks. på "stop and search"-metoder, profileringsmetoder osv. Også integrationsforanstaltninger er sommetider diskriminerende, og jeg konstaterer med glæde, at f.eks. den forrige nederlandske regering søgte at indføre integrationsforanstaltninger, som derefter blev forbudt af domstolen, fordi de faktisk var diskriminerende.

Blandt ændringsforslagene lagde jeg især mærke til ét, nemlig ændringsforslag 4, hvori der står, at beskyttelse af mindretal og overholdelse af antidiskriminationslovgivning er et nationalt anliggende. Hvis der er én ting, der ikke er et nationalt anliggende, er det vores fælles europæiske værdier, og det er derfor netop Europas ansvar at sikre ligebehandling for alle europæiske borgere. Det er jo formålet med den europæiske integration, og markedet er blot et middel til at opnå det.

Endelig er religionsfrihed også et stort gode og en grundlæggende rettighed, men den må ikke misbruges til at retfærdiggøre forskelsbehandling på grundlag af etnicitet. F.eks. må en katolsk skole ikke under påskud af religionsfrihed afvise børn af en bestemt etnicitet, fordi de egentlig hellere vil holde skolen hvid. Derimod er det ikke automatisk racisme at kritisere islam.

Afsluttende vil jeg sige, at lovene er vigtige, og at det er overordentlig godt, at vi har denne lov, men vi har alle muligheder for at sikre, at atmosfæren vedbliver at være sådan, at forskelsbehandling ikke længere forekommer.

Roberta Angelilli, for UEN-Gruppen. - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Først vil jeg gerne takke vores kollega for hendes arbejde. Som Europa-Parlamentets ordfører for mindreåriges rettigheder vil jeg gerne fokusere på en vigtig del af denne betænkning, nemlig afsnittet om romabørn. Jeg vil gerne minde alle i mødesalen om, at det er børn, der lider værst under diskrimination og social udstødelse.

I Europa findes der alt for mange gadebørn - ofte med romabaggrund - der ikke har nogen fremtid, fordi de ikke har haft en ordentlig skolegang, og fordi de i mange tilfælde er fuldstændige analfabeter. Disse børn får ikke ordentlig lægebehandling eller de nødvendige vaccinationer. De har således ingen fremtid, da de er fornægtet deres barndom, og da de ofte tvinges til at tigge og bede om almisser - ofte i skoletiden - eller ender som illegale arbejdere.

Som det også fremgår af betænkningen, skal medlemsstaterne forpligte sig til at indføre positive politikker til bekæmpelse af diskrimination. Det vil i dette særlige tilfælde sige politikker, der sikrer børnenes ret til en uddannelse, og som kræver af romabørnenes familier, at de sørger for, at børnene deltager i den obligatoriske undervisning. Der skal også føres passende kampagner for at tilskynde borgerne til at arbejde med skoler for at undgå tilfælde af diskrimination, udnyttelse og social udstødelse blandt børn.

Afslutningsvis finder jeg det uacceptabelt, at alt for mange medlemsstater - heriblandt desværre også mit eget land Italien - endnu ikke har gennemført direktivets bestemmelser ordentligt i deres nationale lovgivning.

Tatjana Ždanoka, for Verts/ALE-Gruppen. - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke fru Buitenweg for denne betænkning, som henleder opmærksomheden på en af de mere alvorlige problemstillinger i forbindelse med racemæssig og etnisk forskelsbehandling i Europa.

Hr. kommissær! Efter min mening bør Kommissionen være mere aktiv med hensyn til at fremme gennemførelsen af direktivet om etnisk ligestilling. Hver dag ser vi mange eksempler på, at en korrekt gennemførelse er nødvendig for at beskytte ofrene. Jeg vil også gerne påpege, at nogle praksis vedrørende sprogpolitik kan betragtes som indirekte forskelsbehandling i henhold til direktivet. F.eks. i mit land, Letland, og i nabolandet Estland, som begge er lande, hvor etniske minoriteter udgør en stor andel af befolkningen, er der uforholdsmæssige sprogkrav i forbindelse med beskæftigelse og krav om kun at bruge ét sprog i kommunikation med myndighederne. Hvis sådanne praksis medfører underrepræsentation af racemæssige og etniske minoriteter inden for forskellige områder af samfundslivet, mener jeg, at det er medlemslandenes pligt at udvikle politikker med henblik på at sikre lige adgang for alle og undgå forskelsbehandling.

Der er også et andet problem. Nogle gange kan forskelsbehandling på grund af nationalitet betragtes som indirekte etnisk forskelsbehandling. Det forekommer, når politikker vedrørende statsborgerskab tager sigte på at udelukke folk med baggrund som etnisk minoritet, f.eks. romaer eller russere.

Jeg håber, at de europæiske domstole vil være lige så progressive som Den Interamerikanske Menneskerettighedsdomstol, ifølge hvilken der ikke må forekomme racemæssig eller etnisk forskelsbehandling i forbindelse med adgang til nationalitet, og grundigt vil overveje, hvilke konsekvenser politikker vedrørende nationalitet har for personer med forskellige etniske baggrunde.

Vittorio Agnoletto, for GUE/NGL-Gruppen. - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Direktivet mod diskrimination er udmærket og af stor etisk værdi, men en række europæiske lande gør lidt eller slet intet for at omsætte direktivet og dets indhold til deres nationale lovgivning, og i praksis hører racemæssige og etniske krænkelse til dagens orden. Italien kan f.eks. se frem til overtrædelsesprocedurer fra EU's side på grund af dets manglende omsætning af direktivet til national lovgivning.

EU anfører som et væsentligt argument, at Italien ikke har omsat begrebet racistisk betinget chikane til den nationale lovgivning, at det mangler en lov, der vender bevisbyrden, og at det ikke har specifikke bestemmelser til beskyttelse mod racemæssige og etniske krænkelse. I kommunen Opera nær Milano satte en gruppe borgere anført af lederne fra den nationale Lega di Alleanza i december måned sidste år ild til telte, der gav ly for omkring 30 romabørn. I Pavia blev snesevis af romaer jaget bort med råb om "gaskamre". I udkanten af Rom angreb 40 hætteklædte angribere bevæbnet med kæppe, knive og molotovcocktails for nogle få dage siden en romalejr i Ponte Mammolo i løbet af natten.

I Italien rydder de lokale myndigheder næsten dagligt en eller flere vagabondlejr, uden at romaerne har de mest grundlæggende rettigheder. Er det den særlige sociale beskyttelse, som betænkningen opfordrer til, at

man yder romaerne - specielt efter udvidelsen? Jeg vil også understrege, at de sanktioner, der skal gøres gældende for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i henhold til direktivet, skal være effektive, afpassede og præventive. Jeg vil også påpege, at vi den 25. april godkendte ...

(Formanden fratog taleren ordet)

Frank Vanhecke, for ITS-Gruppen. - (NL) Hr. formand! Jeg er bange for, at min mening om denne betænkning afviger lidt fra alt det, jeg hidtil har hørt her i salen, for jeg finder denne betænkning mærkværdig, i hvert fald for en institution, som kalder sig selv demokratisk, fordi der heri på grundlag af et yderst diskutabelt direktiv rettes henstillinger, som i mine øjne strider mod de grundlæggende rettigheder og frihedsrettighederne, og som på en række punkter kolliderer med retsstatens grundlæggende principper.

Sandheden er, at virkelig forskelsbehandling af mindretalsgrupper i Europa eller virkelig racisme - heldigvis - er meget marginale fænomener, som allerede bekæmpes tilstrækkeligt og på rette måde. Denne betænkning handler imidlertid om noget ganske andet. Den handler i virkeligheden om det hundrede og syttende forsøg på at indføre regler, som vil give folk mundkurv på og bringe ytringsfriheden yderligere i fare. Den skaber nemlig en atmosfære, som øger meningsterrorer, idet den indfødte befolkning i sidste instans faktisk forpligtes til at give udlændinge forrang. Dette er endnu en af de utallige betænkninger, som diskriminerer den indfødte befolkning.

Således betragter jeg i særdeleshed den omvendte bevisbyrde i retssager om forskelsbehandling, navnlig på beskæftigelsesområdet, som absolut forkastelig i en demokratisk retsstat, hvor alle anses for at være uskyldige, indtil det modsatte er bevist.

Kort sagt drejer det sig i denne betænkning ikke om forskelsbehandling, men om en slags legalisering af politisk korrekthed.

Anna Záborská (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Først vil jeg gerne takke fru Buitenweg for hendes arbejde med denne betænkning. Jeg vil også gerne betragte spørgsmålet fra en anden vinkel.

Folks øgede mobilitet tvinger os til at være mere åbne over for de personer, der kommer ind i vores lande. Denne åbenhed starter imidlertid med familiens opdragelse. Det er i familien, at børn har størst chance for at lære at respektere andre. Familien er det første samfund, der bør lære børnene om åbenhed, respekt og solidaritet. Børnene skal lære at tage afstand fra racemæssig og etnisk intolerance, og det skal blive en synlig søjle i alle aspekter af opdragelse og uddannelse både i skolen og i samfundet som helhed. Opdragelse og uddannelse skal koncentreres om de etniske grundlag, der styrker familiens enhed.

Derfor er spørgsmålet om interaktion mellem kulturer såvel som spørgsmålet om fred og respekt for mangfoldighed nu blevet politiske og sikkerhedsmæssige spørgsmål af stor betydning. Kampen mod racediskrimination koncentrerer primært om den måde, hvorpå vi ønsker at sikre sameksistens mellem folkeslag og nationer i begyndelsen af det nyt århundrede og årtusinde. Selvfølgelig er det nødvendigt med nogle love, men vores samfund skal behandle racediskrimination og etnisk diskrimination på en sådan måde, at vi ærligt vurderer fortiden og sammen søger en fremtid for alle mennesker med respekt for individets værdighed og indre rettigheder.

Magda Kósáné Kovács (PSE). - (HU) Hr. formand! Tak. Hvis 60 % af deltagerne i undersøgelsen føler sig udsat for en eller anden form for urimelig diskrimination, så er det en advarsel til medlemsstaterne og til Europa.

Der diskrimineres fortsat på grund af etnisk eller racemæssig oprindelse, og det kan nok desværre forventes at fortsætte i lang tid, da Europa i stigende grad bliver mere forskelligartet, da etniske forskelle bliver mere synlige, og da selv lande, der opfatter sig selv som monoetniske bliver hjem for stadig mere forskelligartede kulturer.

Fru Buitenwegs udmærkede betænkning giver anledning til vurdering og refleksion. I dag har Kommissionen imidlertid givet os et løfte om fremskridt på dette område, og hvis adskillige lande ikke har gennemført direktivet ordentligt, så er advarslen velbegrundet, og der er et afgørende behov for hjælp. Næsten alle mine kolleger har sagt, at borgerne ikke kan udnytte deres ret til beskyttelse mod diskrimination, hvis ikke de er opmærksomme på denne ret.

Diskrimination af racemæssige eller etniske årsager giver også problemer i en bredere sammenhæng, da tilhørsforholdet til en etnisk minoritet primært er et spørgsmål om identitet. Vi i Central- og Østeuropa har ikke haft alt for positive erfaringer med hensyn til villigheden til at levere data i en sådan grad, at en person

er en sigøjner, hvis det omgivende miljø opfatter vedkommende som sådan, og dette bliver snarere et spørgsmål om livsstil end et spørgsmål om ægte raceidentitet. Agenturet for Grundlæggende Rettigheder kan gøre meget for at forbedre denne situation.

Jeg har endnu to kommentarer. For det første kan gennemførelsen af direktivet i høj grad være med til at sikre, at romasamfundet ikke glider uden for Europa. For det andet er der med de nye medlemsstater opstået nye etniske blokke på kortet over den europæiske historie. Det er en trist arv fra det 20. århundrede og de to verdenskrige, at indre uoverensstemmelser fortsætter, og at sår endnu ikke er helet. Vi bærer alle et ansvar.

Sarah Ludford (ALDE). - (EN) Hr. formand! Jeg glæder mig meget over, at Kommissionen har indledt overtrædelsesprocedurer mod de 14 medlemslande, som ikke på behørig vis har gennemført direktivet.

Jeg revses ved at se, at mit eget land, Det Forenede Kongerige, er med på listen. Et af problemerne i mit land er, at definitionen af indirekte forskelsbehandling ikke overholdes. Det er helt klart, at der ikke er plads til, at man blot lader stå til, heller ikke i et land, som har haft lovgivning om racemæssig forskelsbehandling i mere end 40 år.

Det er nødvendigt at udvise stærk politisk vilje i dette spørgsmål, hvilket også gør det endnu mere ærgerligt, at Rådet ikke fandt denne forhandling vigtig nok til at være repræsenteret.

Det interesserede mig meget at høre, at kommissær Michels statistik viste, at tre ud af fire europæere støtter anonym dataindsamling om etnisk oprindelse, og det glæder mig, at Kommissionen har gjort et stort stykke arbejde inden for dette område de seneste år og lavet en vejledning for bedste praksis. Vi er kommet et meget langt stykke vej siden 1999, hvor jeg vovede at bruge ordene "etnisk overvågning" i mit udkast til betænkning om det europæiske år mod racisme og modtog spandevs af indsigelser.

Jeg er naturligvis enig med hr. Gaubert i, at vi skal være meget opmærksomme på, at de data vedrørende race og etnisk oprindelse, som indsamles med henblik på at sætte fokus på og bekæmpe forskelsbehandling, ikke i sig selv bliver et redskab til forskelsbehandling gennem racemæssig eller etnisk profilering.

Jeg ville gerne spørge kommissæren, i hvilket omfang, ud over foranstaltninger til databeskyttelse, forbuddet mod forskelsbehandling finder anvendelse på politiets aktioner - som naturligvis er tjenesteydelser - f.eks. i forbindelse med at stoppe og kropsvisitere personer. Det er klart, at politiet som arbejdsgiver falder inden for anvendelsesområdet, men jeg er aldrig blevet helt klar over, i hvilket omfang direktivet finder anvendelse på politiaktioner.

(Formanden fratog taleren ordet)

Marek Aleksander Czarnecki (UEN). - (PL) Hr. formand! Jeg har kigget nærmere på gennemførelsen af EU's direktiver, herunder direktivet om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse, og jeg må ligesom ordføreren konstatere, at mange medlemsstater har vedtaget en stor del af direktivet, samt at de endda er gået ud over det område, som dækkes af direktivet. Medlemsstaterne har med få undtagelser sikret borgerne fuld ligebehandling. Der findes visse huller og mangler, som skal tilpasses. Bestemmelserne findes ofte i forskellige retsakter, men det bør ikke være til hinder for, at lovgivningen kan håndhæves på nationalt plan.

Jeg synes, at den lovgivningsmæssige forberedelse er på et godt niveau i EU. Det står værre til med folks bevidsthed, da folk kan være diskriminerede over for andre personer. I øjeblikket skal vi dog besvare følgende spørgsmål: Hvordan kan vi udvikle folks bevidsthed og følsomhed i denne vores globale verden? En verden, hvor folk af mange forskellige årsager ustansseligt skifter opholdssted ...

(Formanden fratog taleren ordet.)

Philip Claeys (ITS). - (NL) Hr. formand! Problemet med en betænkning som fru Buitenwegs er, at man går ud fra fromme principper og gode hensigter, men at der desværre er en dyb kløft mellem disse og den konkrete realitet. Selvfølgelig er forskelsbehandling på grundlag af race eller herkomst forkastelig. Spørgsmålet er bare, om denne forskelsbehandling er så udbredt, som man altid vil have os til at tro. Den seneste årsberetning fra EUMC (Det Europæiske Observationscenter for Racisme og Fremmedhad) taler om en stigning, hvad angår fænomenet, mens EUMC ikke er i stand til at underbygge denne påstand med konkrete tal. EUMC formår ikke engang at give en almindelig accepteret definition af, hvad forskelsbehandling er.

Alt for ofte går man ud fra, at praktisk talt alle problemer med udlændinge skyldes såkaldt forskelsbehandling, som de angiveligt er ofre for. Dette har katastrofale følger, fordi det fritager hele befolkningsgrupper for et

personligt ansvar. Denne politik, der pylrer om udlændingene, og offerkulturen har blot gjort problemerne værre, og jeg tilslutter mig derfor gerne den mindretalsholdning, som Koenraad Dillen har formuleret.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) Hr. formand, mine damer og herrer! Allerførst vil jeg gerne påskønne konsekvensen og kvaliteten i denne betænkning og pointere vigtigheden af at forbedre folks liv og udviklingen af samfund. I mit indlæg vil jeg gerne gøre opmærksom på uddannelsens betydning for at gennemføre de europæiske principper og bestemmelser vedrørende ligebehandlingen af borgerne.

Betænkningen understreger med rette det faktum, at love kun er effektive, når borgerne er opmærksomme på deres egne rettigheder. Det er fortsat et krav, at borgerne informeres, men også at de uddannes, for at de kan reagere og i sidste ende forsvare sig selv. Det er først, når folk har modet til at tale, skrive og udnytte deres rettigheder, at diskriminationsfænomenet kan begrænses.

Samtidig er uddannelse i tolerance utroligt vigtig, hvis et samfund skal overleve. Hvis man lærer at leve sammen med andre mennesker og acceptere forskelle ikke som en ulykkelig skæbne, men som en mulighed for at opbygge helheden, er man på vej mod at fjerne sådanne fænomener.

Genowefa Grabowska (PSE). - (PL) Hr. formand! EU har en god lovgivning, definerede standarder for bekæmpelse af forskelsbehandling, og direktiver er ved at blive udarbejdet. Jeg vil gerne ønske tillykke med den betænkning, som vores kollega i dag har fremlagt. Det, som vi her bestemmer, fører staterne senere ud i livet. Staterne har klausuler til bekæmpelse af forskelsbehandling i deres forfatninger, de har et helt arsenal af love til beskyttelse af borgerne mod forskelsbehandling. Hvorfor ser det da så dårligt ud? Hvorfor finder vi fortsat så mange eksempler på forskelsbehandling, som vi har svært ved at håndtere?

Jeg tror, at problemet skyldes to forhold. For det første - oplysning, og for det andet - håndhævelse af forpligtelsen. Jeg vil koncentrere mig om oplysningen. Det er ikke staterne, der står for oplysningerne. Det har vist sig, at staterne kun i et meget begrænset omfang oplyser den almindelige borger om, hvad forskelsbehandling er. Jeg synes, at de ikkestatslige organisationer i større grad skal påtage sig denne rolle, da de er gode til at nå frem til forskellige samfundslag, forskellige borgergrupper og oplyse om, hvad indvandring er for noget. Prøv og spørg kvindelige indvandrere, ældre kvinder, enlige mødre, om de føler, at de bliver forskelsbehandlet, og de vil svare: "Nej, det er vores skæbne. Det er vores skrækkelige skæbne." Man skal hjælpe dem med at komme på benene igen, henvise dem til procedurer og de relevante myndigheder.

Jeg ser ligeledes gerne, at Europa-Parlamentet tager initiativ til at udarbejde et kodeks for god praksis, som organisationerne kan deles om. Og lige et sidste ord: Jeg håber ikke, at Kommissionens initiativ med en lille gul lastbil, der kører rundt i Europa med en udstilling om bekæmpelse af forskelsbehandling, samt det europæiske år for lige muligheder for alle er udtryk for vores formåen. Lad os gøre mere for bekæmpelsen af forskelsbehandling.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). - (PL) Hr. formand! Gennemførelsen af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse samt uanset hudfarve, overbevisninger eller tro udgør som regel et fast arbejde, der aldrig bliver afsluttet. Ethvert skridt mod det overordnede mål er en succes. Vi kan ikke forvente, at vi fra den ene dag til den anden kan ændre alle folk, så de mister et naturligt kendetegn - at stræbe efter at forbedre deres eget liv og bekæmpe personer, der kan forstyrre dem i at gennemføre dette. Men vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at fjerne retslige, sociologiske, økonomiske og uddannelsesmæssige barrierer, at skabe betingelser for en fælles eksistens og ændre vores negative opfattelse af andre mennesker uanset de forskelle, der findes mellem os. Og til sidst vil jeg gerne sige, at jeg absolut ikke er enig med hr. Vanhecke vedrørende holdningerne.

Neena Gill (PSE). - (EN) Hr. formand! Jeg hilser Kommissionens meddelelse velkommen, men vi må desværre konstatere, at forskelsbehandling i EU, trods denne og anden lovgivning, ikke er faldende, men er steget drastisk.

Jeg vil gerne tage til genmæle over for dem på det yderste højre, som bestrider dette, for jeg kan fortælle jer, at jeg alene dette år har mødt omkring 500 personer fra sikh-samfundene i Frankrig, Belgien, Italien og Tyskland, som alle kan berette om chokerende tilfælde af uacceptabel forskelsbehandling på grund af deres udseende: fordi de bærer turban.

Siden 2004 er en række sikh-drenge blevet bortvist fra skoler i Frankrig for at beholde turbanen på. Der er eksempler på lignende tilfælde i Belgien og Tyskland.

Selv om det blev afgjort ved de franske domstole, at sikh-mænd gerne måtte bære turban på billedet på deres kørekort, blev dette udtrykkeligt forbudt af det franske ministerium inden for 24 timer af denne afgørelse.

I lufthavnen i Bruxelles bliver sikh-mænd jævnlig bedt om at fjerne deres turban, hvilket betragtes som en stor fornærmelse.

Derudover modtager jeg hver uge opkald fra Italien om personer, som ikke kan udføre deres daglige gøremål i fred, fordi de er sikher. Så disse tilfælde er tydeligvis eksempler på overtrædelser af alt det, som denne betænkning anmoder om, og som Kommissionen arbejder for.

Derfor vil jeg gerne spørge kommissæren, hvad han og Kommissionen gør for at anfægte disse tilfælde af forskelsbehandling. Vi kan ikke tale om at være forenet i mangfoldighed og samtidig ignorere de praksis, der anvendes af regeringer i mange medlemslande.

Jeg vil gerne lykønske fru Buitenweg, som er ordfører for denne betænkning, fordi hun har foreslået nogle tiltag, som jeg håber vil kunne give oprejsning til dem, som marginaliseres på grund af uvidenhed og på grund af manglende bevidsthed om og respekt for andres kulturer.

Endelig håber jeg inderligt, at vi i dette år for lige muligheder for alle og næste år for interkulturel dialog har viljen til at sikre, at vores ord afspejles i vores handlinger.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). - (PL) Hr. formand! Der er selvfølgelig ikke nogen i det 21. århundrede, der modsætter sig kampen mod forskelsbehandling. Jeg støtter ligeledes betænkningen, selv om jeg ikke synes, at fordomme skyldes race eller etnisk oprindelse, men snarere kultur, civilisation og religion. Jeg vil også gerne bemærke, at det vil være nemmere at overholde princippet om ikkeforskelsbehandling i Europa, hvis vi fører en politik med ønsket og kontrolleret indvandring, eftersom der jo ikke er nogen, der er aggressiv over for eller viser uvilje mod en partner, som vedkommende selv har valgt.

I betænkningen tales der kort sagt om indvandrernes rettigheder. Lad os også tale om deres pligter! Man kan nemmere undgå forskelsbehandling af udlændinge og folk fra andre kulturer, hvis de viser respekt for de indfødtes kultur og skikke, hvis de viser en vilje til at blive integreret, samt hvis de ikke bygger stater i staterne i dette vores Europa, der jo unægtelig har kristne rødder.

Emine Bozkurt (PSE). - (NL) Hr. formand! Jeg takker fru Buitenweg for det fremragende arbejde, hun har udført med denne betænkning. Hvad enten det nu drejer sig om forskelsbehandling og racisme på arbejdsmarkedet, i sportsklubber eller i skolen, er det på alle fronter en krænkelse af de værdier, som vi står for i Europa. Hvad vi har brug for, er en samlet tackling på alle niveauer, europæisk, nationalt og lokalt. Lovgivere, politikere og selve ofrene for forskelsbehandling kan spille en vigtig rolle her. Vi skal bevidstgøre de europæiske borgere om deres rettigheder og om de midler, de har for at få disse rettigheder respekteret.

Jeg vil indtrængende anmode Kommissionen om at påtage sig et ansvar og overvåge, at direktivet om ligebehandling gennemføres hurtigt og korrekt. Direktivet er et skridt i den rigtige retning, men effektiviteten står og falder med medlemsstaternes gennemførelse. Jeg beder derfor Kommissionen om at vise det moralske lederskab, som Barroso selv bebudede i 2004, og som er hårdt tiltrængt. Også i 2007, vel at mærke det europæiske år for lige muligheder, hører forskelsbehandling i Europa stadig til dagens orden. Netop nu, i en tid, hvor visse grupper, og her tænker jeg i særdeleshed på muslimers stilling i Europa, bestemt ikke har medvind, har vi på alle områder brug for mennesker, som forsøger at bekæmpe forskelsbehandling.

Jeg vil derfor tilslutte mig Kommissionens opfordring til at udvide foranstaltningerne til at omfatte alle mulige former for forskelsbehandling.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Hr. formand! Jeg vil gerne lykønske ordføreren med udarbejdelsen af en betænkning, som forhåbentlig vil medvirke til at beskytte mennesker mod etnisk og racemæssig diskrimination og sikre dem rettigheder og friheder.

Vi skal gøre en stor indsats for effektivt at gennemføre direktiverne om etnisk og beskæftigelsesmæssig lighed. Borgerne i EU's medlemsstater (specielt de nye) kender fortsat ikke deres rettigheder. Enten har de ikke nok tid, eller også er det økonomisk umuligt for dem at forsvare deres rettigheder. I de fleste lande formår de diskriminerede ikke at slutte sig sammen og danne mere magtfulde foreninger, der kan forsvare deres kollektive rettigheder. Det er vanskeligt at indsamle oplysninger om disse meget vanskelige problemer og identificere indirekte diskrimination eller at vurdere omfanget af diskrimination i samfundet. Derfor får Kommissionen vanskeligt ved at kontrollere direktivernes gennemførelse og finde frem til årsagerne til de ulykkelige situationer, hvor der findes diskrimination.

Jeg støtter mine kollegers anbefalinger om at bevilege flere ressourcer til ngo'er, der informerer borgerne og giver retshjælp til diskriminationens ofre. Medierne spiller også en meget vigtig rolle.

Jeg vil således henvende mig til mine kolleger. Vi har alle kontorer i de lande, hvor vi er valgt. Der kunne vi udbyde og finansiere indledende juridiske konsultationer, hvor folk kunne blive informeret om de retsakter, der forbyder diskrimination, samt om mulighederne for at søge domstolsprøvelse. Vi kunne kort sagt hjælpe folk direkte.

Vi kan mere aktivt mobilisere den politiske vilje til at styrke kampen mod racediskrimination og beskæftigelsesmæssig ulighed.

Louis Michel, medlem af Kommissionen. - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Først vil jeg forsikre Dem om, at jeg naturligvis vil overbringe min kollega Vladimir Špidla de overvejende positive kommentarer vedrørende hans indsats. Efter min mening er denne påskønnelse velbegrundet, og jeg vil bestemt videregive den. Jeg vil naturligvis også viderebringe Europa-Parlamentets kommentarer samt dets uopsættelige anmodninger eller forventninger vedrørende det arbejde, der fortsat skal gøres.

Jeg vil gerne gøre én ting klar helt fra starten. Jeg og Kommissionen deler bestemt ikke visse synspunkter her i salen, der afspejler en tendens til udelukkelse, og jeg er glad for at sige, at de er marginale. Jeg føler mig også forpligtet til at kommentere påstanden om, at der er en risiko for at oprette en stat i den kristne stat eller i det kristne Europa. Det siger sig selv, at jeg har fuld respekt for de borgere, der har sådanne tanker, men jeg føler det imidlertid som min pligt at minde Dem om, at Europa ikke taler med én stemme - hverken religiøst, filosofisk eller politisk. Nogle gange betaler det sig at sige det indlysende.

(NL) Fru Buitenweg og fru In 't Veld har med rette fremhævet et grundlæggende problem, nemlig gennemførelsen af direktiverne i national lovgivning. Kommissionen er fuldstændig klar over, at der til stadighed skal lægges pres på de medlemsstater, som ikke efterlever den europæiske lovgivning. Kommissionen deler denne bekymring med de institutioner, som beskæftiger sig med disse vigtige sager i medlemsstaterne. De ved, at vi selvfølgelig stærkt og varmt støtter disse institutioner og organisationer.

(FR) Hr. formand! Med hensyn til det nye initiativ vurderer vi i øjeblikket dets gennemslagskraft. Vi er allerede begyndt at undersøge, hvordan det påvirker diskriminationen. Vi er naturligvis nødt til at kende problemets omfang. I øjeblikket gennemføres høringer af offentligheden, ngo'er, arbejdsmarkedets parter, virksomheder og Europa-Parlamentet. Om alt går vel, får vi en rapport om konsekvensanalysen i januar 2008. Næste trin bliver en høring af andre tjenestegrene i marts og april 2008. Dette initiativ medtages i Kommissionens arbejdsprogram for 2008, der i øjeblikket er under udarbejdelse, og som offentliggøres sidst i oktober eller først i november. Hvis det vedtages som foreslået, modtager Kommissionen et forslag i juni 2008, hvorefter proceduren kan gå sin gang.

Her er min konklusion. Det siger sig selv, at vores tænkning og vores analyse ligger tæt op af det, der kom til udtryk fra dagens talere under denne forhandling - eller i det mindste de fleste af dem - og jeg vil gerne på Kommissionens vegne lykønske fru Buitenweg med hendes udmærkede arbejde. Efter min mening er det, vi har set her, et eksempel på, hvor afgørende en rolle Parlamentet kan spille for at fremme et rettighedsbaseret Europa, der respekterer sine mindretal og alle sine borgere.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 27. september 2007.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Livia Járóka (PPE-DE), skriftlig. - (HU) Jeg vil gerne lykønske min kollega fru Kathalijne Buitenweg med hendes betænkning, og samtidig vil jeg gøre opmærksom på en række vigtige problemer.

EU-borgerne har et ret begrænset kendskab til lovgivningen, og ofrene for urimelig diskrimination - med andre ord de etniske mindretal og i særdeleshed romaerne - er næsten helt uvidende om de relevante retsfor skrifter eller regelsæt, der yder dem retsbeskyttelse. Det er grunden til, at der gennemføres så få retssager om diskrimination i EU. Endvidere gives der latterligt lave bøder i sådanne tilfælde - specielt i sammenligning med lignende sager i USA. Medlemsstaterne bør have et ansvar samt en pligt til at informere og uddanne befolkningen for at sikre, at flest mulige borgere i samfundet kender til deres rettigheder og muligheder.

Ligestillingsorganerne opererer på afstand af borgerne. Det er nok ingen overdrivelse at sige, at de opererer på papiret uden aktiv deltagelse på vegne af de berørte parter. Et andet problem er, at disse organers virke i høj grad afhænger af medlemsstaternes regeringer med hensyn til finansiering, infrastruktur, menneskelige ressourcer og politik.

Vi er nødt til at indføre et effektivt ansvars- og overvågningssystem på europæisk plan for at systematisere de årlige rapporter og blive i stand til at observere, om ligestillingsorganerne fungerer uafhængigt.

Véronique Mathieu (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Betænkningen om ligestilling mellem kønnene i 2007 giver først og fremmest mulighed for at hylde EU's engagement i kvinders rettigheder, der går helt tilbage til 1957. Men som det fremgår af nyligt indsamlede statistiske oplysninger efter Rumæniens og Bulgariens tiltrædelse af EU, kan vi dårligt være tilfredse med den aktuelle situation.

I første omgang er adgang til og status på arbejdsmarkedet ønsketænkning for alt for mange kvinder og mere en forhåbning. 32 år efter at Rådets direktiv stillede krav om, at kvinder og mænd skulle have ens løn for ens arbejde, er der fortsat et alt for stor løngab på gennemsnitligt 15 %.

For det andet vil ligestilling mellem mænd og kvinder kræve en større indsats for at bekæmpe udstødelse og ulige behandling af mænd og kvinder i specielt landdistrikterne, hvor kvinder, der arbejder side om side med landmænd som medhjælpende ægtefæller, kan blive meget uretfærdigt behandlet i tilfælde af skilsmisse, arv af ejendom eller adgang til ejendom. Der tages heller ikke altid hensyn til disse kvinder i de statistiske analyser.

Vi skal hurtigst muligt føre de forskellige retsakter ud i livet. En del af EU's rolle i denne meget vigtige kamp består også i gennem bevidstgørelseskampagner og en mere effektiv forebyggelse at sørge for, at de nationale kulturer udvikler sig og konvergerer.

4. Ligestilling mellem kønnene i EU - 2007 (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er betænkning af Piia-Noora Kauppi for Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling om ligestilling mellem kønnene i EU - 2007 (2007/2065(INI)) (A6-0290/2007).

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE), ordfører. - (EN) Hr. formand! Først vil jeg gerne takke Kommissionen for at have udarbejdet denne meget vigtige beretning. Ligestilling mellem kvinder og mænd er et område, som fortsat fortjener vores fulde opmærksomhed. Selv om vi har opnået meget i de seneste årtier, er der stadig store udfordringer.

Kommissionens beretning fokuserer på problemer inden for beskæftigelsesområdet. F.eks. lønforskellen mellem mænd og kvinder, usikkerhed på arbejdsmarkedet og det at forene arbejds- og familieliv er problemer, der berører millioner af kvinder hver eneste dag. Disse er også uden tvivl forbundet med den demografiske udfordring, Europa står over for. Som det fremgår af Kommissionens beretning, er 6 millioner af de 8 millioner nye arbejdspladser i EU siden 2000 blevet besat af kvinder. Størstedelen af de 6 millioner nye arbejdspladser for kvinder kommer fra servicesektoren. De 11,7 millioner nye arbejdspladser i servicesektoren er overvejende besat af kvinder. Dette er årsagen til, at servicesektoren og dens vækst samt det indre marked er så vigtige emner for mange kvinder i Europa.

Hovedparten af de nye arbejdspladser for kvinder er imidlertid deltidsjob, hvoraf nogle er farlige og usikre job med lav løn. Tidsbegrænsede kontrakter udgør også et stort problem for mange kvinder i Europa, som også ønsker et mere bæredygtigt og stabilt familieliv. Kommissionens tal viser, at 32 % af de beskæftigede kvinder i EU arbejder på deltid mod kun 7 % af mændene, hvilket tydeligt viser, at der er et kønsaspekt på markedet for deltidsjob i Europa.

Lønforskellen mellem mænd og kvinder, som Kommissionen kom med et initiativ til i juli, er i gennemsnit på 15 % i EU og i visse EU-lande på helt op til 30 %. Lønforskellen mellem mænd og kvinder er ikke mindsket, til trods for at direktiver om princippet om lige løn til mænd og kvinder har været gældende i mere end 30 år, det er således meget beklageligt, at Kommissionen har taget sagen op. På den anden side ved vi, at de medlemslande, som har vedtaget politikker til forening af arbejds- og familieliv for både mænd og kvinder, har højere fødselstal, en højere procentdel af kvinder på arbejdsmarkedet og højere erhvervsfrekvenser.

Kvinder i Europa bestrider også størstedelen af ikkemannede job, som forudsætter høje kvalifikationer. I denne uge har der været forholdsvis stor dækning af en finsk undersøgelse om kvindelige erhvervsledere. Undersøgelsen omfattede i alt 14.000 finske virksomheder og viste, at kvindelige erhvervsledere indbragte et 1 % bedre årligt afkast til virksomhedernes aktionærer end mandlige ledere. Det er 10 % bedre end mænd. Selv om regnestykket var rensset for alle andre ting, havde kvinder tydeligvis en fordel inden for virksomhedsledelse, så dette er også noget, Kommissionen vil tage i betragtning i fremtiden.

I Finland, ligesom i andre lande, har uddannelse været hovedårsagen til kvindernes fremgang. Den højere uddannelsesstandard er gået hånd i hånd med højere beskæftigelse blandt kvinder. F.eks. i Finland er 32,7

% af kvinderne højtuddannede mod kun 24,3 % af mændene ifølge Kommissionens undersøgelse. Derfor er der behov for alle Kommissionens initiativer vedrørende uddannelse og livslang læring, og det er yderst vigtigt, at vi inden for uddannelsesområdet stadig har fokus på ligestillingspolitikken.

Min betænkning opfordrer til, at der træffes særlige foranstaltninger til at bekæmpe uligheder, som skyldes afbrudte beskæftigelsesmønstre på grund af barselsorlov eller plejeorlov. Som følge heraf har Kommissionen foretaget en kønsspecifik analyse for at fastslå indvirkningerne af pensionsreformer på kvinders liv i EU med henblik på at individualisere pensionsrettigheder samt socialsikrings- og skattesystemer. Det, som jeg især finder vigtigt, er, at betænkningen opfordrer medlemslandene til at fordele udgifterne til barselsorlov ligeligt med henblik på at sikre, at kvinder ikke længere udgør en dyrere arbejdskraft i forhold til mænd. Jeg håber i allerhøjeste grad, at mit eget medlemsland, som har verdensrekorden med 60 % kvindelige ministre i regeringen, vil tage dette problem op og fordele udgifterne til barselsorlov ligeligt mellem mænd og kvinder.

Denne betænkning understreger endvidere, at det er nødvendigt at gribe ind over for det store demokratiske underskud. Vi vil undersøge de situationer, der hindrer kvinder i at deltage i det politiske liv og i den øverste ledelse af de offentlige myndigheder på alle niveauer og, om muligt, at træffe foranstaltninger til at afhjælpe sådanne situationer. Der bør også rettes opmærksomhed mod situationen for de kvinder, som hører til etniske mindretal, og kvindelige indvandrere, idet disses marginalisering øges af de mange former for forskelsbehandling, som finder sted både udefra og internt i deres egne samfund. Jeg opfordrer Kommissionen til at samarbejde med medlemslandene om indsamling af relevante data og om styrkelse af de foranstaltninger, der kan hindre menneskehandel, som sigter mod seksuel udnyttelse og tvangsarbejde.

Jeg tror, vi kan slutte af med en meget positiv og opmuntrende tanke. Kvinder har i dag muligheder, som de fleste af deres mødre og bedstemødre aldrig kunne have forestillet sig. Kvinder, som høster fordelene af denne fagre nye verden, bør tage bladet fra munden, og jeg tror, det var meget vigtigt, at Kommissionen tog initiativ til denne beretning. Vi kæmper fortsat for fuld ligestilling mellem kønnene i Europa.

Louis Michel, medlem af Kommissionen. - (FR) Hr. formand, fru Kauppi, medlemmer af Europa-Parlamentet! Kommissionen er helt klart meget glad for denne betænkning og for forslaget til en beslutning om ligestilling mellem kønnene i EU. En vedtagelse af betænkningen vil understrege Parlamentets engagement i ligestilling mellem kønnene. Jeg vil gerne takke og lykønske ordføreren fru Kauppi, fordi teksten støtter Kommissionens strategi og indeholder foranstaltninger til at fremme ligestilling mellem kvinder og mænd.

For det første er ligestilling mellem kønnene en af EU's grundlæggende værdier. Det er også et område, hvor Europa har ført an og i mange tilfælde har foregrebet udviklingerne i samfundet. I de seneste par år er der iværksat en række vigtige og ambitiøse initiativer. Vedtagelsen af køreplanen for ligestilling mellem kvinder og mænd satte fokus på Kommissionens utrættelige indsats for på alle områder at fremme en reel ligestilling mellem kønnene.

Det glæder Kommissionen, at der i Parlamentets beslutning lægges vægt på visse emner, som køreplanen også identificerer som prioriterede indsatsområder - i særdeleshed ligestilling mellem kønnene med hensyn til økonomisk uafhængighed, forening af arbejds- og privatlivet, en afbalanceret kønsrepræsentation i ledende stillinger samt behovet for at bekæmpe stivnede forestillinger.

Skønt der bestemt er gjort fremskridt i bestræbelserne for at skabe ligestilling mellem kønnene, er der fortsat store udfordringer. Kommissionen er enig med ordføreren i, at vi skal fortsætte indsatsen og konsolidere de allerede opnåede resultater. Kommissionen er i denne forbindelse opmærksom på vigtigheden af en effektiv anvendelse af den gældende fællesskabsret, og den vil afgjort forfølge sin rolle som traktaternes vogter. Den vil ikke tøve med at indlede overtrædelsesprocedurer, hvis den mener, at et EU-direktiv ikke er ordentligt gennemført i den nationale lovgivning. Der findes adskillige aktuelle eksempler på igangværende overtrædelsesprocedurer i forskellige faser vedrørende ligestilling mellem kønnene.

For at forbedre overholdelsen af fællesskabsretten har Kommissionen oprettet et netværk - det Europæiske Netværk af Ligestillingsorganer - der forbinder de organisationer, der på nationalt plan er ansvarlige for at fremme ligestilling mellem kønnene. Efter Kommissionens mening kan en forening af erfaringerne på nationalt plan samt et tættere samarbejde med Kommissionen gøre de forskellige ligestillingsorganer bedre til at fremme ligestilling mellem kønnene og medvirke til at sikre en mere ensartet fortolkning af lovgivningen hos de ansvarlige nationale agenturer.

I betænkningen lægges der også vægt på den centrale betydning af at forene arbejds- og privatlivet i processen med at skabe ægte ligestilling mellem mænd og kvinder. Det afspejler Kommissionens egen tænkning. Vi er udmærket klar over, at det i de fleste husstande fortsat er kvinderne der har ansvaret for familien og hjemmet.

Det er således oftere kvinder end mænd, der afbryder eller indstiller deres uddannelse eller karriere, hvilket uundgåeligt skaber kønsuligheder på arbejdsmarkedet og udhuler kvindernes produktionspotentiale. En tilvejebringelse af tilgængelige og økonomisk overkommelige børnepasningstjenester af høj kvalitet har afgørende betydning for at fremme kvinders beskæftigelsesfrekvens - et punkt, der blev nævnt i Barcelona-målsætningerne. I 2008 skal Kommissionen aflægge rapport om udviklingen hen imod disse mål.

Kommissionen har også forpligtet sig til at gennemføre en høring af arbejdsmarkedets parter om foreningen af arbejds- og privatliv, og anden fase af denne afsluttes sidst i juli måned. Efter Kommissionens opfattelse er det et komplekst spørgsmål, der skal løses ved hjælp af en hel række instrumenter. Samtidig kan man imidlertid ændre den gældende fællesskabslovgivning for at tage bedre hensyn til de udfordringer, som Europa skal håndtere. Kommissionen undersøger i øjeblikket høringssvarene fra arbejdsmarkedets parter med henblik på at bruge dem som udgangspunkt for at træffe de nødvendige foranstaltninger. Vi vil også fortsat støtte udveksling af god praksis på dette område, sådan som det kommer til udtryk i beslutningsforslaget.

Jeg vil gerne gentage, at respekt for princippet om ligestilling mellem alle kvinder og alle mænd er en af EU's grundlæggende værdier. Derfor er spørgsmålet om ligelig deltagelse af mænd og kvinder i beslutningsprocessen af afgørende betydning. Det er derfor en af prioriteterne i den køreplan for ligestilling mellem kvinder og mænd, som Kommissionen vedtog i fjor.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege vigtigheden af at bekæmpe kønsstereotyper, sådan som det flere gange pointeres i betænkningen. Stereotyper udgør nok den største hindring på vejen mod ligestilling mellem kvinder og mænd, og en bekæmpelse af dem kræver en indsats ud over lovgivning og finansielle foranstaltninger. Det handler om at ændre opførsel, holdninger og værdier, der bestemmer og påvirker mænds og kvinders roller i samfundet samt deres karrierevalg. Ligestillingspolitikken har altid været med til at ændre på folks opførsel og måde at tænke på, og den vil fortsat spille denne rolle. Kommissionen glæder sig meget over Parlamentets støtte ved udformningen af dette beslutningsforslag.

FORSÆDE: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Næstformand

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter.* - (PT) Hr. formand! Som ordfører for Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter vil jeg gerne understrege vigtigheden af at godkende nogle af de forslag i vores udtalelse, der ikke blev medtaget i fru Kauppis betænkning, ligesom jeg vil bede om Deres støtte til at godkende dem her på plenarmødet i betragtning af deres betydning for millioner af kvindelige landbrugere og landarbejdere, hvis aktiviteter skal gøres mere synlige ved at lade disse kvinder optræde som landarbejdere snarere end som hjemmegående i statistikkerne.

Det er afgørende vigtigt, at man fuldt ud anerkender deres retsstilling som kvinder, der arbejder i landbruget, og at man sikrer dem lige rettigheder og muligheder - herunder også inden for socialsikring. Moderskabet skal sikres effektiv beskyttelse, og der skal være bedre adgang til sundhedspleje, uddannelse, livslang uddannelse, faciliteter for børn og familier - i særdeleshed børnehaver, lokale kulturcentre og markeder - hvilket alt sammen kræver større investeringer og bedre offentlige tjenester i landområder. Kun dermed kan man bekæmpe den fattigdom og isolation, der rammer mange kvinder i visse landområder, og skabe større social samhørighed.

Karin Resetarits (ALDE), *ordfører for udtalelsen fra Kultur og Uddannelsesudvalget.* - (DE) Hr. formand! I dag er flere kvinder blevet aktive på arbejdsmarkedet, men desværre har uforholdsmæssigt mange af dem usikre job. Det betyder, at kvinderne skal være mere fleksible, men at de samtidig får mindre i løn. Man ser primært kvinder arbejde med rengøring og pleje samt som kassedamer i supermarkeder. Vi kvinder ønsker imidlertid mere vellønnede job (lige løn for lige arbejde), lederstillinger (stadigt flere kvinder er højtuddannede, så de uden problemer kan bryde glasloftet til lederstillinger) samt muligheden for at kombinere job, karriere og moderskab. Vi har brug for betydelig større politisk opbakning, hvis vi skal nå disse mål.

Vi har ikke kun brug for flere børneinstitutionspladser, sådan som det blev nævnt i Barcelonamålene. Nej, vi har brug for børnepasning af højeste kvalitet. Alle mødre og fædre skal have råd til børnepasning, og Fællesskabet skal finansiere den. Det er ikke kun børn af velhavende forældre, der skal have maksimal støtte fra de er ganske små. Vi har ikke kun brug for ligeret for mænd og kvinder, men også for alle børn. Den almene uddannelse og erhvervsuddannelsen starter ikke i skolen, men langt tidligere. Her skal vi ændre vores tænkning.

Meget af dette findes i fru Kauppi førsteklases betænkning. Vi støtter den. Lykønskninger til ordføreren.

Amalia Sartori, for PPE-DE-Gruppen. - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil også lykønske fru Kauppi med denne betænkning, der giver et øjebliksbillede af den aktuelle situation på det europæiske arbejdsmarked. Mens vi har haft forskellige muligheder for at se på emnet i Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, har fru Kauppi hjulpet med at præcisere og kaste lys over problemet med, at der i Europa atter er en lønforskel i kvindernes verden - forskellig løn for lige arbejde, hvilket ikke kan tolereres.

Det er tilfældet, til trods for at skolegangsfrekvensen blandt kvinder er høj (kvinderne tegner sig nu for 59 % af dem, der tager en videregående uddannelse i Europa), kvindernes arbejdsmarkedsdeltagelse er steget betydeligt, og kvinderne høster nu stor anerkendelse for deres resultater. Jeg finder det imidlertid mere vigtigt, at betænkningen sætter fokus på nogle af de elementer, der fortsat besværliggør kvindernes deltagelse på arbejdsmarkedet, så det i praksis sker uden grund og i strid med EU's og medlemsstaternes love, der forbyder lønforskelle på arbejdsmarkedet. Det sker ikke kun i det sydlige Europa, sådan som man ofte hører, men over alt i Europa og selv i de nordiske lande, hvor man traditionelt set har en større accept af kvinders arbejdsmarkedsdeltagelse, og hvor institutionerne nu til dags er bedre konsoliderede og mere anerkendte.

Jeg mener således - idet jeg koncentrerer mig om et af de emner, som fru Kauppi har taget op, nemlig om en helt ligelig fordeling af udgifterne til barsels- og forældreorlov skal være generel praksis i medlemsstaterne - at sådanne udgifter, der fortsat delvis afholdes af virksomhederne, tilskynder arbejdsgiverne til at rekruttere færre kvindelige ansatte, hvilket til gengæld har betydning for deres karrierer.

Teresa Riera Madurell, for PSE-Gruppen. - (ES) Hr. formand! Hr. kommissær, efter at have lykønsket ordføreren med hendes gode betænkning, vil jeg gerne for det første fremhæve den gode harmoni, der har kendetegnet det fælles arbejde mellem alle de europæiske institutioner i 2007 i forbindelse med ligestillingspolitikkerne. Derudover vil jeg gerne fremhæve og hilse vores institutioners store forpligtelser over for ligebehandlingen, som det er kommet til udtryk i den europæiske pagt om ligestilling mellem kønnene, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd, og køreplanen for ligestilling mellem mænd og kvinder, der er i kraft indtil 2010.

Med hensyn til de indikatorer, der findes i betænkningen, og med hensyn til betænkningen fra forrige år, vil jeg gerne beklage, som det sker i betænkningen, og som fru Sartori netop har nævnt, at der ikke er sket en signifikant udvikling til fordel for ligestillingen, når det gælder lige løn for lige arbejde. Den kønsbestemte lønforskel i EU ligger fortsat på 11 %. Der er brug for en yderligere indsats i de kommende år for at formindske denne kløft.

Der er en positiv oplysning i betænkningen med hensyn til beskæftigelsen, og det er, at seks af de otte millioner job, der er blevet skabt i EU siden 2000, er blevet besat af kvinder, selv om denne beskæftigelsesrate udviser store aldersbetingede forskelle, som der også bør rettes op på.

Et spørgsmål, som det er meget vigtigt at understrege, og som udspringer af betænkningen, er den betydning, som ligestillingspolitikkerne har, når vi skal behandle den demografiske udfordring, som Europa står over for. Det er en kendsgerning, at de medlemsstater, der har vedtaget politikker til foreningen af privatlivet og arbejdslivet for mænd og kvinder, har højere fødselstal, har flere kvinder på arbejdsmarkedet og højere beskæftigelsesrater.

Jeg vil også gerne understrege min bekymring over, at de grupper, der har størst risiko for udstødelse og fattigdom, fortsat er de ældre kvinder og de enlige mødre.

Endelig vil jeg gerne i lighed med betænkningen understrege, at det ville være interessant og nyttigt i de kommende årlige betænkninger om ligestillingen mellem mænd og kvinder også at medtage oplysninger om kandidatlandene, så de kan bruges under forhandlingen.

Anneli Jäätteenmäki, for ALDE-Gruppen. - (FI) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil ønske fru Kauppi tillykke med en vigtig betænkning.

Ligestilling mellem kønnene er et af EU's grundlæggende principper, sådan som kommissær Michel også sagde, men det er kun et grundprincip, der fremhæves i taler og erklæringer som disse. I virkeligheden er EU ikke særlig interesseret i ligestilling mellem kvinder og mænd. Det fremgik også tydeligt af kommissærens indlæg. Han sagde, at EU vil gøre alt, hvad det kan. Der er ikke noget konkret her. Hvad vil EU gøre for at sikre sig, at de vedtagne direktiver om ligeløn og mange andre emner faktisk gennemføres?

Efter min mening skal EU erkende det faktum, at mænd og kvinder bør have mere lige status i Europa. EU taler meget, men gør mindre, og medlemsstaterne taler også meget, men gør mindre. Faktisk skubber dette emne ikke folk i gang - eller i det mindste ikke EU's ledere. Jeg formoder, at det både gælder for de øverste beslutningstagere og for arbejdsmarkedsorganisationerne i vores egne lande. Der er andre og vigtigere ting. Det er også påfaldende, at den generelle lønforskel i EU-landene fortsat er på 15 %, og at den i mit land, der er pioner på ligestillingsområdet, desværre er på 20 %.

Jeg håber, at kommissæren og Kommissionen under et en dag vil erkende betydningen af dette og gøre noget for at fremme EU-princippet om ligestilling. I dag er det kun tomme ord.

Raül Romeva i Rueda, for *Verts/ALE-Gruppen*. - (ES) Hr. formand! Der er mange punkter, som jeg gerne vil påpege i denne betænkning, som jeg lykønsker ordføreren med, men jeg vil fokusere på to, som efter min mening er de mest relevante.

For det første glæder jeg mig over, at Kommissionens beretning for 2007 koncentrerer sig om spørgsmål som beskæftigelsen, f.eks. lønforskellen, forligeligheden og direktiverne om ligebehandling, eftersom kvinders økonomiske afhængighed er en af prioriteterne i arbejdsplanen for ligestilling mellem mænd og kvinder.

I denne henseende er det korrekt - og det understreges i Kommissionens beretning - at seks af de otte millioner job, der er skabt i EU siden 2000, er blevet besat af kvinder. Det ville være en meget positiv oplysning, hvis det ikke var fordi, at det skæmmes af den kendsgerning, at størstedelen af de nye arbejdspladser, der er besat af kvinder, er deltidsjob, og mange af disse job er ustabile og usikre og dårligt lønnede med ringe muligheder for lønstigninger.

Det konstateres desuden i betænkningen, at der ikke er sket nogen signifikant udvikling i den kønsbetingede lønforskel, og det er naturligvis bekymrende, når kvindernes lønninger i gennemsnit er 15 % lavere end mændenes og i nogle lande endda op til 30 % lavere.

Det andet væsentlige aspekt, jeg gerne vil fremhæve, har at gøre med en sektor, hvor der er særlig mange kvinder ansat, nemlig landbruget. Det kræves nærmere bestemt, at nævnte kvinders juridiske situation bliver forbedret, såvel med hensyn til socialsikring, som de skal sikres direkte adgang til, som med hensyn til deres rolle på landbrugsbedrifterne, idet der lægges særlig vægt på medejerskabet til familiebrugene, adgang til kredit og kvinders rettigheder i arvesager.

Det er to aspekter, som Kommissionen bør være særlig opmærksom på, og den bør styrke sin indsats for at sikre en større lighed mellem mænd og kvinder med hensyn til behandlingen af dem og deres muligheder.

Eva-Britt Svensson, for *GUE/NGL-Gruppen*. - (SV) Hr. formand! Jeg vil gerne takke ordføreren fru Kauppi samt alle de andre, der har forpligtet dig til dette arbejde. Efter min mening er et væsentligt problem i arbejdet med ligestilling, at for mange mennesker i dag mener, at vi har lige muligheder. Det er undertiden sandt i teorien, men der er lang vej endnu, hvad angår ligestilling i praksis. I denne beslutning gøres der opmærksom på dette faktum, ligesom der opstilles gode forslag om, hvad der kan gøres, og hvad der faktisk skal gøres nu.

Jeg har - også her i Parlamentet - gentagne gange fremhævet og pointeret behovet for statistikker, der er fordelt efter køn inden for alle områder. Først når vi får fakta på bordet, kan vi skabe forandringer. Hvis ikke vi ved at afsløre fakta kan dokumentere de store forskelle, der findes mellem kønnene, bliver de ignoreret. Desuden er folk ikke klar over, hvor omfattende de i virkeligheden er. Det er derfor et selvindlysende krav, som jeg gentager: alle statistikker skal fordeles efter køn.

Jeg vil også udtrykke min og hele min politiske gruppes store bekymring over forskellen i beskæftigelse mellem kvinder og mænd med hensyn til lønnet arbejde. Vi ved alle, at kvinderne laver ulønnet arbejde. Samtidig med at tallene viser et stigende antal ledige stillinger for kvinder, fremgår det også, hvilken type beskæftigelse det drejer sig om. Størstedelen af de nye job for kvinder er lejlighedsvis og usikre deltidsstillinger samt lavtlønsjob. Vi skal gøre en ende på denne situation.

Urszula Krupa, for *IND/DEM-Gruppen*. - (PL) Hr. formand! Betænkningen om ligestilling mellem kønnene er yderligere et bevis på, at ligestillingspolitikken spiller en vigtig rolle. Både kvinder og mænd har ret til at deltage på alle det offentlige livs områder, hvilket også bekræftes af lovgivningen. Værdighed opleves imidlertid ikke via nedskrevne retsakter, men via passende sikring af materiel, samt åndelig, følelsesmæssig karakter, især i en sund familie.

Den moderne propaganda, der nedvurderer betydningen af ægteskab, familie, moderskab, skaber desværre en skyldfølelse hos piger og kvinder, der ønsker at blive hjemme og passe børn. I stedet for at yde bistand, retsbeskyttelse, at værdsætte rollen som kone og børneopdragende moder, belastes kvinderne og betragtes som objekter, hvilket intensiveres af den propaganderede mentalitet om prævention, abort, ekstrem individualisme, konflikter mellem forældrene og børnene, forlængelse af pensionsalderen, hvilket fører til psykisk og fysisk sammenbrud.

Man skal huske på, at ligestilling, ligestilling mellem kønnene, ikke er lig en identificering med mændene. Alle former for maskulinisering af kvinder, rivalisering på alle områder med mændene, er ikke blot forarmende for kvinderne, men også for hele samfundet, da der sker en forvrængning af rigdommen og den indre værdi af kvindelighed og mandelighed.

Man skal i dag være særlig på vagt over for handlinger, der ikke er forankret i virkelige behov eller bestræbelser, og man skal besejre overdreven individualisme og moralsk relativisme. Især når der ikke findes nogen grundlæggende infrastruktur, der kan skabe økonomisk udvikling, er det nødvendigt at modvirke forskelsbehandling på mange af livets områder, og derfor skal både lovgivningen og de sociale organisationer gøre det nemmere at opfylde forpligtelserne. I stedet for indoktrinering og ensartetgørelse skal dette foretages. Jeg appellerer derfor til, at man respekterer alle menneskers værdighed, ikke blot hvad angår ligeløn, men også respekt for traditioner, kultur, religion, værdier af vigtighed for den nationale og kulturelle identitet, hvilket vil være berigende den moderne europæiskhed.

Lydia Schenardi, for ITS-Gruppen. - (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Nærværende betænkning er i høj grad en øvelse i at forklare det indlysende. Den viser de samme velkendte statistikker vedrørende erhvervsfrekvenser, lønforskelle og jobtyper. Vi finder også endeløse beskrivelser af fastholdte kønsstereotyper og den deraf følgende diskrimination, der afspejles i kvinders fravær fra visse sektorer af arbejdsmarkedet. Her tænker jeg især på avanceret teknologi, videnskab, forskning og ingeniørvidenskab.

Ikke desto mindre indeholder betænkningen en indlysende modsætning. Hvordan kan vi hilse globaliseringen velkommen i punkt 17 - og hylde dens positive indvirkning på kvinders adgang til uddannelse, sundhedsvæsen og beskæftigelse i form af hjemmebaseret arbejde, underleverandørvirksomhed og mikrovirksomheder - samtidig med at vi i punkt 18 fremhæver den negative virkning af globaliseringen med en kvindeligørelse af fattigdom? Hvilket punkt skal vi tage alvorligt?

Andetsteds anbefaler betænkningen fælleseuropæiske foranstaltninger til skærpelse af nultolerance over for sexistiske krænkelser. Men hvad er en sexistisk krænkelse? Var Ségolène Royal, der stillede op til det seneste franske præsidentvalg, offer for sexistiske krænkelser, da en af hendes tidligere socialistiske kammerater sagde, at hun ikke var den bedste kandidat til landets højeste embede? Eller var det blot en kritik eller en vurdering?

Det er farligt at basere lovgivningen på et sådant begreb, der ikke har eller kan få en juridisk definition. Her er der endvidere tale om et område, der i alt væsentligt er subjektivt og urationelt.

Jana Bobošíková (NI). - (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Endnu - en gang ærgrer vi os over statistikker, der viser, at selv om kvinder skaber bedre resultater, så er deres lønninger permanent 15 % lavere. Det er sandt, at der findes et glasloft, og at mænd ikke er begejstrede for at lade kvinder indtage lederstillinger. Der findes stereotyper, og undertiden bliver kvinderne selv deres ofre. Vi ønsker at ændre dette. Jeg mener imidlertid, at hvis vi vil ændre noget, så skal vi starte her.

Beskæftigelsesstatistikkerne for Europa-Parlamentet og Kommissionen viser klart, at der er et klart flertal af mænd i de bedst lønnede stillinger. Kvinder er overrepræsenterede i de dårligst lønnede stillinger. Der findes mange meget effektive universitetsuddannede kvindelige lingvister, der arbejder her for en sekretærløn. Deres bedre aflønnede chefer har primært to typer kvalifikationer: De er mænd, og de har været her i lang tid.

Jeg mener, at EU-institutionernes henstillinger i kønsspørgsmål først bliver taget seriøst, når vi gennemfører en grundig analyse af forholdet mellem belønningssystemer og folks uddannelse og effektivitet, og når vi reviderer aflønningssystemer og forvaltningen af menneskelige ressourcer. Indtil det sker, vil borgerne se os som folk, der præker vand og drikker vin.

Maria Panayotopoulou-Kassiotou (PPE-DE). - (EL) Hr. formand! Vi fejrer både 50-årsdagen for grundlæggelsen af traktaten om et forenet Europa og 50 års fremskridt med hensyn til at sikre kønnenes

ligestilling. Den sidstnævnte proces er kulmineret i den horisontale integration af spørgsmålet i alle Kommissionens aktivitetsområder og i dialogen med civilsamfundet.

Der eksisterer dog fortsat skjulte uligheder mellem mænd og kvinder i EU-medlemsstaternes politik og praksis. Der er brug for en analyse og vurdering af de negative omstændigheder, der fører til disse uligheder. Fru Kauppi betænkning, som jeg takker for, nævner mange foranstaltninger til at imødegå delvis forskelsbehandling af kvinder.

Jeg vil især understrege, at foranstaltninger, der medvirker til, at mænd og kvinder deltager ligeligt i familiens forsørgelse, bliver en grundlæggende faktor for økonomisk udvikling, velstand og social samhørighed i EU. Ligestilling mellem mænd og kvinder bør komme de kvinder til gode, som frivilligt ønsker at arbejde i hjemmet for en kortere eller længere periode for at passe børn, ældre eller andre, der er afhængige af hjælp. At disse kvinder ikke har været i arbejde, bør ikke medføre, at de udsættes for forskelsbehandling med hensyn til pensioner og sociale rettigheder.

Hr. kommissær! Jeg er meget skuffet over de græske kvinders stilling. Ifølge presseforlydender har De indledt en overtrædelsesprocedure mod mit land med henblik på at fjerne de mere fleksible aldersbetingelser, der gælder for kvinder. Hvorfor kan døtre og mødre ikke få tilkendt tidlig pension til gengæld for den indsats, de yder i hjemmet for familien?

Ligestilling - ja, men ikke ligevægt. Medlemsstaterne, EU og arbejdsmarkedets parter kan drage nytte af den nyetablerede europæiske alliance for familier. Det er muligt at fremme bedste praksis og banebrydende skridt til familievenlige politikker, som vil følge med nationale politikker og på denne måde fremme ligestilling.

EU's demografiske problem kræver, at mænd og kvinder får lige muligheder. Med hensyn til forældreorlov er det nødvendigt med en revision af det relevante direktiv, som blev aftalt udelukkende mellem Kommissionen og arbejdsmarkedets parter, og De har lovet, at denne revision vil finde sted i 2008.

Det er imidlertid også nødvendigt, at den private sektor gør en indsats med hensyn til at ansætte unge kvinder og med hensyn til problemet med afskedigelse af unge mødre. Produktiviteten og udviklingen i EU kræver, at der oprettes en mekanisme til overvågning af den form for forskelsbehandling. Vi håber, at De omgående træffer foranstaltninger til at løse disse spørgsmål.

Lissy Gröner (PSE). - (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg kan garantere fuld støtte fra Socialdemokraterne til alle de punkter, fru Kauppi nævnte i sin betænkning. Ligestillingsbetænkningen fremkommer i det europæiske år for lige muligheder for alle, og den kan også markere 50 års ligestillingspolitik i EU. Hvis ikke der udøves pres og tingene ændres, vil kvinder ikke længere stole på EU.

Det blev også bekendtgjort, at der i år 2007 ville blive oprettet et europæiske institut for ligestilling mellem mænd og kvinder. Hvordan er situationen med hensyn til udnævnelser til bestyrelsen? Her har Parlamentet ret til at give sit besyv med. Hvor langt er man nået med forberedelserne for at sikre, at Vilnius-instituttet kan blive operativt inden årets udgang?

EU har ikke udnyttet sine nøglekompetencer inden for ligeløn, der er et vigtigt spørgsmål, som mange kvindelige kolleger har taget op. Jeg finder det skandaløst, at 15 % af kvinderne fortsat får mindre for deres arbejde end mændene. Sverige er det eneste land, hvor tingene ser bedre ud, da andelen her er nede på 10 %. I mit hjemland, Tyskland, ligger andelen på 26 %, hvilket jeg ikke længere er villig til at tolerere. Det er en sag, hvor Kommissionen skal samle mod til at lægge pres på medlemsstaterne.

I forbindelse med forening af arbejds- og familieliv, har Hr. Špidla truffet foranstaltninger på dette område. Jeg er glad. Vi er enige i, at fædrene også skal gøre en indsats. Virksomhederne har også et stort ansvar her. Derfor har vores gruppe iværksat en EU-dækkende støttekampagne.

Vi ønsker en kvalitativ og kvantitativ vurdering af de foranstaltninger, vi træffer i f.eks. strukturfondene. En nyligt afholdt høring i Regionaludviklingsudvalget viste, at der til dato næsten ikke er taget hensyn til det faktum, at kvinder nyder langt mindre godt af EU-budgettet end mænd. Kønsbudgettering er derfor et andet vigtigt krav fra vores side.

Kommissionen har bebudet foranstaltninger på to områder, nemlig gennemførelsen af lovgivningsforanstaltninger til bekæmpelse af mange former for forskelsbehandling og vold mod kvinder. Vi har næsten ikke været inde på det i dag, men det er et spørgsmål, der skal besvares.

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Hr. formand! Jeg vil gerne takke ordføreren for atter at bringe et vigtigt emne på bane. Jeg synes ikke, at vi brager gennem en åben dør med denne betænkning. Døren står måske allerede åben, men hvis der er et glasloft over os, skal vi tage problemet op igen og igen.

I mit indlæg vil jeg koncentrere mig om to punkter. Især i betragtning af det faktum, at en politik til gennemførelse af ligeret for begge køn er et vigtigt middel til at skabe økonomisk udvikling.

Trods de jure-eksistensen af ligeret i alle EU-lande, fastholdes uligheden de facto i den ulige fordeling af mænds og kvinders adgang til magt samt økonomiske, sociale og kulturelle ressourcer. Det gælder helt ned til fortsættelsen af de fremherskende skikke og deres indflydelse på den ulige fordeling af de familiemæssige forpligtelser samt de hindringer, der gør det vanskeligt for de fleste kvinder at kombinere arbejds- og familieliv. Jeg må beklageligvis sige, at det er beviset på det demokratiske underskud på europæisk plan.

Lige muligheder for begge køn i beslutningstagningen er den vigtigste forudsætning for demokrati, så jeg vil nu kommentere beslutningstagningen i alle samfundslag. De liberale siger, at folks ret til selv at træffe beslutninger er nøglen til succes. Man opnår imidlertid kun valgfrihed, hvis mænd og kvinder kan træffe deres egne valg på alle områder. Hvis mænd og kvinder - og jeg gentager mænd og kvinder - skal kunne kombinere et arbejds- og familieliv, har vi brug for gode børnepasningsfaciliteter, familievenlige arbejdsmiljøer og støttende retlige rammer.

Det er endvidere vigtigt at forbedre både de juridiske og de ikkejuridiske rammer og at øge bevidstgørelsen i samfundet. Det samme gælder også for forældede tænkemåder. Kvinder skal med andre ord gå fra at være deltagere til beslutningstagere. Først da kan vi tale om et samfund, hvor begge køns interesser er repræsenteret og taget med i betragtning - et virkeligt demokratisk samfund.

Hiltrud Breyer (Verts/ALE). - (DE) Hr. formand, hr. kommissær, fru Kauppi, mine damer og herrer! I år har vi fejret 50-årsdagen for EU's grundlæggelse, og vi kan også se tilbage på 50 års milesten vedrørende ligestilling mellem kvinder og mænd. Ikke desto mindre er resultaterne af Kommissionens beretning fra 2007 om ligestilling en bitter pille at sluge. Den viser, at folk på mange områder fortsat kun yder øjentjeneri til ligestilling mellem kønnene, og at den fortsat langtfra er en realitet.

Mange statistikker er blevet citeret i dag, og der er store forskelle i mænds og kvinders beskæftigelsesfrekvens, ligesom kvinder i mange lande med få undtagelser har en større arbejdsløshedsprocent. Næsten hver tredje kvinde har deltidsarbejde. Vi ved, at kvinder fortsat er kraftigt underrepræsenteret i magtfulde og ledende stillinger. Det er bestemt en skandale, at den gennemsnitlige lønforskel er på 15 %, og at den i Tyskland når op på hele 27 %.

Jeg er også glad for, at Kommissionen har taget fat på spørgsmålet om obligatorisk forældreorlov for fædre. Det var helt klart, at spørgsmålet om at forene familie- og arbejdsliv hører hjemme på Kommissionens dagsorden. Ikke desto mindre synes Kommissionen på andre områder af EU's ligestillingspolitik at være gået i frigear. Det siger jeg, fordi vi ikke har hørt om andre politiske initiativer fra Kommissionen bortset fra fornævnte forældreorlov for fædre

Både det europæiske institut for ligestilling mellem mænd og kvinder samt vold mod kvinder er blevet omtalt. Hvad gør Kommissionen for at løse lønforskellen? Jeg hører stort set kun retorik. Det er vores pligt at gøre langt mere på dette område inklusive kønsbudgettering, der er blevet varslet i årevis, men hvor er indikatorerne? Jeg vil derfor bede Kommissionen om at foreslå en ambitiøs lovgivning, så ligestillingspolitikken atter bliver et sømærke i EU.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL). - (NL) Hr. formand! Jeg takker fru Kauppi for hendes betænkning og giver hende en kompliment, men jeg vil dog lige henvende mig til Kommissionen. Selv om Kommissionen jævnlige hykler, når det gælder ligestilling, igen i dag, forsømmer den i praksis gang på gang at omsætte sine gode hensigter i konkrete handlinger. I stedet for at træffe foranstaltninger, som mindsker forskelsbehandlingen, som bekæmper fattigdom blandt kvinder, og som hjælper kvinder med at løse de daglige problemer, de konfronteres med, forværrer Kommissionens politik netop ofte deres stilling.

Et godt eksempel herpå er den såkaldte flexicurity og lempelsen af afskedigelsesretten. Hvis Kommissionens forslag i grønbogen gennemføres, vil det netop gå ud over kvinder, som allerede nu ofte arbejder på midlertidige kontrakter i form af vikararbejde og til en forholdsvis lav løn. Det er især kvinder, som har mange problemer med f.eks. pensionsopbygning, udgifter til lægebehandling og kombineret af familie og arbejde. Og hvad gør Kommissionen? I stedet for at tilbyde kvinder, og for øvrigt arbejdstagere generelt, sikkerhed, som kunne gøre deres liv lidt lettere, vil Kommissionen skabe en endnu større usikkerhed.

Vi konstaterer i denne betænkning om manglende ligebehandling af mænd og kvinder, at der i 2007 stadig er meget store forskelle. Bekæmpelsen heraf bør have endnu højere prioritet, ikke blot i ord, men også i handling. Ligestilling bør automatisk indarbejdes i al Kommissionens politik. Jeg synes faktisk, det er meget sørgeligt, at vi er nødt til gang på gang at gøre Kommissionen opmærksom på dette.

John Whittaker (IND/DEM). - (EN) Hr. formand! Jeg kan se af denne betænkning, at der ikke påtænkes noget afbræk i programmet med, at vi bruger vores penge på at fremme kønsbevidstheden, gribe ind i virksomhedernes rekrutteringsproces og tvinge virksomhederne til at tilbyde fleksible arbejdsforhold og gunstig orlov, men jeg kan ikke se, at der nogen steder tages højde for bivirkningerne. Der er ingen forståelse for, at meget af denne sociale iscenesættelse overvejende har den modsatte effekt.

Den enkle logik er, hvad end man kan lide det eller ej, at hvis det er dyrere at ansætte kvinder, så vil der blive ansat færre kvinder, til trods for regler, der skal hindre arbejdsgiveren i at omtale køn i forbindelse med jobannoncer og ansættelsessamtaler. Al lovgivning, som har til formål at hindre forskelsbehandling af kvinder, ældre eller minoriteter, har den uhensigtsmæssige følge, at den forklejner dem, som ville have opnået det samme uden lovgivning.

Alle vores arbejdspladser, for både kvinder og mænd, afhænger af den velstand, der skabes af økonomien. De fleste arbejdspladser kommer fra små virksomheder. Og altså i modsætning til her i Parlamentet, så arbejder mænd og kvinder ude i den virkelige verden af mindre virksomheder som ansatte, der tjener penge ved at fremstille varer og levere tjenesteydelser, som andre mennesker gerne betaler for. Denne bestræbelse på at fremme ligestilling mellem kønnene er blot én ud af mange former for indgreb over for mindre virksomheder. Hvis vi fortsætter med at pålægge flere udgifter og flere restriktioner, så vil erhvervslivet rekruttere mindre og betale mindre. Det kan godt ske, vi i den sidste ende bliver mere lige, men vi bliver også fattigere, både mænd og kvinder.

Jerzy Buzek (PPE-DE). - (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne ønske fru Kauppi tillykke! Vi er alle enige i, at antallet af fødsler skal stige i Europa, så vi kan forbedre den demografiske situation. Hvis det lykkes, og det skal lykkes, vil det betyde, at et betydeligt antal kvinder, især unge, i hvert fald midlertidigt forsvinder fra arbejdsmarkedet. Og allerede i dag er der jo mangel på arbejdskraft mange steder i Europa.

Inden for europæisk forskning mangler der f.eks. ca. 700.000 forskere. Samtidig er blot hver fjerde doktor kvinde, og hver tiende professor i Europa kvinde. Og der er jo flere kvinder end mænd, der afslutter en universitetsuddannelse. De er altså godt klædt på til forskning, men de indstiller arbejdet og genoptager det ikke senere.

I enhver sektor skal der findes forskellige former for incitament og bistand til at ansætte kvinder. Inden for forskningsverden anvender man f.eks. en række simple greb. Det er for det første muligt at forske hjemmefra. Der organiseres for det andet meget komfortable og billige børnehaver på institutterne eller universiteterne. Kvinderne og mændene passer for det tredje børnene på skift. Det er for det fjerde også muligt at erhverve akademiske titler i løbet af pauser, der er afsat til børneopdragelse. Det overholdes for det femte, at kvinder og mænd tjener lige meget i tilsvarende stillinger.

Europa kan ikke tillade, at uddannede og dygtige kvinder taber i konkurrencen på forskningsområdet blot af den årsag, at de føder børn. Der er heldigvis nogen, der beskæftiger sig hermed.

UNESCO og firmaet L'Oréal har gennem flere år arrangeret tiltag for kvinder i forskningsverden. Fra næste mandag, den 1. oktober, kan vi se effekterne, de gode effekter, af disse tiltag på en udstilling i Europa-Parlamentet i Bruxelles i stueetagen over for KBC-banken. Jeg byder alle varmt velkommen!

Edite Estrela (PSE). - (PT) Hr. formand! I 2005 påpegede jeg i min betænkning om Lissabonstrategien forskellige former for diskrimination, der rammer europæiske kvinder.

Hvad er forandret to år senere efter mange diskussioner og gode intentioner, mange forhandlinger og konferencer, mange rapporter og mange undersøgelser? Hvilke fremskridt er der gjort vedrørende lønforskellen mellem mænd og kvinder, kvinders deltagelse i beslutningsprocessen eller foreningen af arbejds-, familie- og privatliv for både mænd og kvinder? Skønt der er gjort fremskridt i nogle medlemsstater, er der desværre ikke sket meget på europæisk plan.

Den gennemsnitlige kønsbetingede lønforskel ligger fortsat på omkring 15 %, og kvinders deltagelse i beslutningstagningen er kun steget med 1 %. Kvinder bruger fortsat tre gange så mange timer på familiemæssige forpligtelser som mænd. Ikke desto mindre er der et stigende antal kvinder på universiteterne. De gør sig gradvist mere gældende, men der findes fortsat mange former for diskrimination - specielt når de

bliver mødre og præcist af denne grund. Måske er det grunden til, at fødselsfrekvenserne er så lave. Kvindelige immigranter og flygtninge, kvinder fra etniske minoriteter, ældre kvinder og handicappede kvinder - alle disse grupper udsættes for dobbelt forskelsbehandling.

Vi har brug for bedre love - f.eks. som de ligestillingslove, der blev vedtaget i Spanien og Portugal - men de gældende love skal også overholdes, og i særdeleshed lovene om reklamer, der har til formål at eliminere den nedværdigende fremstilling af kvinder i reklamer og massemedier. Vi skal ændre loven for at ændre holdninger. Vi har brug for færre ord og flere resultater.

Danutė Budreikaitė (ALDE). - (LT) Hr. formand, mine damer og herrer! Spørgsmålet om ligestilling mellem mænd og kvinder er fortsat relevant i EU. Der skete få ændringer i 2006. Kvindernes løn er fortsat 15 % lavere end mændenes i EU. Kvinder, der vender tilbage til arbejdsmarkedet, eller som klatrer op ad karrierestigen, har store problemer.

Rådets direktiv fra 1975 om harmonisering af medlemsstaternes love vedrørende anvendelse af princippet om lige løn for mænd og kvinder er endnu ikke blevet gennemført. Medlemsstaterne viser ingen politisk vilje til at løse problemerne vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder og integration på arbejdspladsen. Jeg er derfor enig i forslaget i betænkningen om, at Kommissionen skal undersøge, hvordan medlemsstaterne gennemfører fællesskabslovgivningen på ligestillingsområdet, og træffe hensigtsmæssige forholdsregler i tilfælde af manglende gennemførelse.

Apropos integration på arbejdspladsen vil jeg gerne understrege betydningen af god praksis og dens udbredelse, specielt med hensyn til at forbedre kvinders muligheder for at deltage i politik og den politiske beslutningsproces. Mit hjemland, Litauen, har erfaringer hermed. Kommissionen samt en effektiv anvendelse af Den Europæiske Socialfond kan medvirke til at udbrede en sådan praksis.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Jeg slår ikke til lyd for ekstrem feminisme, og jeg mener heller ikke, at demokratiet skal være blind over for køn, og derfor glæder jeg mig over fru Kauppis initiativbetænkning, som jeg oprigtigt vil lykønske hende med.

Problemet med at afbalancere retten til en erhvervskarriere med familiemæssige forpligtelser er et akut problem, der også omfatter barsels- og forældreorlov for både mænd og kvinder. I lyset af de ændrede betingelser i en globaliseret verden bør vi også i Europa-Parlamentet opfordre medlemsstaterne til at modernisere disse systemer. På initiativ af de unge familier kunne det måske være gavnligt for medlemsstaterne at overveje indførelsen af ydelser på 100 % af indkomsten ved barselsorlov på mindst 12 måneder samt ydelser på mindst 50 % af indkomsten for forældreorlov i mindst 24 måneder i de tilfælde, hvor mødre eller fædre passer deres børn på fuldtidsbasis.

Den periode, som forældrene tilbringer hjemme hos deres børn, omtales i juridisk sprog altid som orlov, selv om ikke kun mødre, men også psykologer, læger, sociologer og mange andre eksperter er enige med forældrene i, at barsels- og forældreorlov på ingen måde er en orlov. Efter min mening er tiden inde til at begynde at tale om moder- og forældreskab og til at omtale barselsorlov på en mere korrekt måde. Når forskellene i forældrenes aktive arbejdsliv er væk, er det nødvendigt at fremme fædres og mødres uhindrede tilbagevending til arbejdsmarkedet samt fortsættelsen af deres erhvervskarrierer.

Jeg finder det vigtigt at understrege behovet for uddannelse under forældreorlov for at håndtere de ændrede beskæftigelseskrav og konsolidere de vigtigste vidensområder som f.eks. iværksætterånden og vedtagelsen af videnskabelige og teknologiske tiltag. Strukturfondene kan også anvendes til dette formål i regionerne. Efter min mening skal vores samfund tillægge moder- og forældreskab langt større værdi. Forældrene har et meget stort ansvar for samfundets dannelse, da deres børn former Europa under ét.

Samtidig vil disse foranstaltninger sætte langt flere kvinder i stand til at hellige sig en mere krævende karriere - f.eks. en akademisk karriere - samtidig med at de opfoster deres børn.

Anna Hedh (PSE). - (SV) Hr. formand, hr. kommissær! Det er noget nedslående at stå her og tale om en betænkning om uligheder i EU i 2007. Det burde ikke være nødvendigt. Det burde være umiddelbart indlysende, ikke mindst i lyset af det faktum, at flertallet af EU's indbyggere er kvinder. Men det er desværre nødvendigt. Det er afgørende vigtigt at få mændene på banen og få dem til at score mål. Ellers er spillet tabt. Her er et par hints til mændene: Kvindernes beskæftigelsesfrekvens skal øges. De skal have ret til fuldtidsarbejde og mulighed for deltidsarbejde. Lønforskellen skal elimineres. Er EU's kvinder virkelig 15 % mindre værd end mændene? Der skal være flere kvinder i direktioner, i politik og i erhvervslivet. Fædrene skal

tage et større ansvar for hjemmet og familien, og de skal tage deres andel af forældreorloven - ikke mindst for børnenes skyld.

Der er mange vigtige ting, som Parlamentet skal opfordre Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre. Forhåbentlig vil de lytte og skride til handling!

Anna Záborská (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Jeg vil oprigtigt lykønske fru Kauppi med denne udmærkede betænkning, der er resultatet af et tæt samarbejde mellem alle medlemmerne af Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling.

Ordføreren har på glimrende vis understreget betydningen af at gennemføre en politik for ligestilling mellem mænd og kvinder som en del af Lissabonstrategien. En af målsætningerne med dagsordenen fra Lissabon er at øge antallet af kvinder, der arbejder og er i beskæftigelse. Samtidig er vi imidlertid ikke i stand til formelt at anerkende kvindernes uformelle og ulønnede arbejde. Vi kender til kvinder, der arbejder for at sikre solidariteten mellem generationerne, der arbejder som frivillige, og som skaber tålelige forhold for sociale forbindelser. Dette uformelle arbejde er imidlertid ulønnet. Vi ønsker ikke at anerkende det officielt, fordi vi ikke ser de penge, der cirkulerer omkring det. Efter min mening er denne logik en form for diskrimination af kvinder. Jeg betragter det som et realpolitisk anliggende for vores ven hr. Špidla at anerkende kvinders uformelle og ulønnede arbejde. Det ville også løse de mange problemer for mindretallene, som vi talte om for et øjeblik siden.

Til at hjælpe os med at gøre fremskridt på dette område - både i Europa og rundt omkring i verden - har vi både individer og institutioner, der tilbyder os matematiske og statistiske modeller samt midlerne til at anvende dem i vores politik. Blandt dem er nobelpristageren i økonomi, Gary Beck, der allerede er blevet omtalt flere gange.

Jeg har benyttet muligheden for at gøre opmærksom på det egentlige problem vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Hr. formand! Det er på tide, at medlemsstaterne endelig tager de fornødne skridt til at afskaffe forældede beslutnings- og adfærdsmønstre, især inden for forvaltningssektoren, så der tages bedre hensyn til ligestillingsaspektet på tværs af alle politikområder.

Kvinder og mænd behandles fortsat forskelligt, og som en konsekvens heraf findes der lavere løn, forskelsbehandling af gravide kvinder og unge kvinder. På trods af kvinders lovende beskæftigelsesfrekvens, der viser, at 6-8 millioner nye arbejdspladser siden 2000 er tilfaldet kvinder i EU, udgør lønforskellen mellem kvinder og mænd fortsat gennemsnitligt 15 % i EU, og i visse lande når den helt op på 30 %.

Det er utilladeligt, at kvinder behandles dårligere på arbejdsmarkedet end mænd som følge af fødsler, hvilket er begge forældres ansvar. Moderskabet har negative følger for erhvervskarrieren, indtægterne og de senere pensionsbetalinger. Man skal bekæmpe kønsstereotyper, og jeg støtter derfor forslaget om at skabe en budgetpost inden for rammerne af samhørighedspolitikken, der er øremærket finansiering af tiltag til fremme af ligestilling samt finansiering af forskning om indvirkningen af politiske strategier på kvinders livssituation.

Jeg vil gerne ønske fru Kauppi tillykke med den fremragende betænkning.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Hr. formand, mine damer og herrer! Efter min mening er tiden inde for EU til på rette måde at finansiere de ædle mål, der beskrives i traktaten såsom bekæmpelse af kønsdiskriminering eller ligeløn for kvinder og mænd.

Den betænkning, som vi i øjeblikket forhandler om, præsenterer en af de vigtigste muligheder for ligestilling ved hjælp af EU-budgettet. Den består af stuktur- og samhørighedsfondene, hvor kvinder skal sikres lettere adgang til europæiske ressourcer. Ifølge vores data har kvinder efter den seneste udvidelse af EU haft relativt mindre gavn af regional fonden og samhørighedspolitikfonden, hvilket bør ændres.

Det er ikke desto mindre ikke nok bare at analysere regional fonden og samhørighedspolitikfonden, selv om deres andel af EU-budgettet - næsten 36 % - tvinger os til at kæmpe for, at de når ud til flest mulige kvinder.

Vi er også nødt til at se på den seneste udvikling inden for EU's traditionelle køns politikprogrammer, som f.eks. Progress, Daphne og Equal. Skønt både Progressprogrammet som helhed betragtet og sektion 5 om ligestilling relativt set nyder godt af ekstra midler i 2008, så er budgetposten for ligestilling mindre end det foregående år.

Daphneprogrammet til bekæmpelse af vold i hjemmet har indtil videre skabt glimrende resultater, og Kommissionen har set dette og anbefalet en budgetstigning i forhold til 2007. Både for disse to programmer og for Equalprogrammet gennemførte Rådet nedskæringer sammenlignet med de beløb, som Kommissionen foreslog i det foreløbige budgetforslag. Rådet foreslog også en reduktion på 7,5 % i midlerne til det nye institut for ligestilling, hvilket er en helt uberettiget reduktion for en nystartet EU-institution.

Desværre bemærker vi desuden fortsat, at Rådets politiske vilje til at virkeliggøre EU's strategier for lige muligheder, for budgetbevilling, fortsat mangler. Derfor skal Parlamentet som en gren af budgetmyndigheden godtgøre dette underskud og bringe konsekvens ind i EU's kønspolitik.

Esther De Lange (PPE-DE). - (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne takke ordføreren for en fremragende og meget afbalanceret betænkning. Adskillige punkter er allerede nævnt. Jeg vil som medlem af både Udvalget om Kvinders Rettigheder og Udvalget om Landbrug især komme ind på situationen for kvinder i landbrugssektoren.

Det, man først lægger mærke til, er, at mange kvinder, som arbejder i landbrugssektoren, er usynlige. Kvinder har 40 % af jobbene inden for landbruget, men mange officielle statistikker, inklusive Eurostat, hr. kommissær, ser kun på kvindelige arbejdstagere på den ene side og kvindelige driftsledere på den anden side. De overser medarbejdende partnere, selv om disse navnlig på mange familiebrug i Nordvesteuropa udgør den største kategori af arbejdskraft. Disse kvinders bidrag til bedriften må ikke undervurderes, og de hjælper ofte med at udvide aktiviteterne i bedriften og i landdistrikterne. Jeg opfordrer derfor Eurostat til at synliggøre denne store gruppe kvinder i de officielle statistikker. Kommissionen opfordrer jeg til i sin politik at tage hensyn til denne store kategori af kvindelig arbejdskraft.

Endvidere konfronteres netop denne kategori af medarbejdende partnere i den daglige praksis i nogle medlemsstater med temmelig mange problemer, f.eks. med opbygning af pensionsrettigheder, adgang til social sikring, problemer ved en bedrifts ophør eller skilsmisse og adgang til syge- eller barselsorlov. Jeg er dog glad for, at der i hvert fald er truffet foranstaltninger på dette område i Nederlandene. Jeg vil gerne gøre Kommissionen opmærksom på projektet "Je verdiende loon" (Det har De ret til), som i Nederlandene med støtte fra ESF skal kortlægge disse hindringer for de medarbejdende partnere. Jeg håber, at Kommissionen vil tage konklusionerne af denne undersøgelse i betragtning, når den fastlægger den fremtidige politik, således at vi med denne uundværlige kvindelige arbejdskraft kan opretholde et stærkt europæisk landbrug og levedygtige landdistrikter.

Maria Petre (PPE-DE). - (RO) Hr. formand, mine damer og herrer! Siden 2000 er 6 af de 8 millioner nye job blevet besat af kvinder. Det kunne få os til at tro, at tiden for de lige muligheder eller tilmed den positive diskrimination af kvinder i kønsanliggender er kommet. Det kan man imidlertid ikke sige, fordi virkeligheden af disse nye job - af de 6 millioner kvinder - modsiger os.

Vi kan ikke oprigtigt håndtere den risiko for ældning og demografisk tilbagegang, som Europa og medlemsstaterne i dag står over for, hvis størstedelen af kvindernes beskæftigelse har været uholdbar, på deltid eller dårligt aflønnet. I Europa halter kvindernes løn fortsat 15 % efter mændenes.

Medlemsstaterne i almindelighed - og Rumænien er ingen undtagelse - skal fortsat investere i uddannelse uden kønsstereotyper og vedtage tydelige politikker, der kan forene kvinders og mænds familie- og arbejdsliv.

Jeg vil gerne lykønske ordføreren med hendes ekstraordinære indsats, og jeg mener virkelig, at vi har brug for årlige vurderinger af resultaterne af de handlinger, der er medtaget i ligestillingskøreplanen. Vi har brug for en endelig aftale om emner såsom omkostningerne ved barselsorlov, forældreorlov og individualisering af pensionsrettigheder og socialsikrings- og skattesystemer.

Louis Michel, medlem af Kommissionen. - (FR) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg sige, at Kommissionen i høj grad deler den bekymring, der udtrykkes af de fleste af talerne. Nogle af dem - faktisk næsten dem alle - kræver foranstaltninger, som Kommissionen allerede arbejder med.

Som De ved, er det Kommissionens opgave at overvåge gennemførelsen og anvendelsen af fællesskabsretten om ligestilling mellem mænd og kvinder. Det er ensbetydende med, at den skal indlede og gennemføre overtrædelsesprocedurer, når den bliver klar over, at en medlemsstat ikke har gennemført eller anvendt et direktiv. Kommissionen indledte således overtrædelsesprocedurer vedrørende direktivet om ligestilling mellem kvinder og mænd i april 2007. Kommissionen undersøger i øjeblikket svarene, og den træffer formentlig en afgørelse om en grundet udtalelse i december måned.

Nu vil jeg gerne hurtigt komme ind på nogle få mere detaljerede og konkrete emner. Med hensyn til etableringen af det europæiske institut for ligestilling mellem mænd og kvinder i Vilnius mødtes bestyrelsen i oktober, og man er i færd med at ansætte en direktør.

Med hensyn til initiativerne vedrørende den kønsbetingede lønforskel fremhævede mange af medlemmerne med rette lønforskellen. Vores svar til dette spørgsmål fremgår af vores meddelelse. I 2008 vil Kommissionen analysere den gældende lovgivning for at afgøre, om den er tilstrækkelig, samt hvad der i givet fald skal ændres.

Med hensyn til spørgsmålet om kvinder i landområder er selvstændige kvinder, der arbejder inden for landbruget, allerede omfattet af direktiv 86/613/EØF. Kommissionen er netop begyndt at undersøge denne lovgivning for at se, om den er effektiv, og for at præcisere, hvad der skal ændres.

Det fører mig endelig frem til et mere ideologisk spørgsmål om fleksibilitet og sikkerhed. Formålet med fleksibilitet og sikkerhed er at øge fleksibiliteten på arbejdsmarkedet - ikke at skabe større usikkerhed - samtidig med at man skaber større valgmuligheder ved at give arbejdstagerne ekstra muligheder for at tilpasse sig gennem eksempelvis uddannelse eller tiltag, der gør det lettere at forene privat- og arbejdsliv.

Formanden. - Undskyld mig, hr. Michel. Det er et system, som vi i øjeblikket forsøger at ændre som en del af reformen af Parlamentets funktion.

Det er ganske upassende - ikke kun af hensyn til kommissæren, men også af hensyn til alle de medlemmer, der har fulgt debatten - at en forhandling slutter med en sådan ballade lige inden afstemningen.

Jeg beklager, hr. kommissær.

Formanden. - (ES) Forhandlingen er afsluttet.

Jeg vil gerne bede talerne om undskyld, fordi vi har været nødt til at afbryde nogle af dem, for den tid, der var afsat, var virkelig ikke rimelig. Vi burde ikke have indlæg af ét minuts varighed, hvor det reelt ikke er muligt at bibringe noget nyt. Men dette spørgsmål er også på dagsordenen om reformen af Parlamentets funktion, som vi skal komme med et svar på om kort tid.

Afstemningen finder sted om et øjeblik.

Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 142)

Zita Gurmai (PSE), skriftlig. - (HU) Med hensyn til at sikre ligestilling mellem mænd og kvinder finder jeg det helt afgørende med omfattende, systematiske og objektive oplysninger inklusive adgang til harmoniserede statistiske EU-oplysninger, der er så brede og opdaterede som muligt. I denne forbindelse lægger jeg også særlig stor vægt på Kommissionens årsberetninger, hvor den beskriver situationen for mænd og kvinder.

Fællesskabet har gjort meget for at udvide retsgrundlaget for ligestilling mellem mænd og kvinder, men om det har givet resultater i praksis, er en helt anden sag. Årsberetningen besvarer i nogen grad dette spørgsmål. Jeg finder det vigtigt med en systematisk overvågning af de praktiske fremskridt vedrørende de strategiske mål fra køreplanen for ligestilling mellem kvinder og mænd 2006-2010 for at kontrollere, at medlemsstaterne gennemfører lovgivningen i praksis, og for at revidere integreringen af kønsaspektet i Fællesskabets politik samt den kønsspecifikke effekt af forskellige projekter.

Da EU's fremtid i høj grad vil afhænge af, hvordan vi formår at trække flere kvinder ind på arbejdsmarkedet, skal vi med specifik, detaljeret og fokuseret opmærksomhed undersøge kvinders arbejdsmarkedsdeltagelse og mulighederne for at mobilisere den og eliminere hindringerne for kvinders arbejdsmarkedsdeltagelse, karriereudvikling eller muligheder for at kombinere arbejds- og familieliv. Vi skal ligeledes undersøge situationen for de dårligt stillede kvinder (indvandrere, etniske mindretal, aleneforældre).

Joseph Muscat (PSE), skriftlig. - (MT) Ifølge EF-traktatens artikel 141 skal "hver medlemsstat gennemføre princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi".

Det er et meget vigtigt princip, som vi skal sørge for at gennemføre i alle lande.

Efter min mening er tiden inde til at tage endnu et skridt fremad.

På Malta har vi adskillige situationer, hvor både mænd og kvinder aflønnes efter forskellige satser og systemer, selv om de udfører det samme arbejde. Disse forskellige former for aflønning skyldes bureaukratiske kriterier såsom ansættelsesåret.

Hvis der er en sådan forskelsbehandling mellem to kvinder eller to mænd, er der ikke tale om brud på EF-traktaten i en snæver fortolkning heraf.

Lignende situationer findes i den offentlige sektor og andre steder.

Der er derfor behov for, at både Kommissionen og medlemsstaternes regeringer tager initiativer til at sikre anvendelsen af et enkelt princip: lige løn for lige arbejde til alle.

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

5. Velkomstord

President. – It is a great pleasure, on behalf of the House, to welcome a delegation of Members of the National People's Congress of the People's Republic of China, who are seated in the distinguished visitors' gallery.

(Applause)

The delegation members have come to Strasbourg to meet their colleagues in the European Parliament on the occasion of the 25th EP/China Interparliamentary Meeting.

Mr Wang Yingfan, Vice-Chairman of the Foreign Affairs Committee of the National People's Congress of the People's Republic of China, heads the delegation. It includes five members of the Standing Committee of the National People's Congress, together with His Excellency Chengyuan Guan, the Chinese Ambassador to the European Union, and several high-ranking officials from the Foreign Affairs Department of the National People's Congress.

This afternoon the delegation will be travelling on to Athens, where they will continue their visit to Europe. I wish the delegation all the best for the remainder of their stay in the European Union.

6. Behovet for en omfattende strategi for bekæmpelse af kræft (skriftlig erklæring): se protokollen

7. Anmodning om ophævelse af parlamentarisk immunitet: se protokollen

8. Dagsorden: se protokollen

9. Afstemningstid

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er afstemningstiden.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

9.1. Digitale biblioteker (afstemning)

Betænkning af Descamps (A6-0296/2007)

9.2. De europæiske uddannelsessystemer (afstemning)

Betænkning af Zatloukal (A6-0326/2007)

9.3. Gennemførelse af Rådets afgørelse om moratoriet for dødsstraf (afstemning)

Forslag til beslutning RC-B6-0357/2007

9.4. ESFP-operationer i det østlige Tchad og i den nordlige del af Den Centralafrikanske Republik (afstemning)

Forslag til beslutning RC-B6-0362/2007

Før afstemningen om § 3, punkt h:

Michael Gahler (PPE-DE). - (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! I dette beslutningsforslag nævner vi specifikt, at EUFOR skal betragtes som en brobyggende styrke med et midlertidigt mandat, der skal erstattes af en opfølgningsmission. Af brevet fra Tchads regering af 21. september fremgår det imidlertid ikke klart, om regeringen vil tillade dette. Derfor stilles der nu følgende supplerende ændringsforslag til § 3, punkt h:

(EN) "det er nødvendigt, at regeringen i Tchad, inden EUFOR-styrken indsættes, klart forpligter sig til at acceptere det internationale samfunds vurdering af nødvendigheden af en mission til at erstatte EUFOR".

Derefter fortsætter teksten.

Philippe Morillon (ALDE). - (FR) Hr. formand! De bad os ikke tilkendegive vores synspunkter vedrørende dette ændringsforslag, inden det blev sat til afstemning.

De skulle have spurgt, om nogen var imod det.

Michel Rocard (PSE). - (FR) Hr. formand! Efter min mening er dette ændringsforslag overflødigt i lyset af det brev, som FN modtog fra Tchad den 11. september 2007, og hvori regeringen udtrykker enighed. Jeg står med en fotokopi af brevet, og jeg citerer: "Tchads regering bifalder de nye henstillinger fra FN's generalsekretær i dennes rapport af 10. august 2007 med henblik på en international tilstedeværelse i det østlige Tchad for at bidrage (...)" og så videre.

Ændringsforslaget tjener således ikke noget formål. Aftalen er skriftlig og tilgængelig for enhver, der ønsker at læse den. Jeg er ganske overrasket, fordi jeg sendte en kopi af teksten til hr. Gahler. Jeg foreslår derfor, at vi stemmer imod ændringsforslaget.

Michael Gahler (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Jeg har naturligvis teksten med, og det afgørende punkt er:

(EN) "efter en periode på seks måneder vil regeringen i Tchad vurdere det foreløbige resultat af EU-tilstedeværelsen med henblik på en mulig erstatning af EU-operationen med andre styrker inden for rammerne af De Forenede Nationer og med Tchads godkendelse".

Hr. formand! Det betyder, at Tchad kan nedlægge veto mod det. Hvis ikke regeringen giver sit samtykke, vil det ikke ske. Derfor foreslår jeg en tilføjelse om, at Tchad skal acceptere det internationale samfunds vurderinger, og at det ikke skal kunne nedlægge veto.

(Bifald)

(Parlamentet forkastede det mundtlige ændringsforslag)

9.5. Situationen i Burma (afstemning)

Forslag til beslutning RC-B6-0363/2007

Før afstemningen om ændringsforslag 1

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Nu hvor vi har en delegation fra den nationale folkekongres som tilhørere til stede her i salen, vil jeg også gerne sige, at jeg håber, at Wang Yingfan vil viderebringe en meget indtrængende besked fra Parlamentet om, at vi forventer, at Kina vil være mere aktiv med hensyn til at finde en løsning på problemerne i Burma.

(Vedvarende bifald)

Vi talte om dette i går, og jeg ved, han vil tage vores synspunkter med sig tilbage.

For at spare tid vil jeg gerne bede om lov til at stille to mundtlige ændringsforslag. Situationen i Burma udvikler sig meget hurtigt for øjeblikket. Først vil jeg gerne foreslå, at vi tilføjer en sætning i slutningen af artikel 1: "og fordømmer på det skarpeste de burmesiske myndigheders brutale svar".

(Parlamentet forkastede det mundtlige ændringsforslag)

Før afstemningen om ændringsforslag 3

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Artikel 3 ville komme til at lyde som følger: "udtrykker sin forfærdelse over drabene på fredelige protesterende, fastholder, at sikkerhedsstyrkerne skal trække sig tilbage til kasernerne, og opfordrer til, at legitimiteten i de krav, der stilles, anerkendes, at der sørges for lægehjælp til de tilskadekomne, og at de tilbageholdte demonstranter og andre politiske fanger løslades".

(Vedvarende bifald)

(Parlamentet forkastede det mundtlige ændringsforslag)

Før afstemningen om ændringsforslag 5

Martin Schulz (PSE). - (DE) Hr. formand! Jeg er enig med hr. Van Orden og de andre - også med hensyn til hr. Wang Yingfans og de øvrige delegationsmedlemmers tilstedeværelse - i, at Europa-Parlamentet skal udsende et klart signal. I forhold til afsnit 5 vil vi imidlertid bede om at få ændret teksten på følgende måde, idet vi efter at have set på tidligere tiders hændelser i Sikkerhedsrådet ikke er sikre på, at vi har været omhyggelige nok med udarbejdelsen af teksten. Det er fordi, vi ønsker at være meget præcise, at vi beder om at få afsnit 5 omformuleret med følgende ordlyd:

(EN) "Anmoder om Kinas fulde støtte til en klar erklæring fra De Forenede Nationers Sikkerhedsråd, som fordømmer brutal magtanvendelse".

-(DE) Hr. formand! Det er fortsat uklart, om vetoet allerede er blevet brugt, men vi beder om Parlamentets samtykke til, at vi har brug for en klar fordømmelse fra Sikkerhedsrådet, som Kina også skal støtte.

Elmar Brok (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Vores gruppe ønskede også at stille et mundtligt ændringsforslag, men jeg tror, at vi kan blive enige om en fælles indstilling her. Ifølge mine oplysninger har Kina allerede stemt imod, og ikke kun Kina, men også det andet permanente medlem af Sikkerhedsrådet, Rusland. Derfor er jeg enig i at benytte ordlyden i hr. Martin Schulz' ændringsforslag, så Kina og Rusland drages til ansvar.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

(Bifald)

9.6. Grænseoverskridende servicevirksomheders forpligtelser (afstemning)

Betænkning af Lethinen (A6-0294/2007)

9.7. Ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse (afstemning)

Betænkning af Buitenweg (A6-0278/2007)

9.8. Ligestilling mellem kønnene i EU - 2007 (afstemning)

Betænkning af Kauppi (A6-0290/2007)

Før afstemningen om ændringsforslag 47

Anna Hedh (PSE). - (SV) Hr. formand! Da vi nu skal have et institut for ligestilling mellem mænd og kvinder, vil jeg foreslå følgende tilføjelse i punkt 47: "med hjælp fra det europæiske institut for ligestilling mellem mænd og kvinder", så punktet kommer til at lyde sådan: "(Europa-Parlamentet) anmoder Kommissionen om med hjælp fra det europæiske institut for ligestilling mellem mænd og kvinder at medtage oplysninger og statistikker fra tiltrædelses- og kandidatlandene ...".

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

10. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen

11. Godkendelse af protokollen fra det foregående møde: se protokollen

12. Fremsendelse af beslutninger vedtaget under dette møde: se protokollen

13. Meddelelse af Rådets fælles holdninger: se protokollen

14. Stemmeforklaringer

Betænkning af Descamps (A6-0296/2007)

Milan Gaľa (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Tak, fordi De gav mig ordet, og tak til dem, fru Descamps, for Deres betænkning, der fremmer processen med at digitalisere bibliotekerne i EU.

Jeg stemte for det foreslåede dokument, fordi den igangværende proces i alle medlemsstater med at digitalisere bogbestande, film samt lyd- og videooptagelser er langsom og fragmenteret. Efter min mening er det nødvendigt at rette opmærksomhed mod og koordinere disse nationale initiativer samt først og fremmest at bevare digitalt materiale. På europæisk plan er det nødvendigt at være meget opmærksom på at bevare digitale kopier. Oprettelsen af en digital kopi af en bog eller en film er ikke nødvendigvis en garanti for dens bevarelse på lang sigt.

Alt digitalt materiale - uanset om det er et digitaliseret værk eller originalt digitalt materiale - skal holdes i en sådan stand, at det er permanent tilgængeligt. Vi har kun beskedne erfaringer med digital konservering. I fraværet af en sammenhængende strategi kan en øget digitalisering føre til en værdiforringelse af investeringen.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg stemte for den meget fornuftige betænkning af min højt agtede kollega fru Marie-Hélène Descamps om oprettelsen af et europæisk digitalt bibliotek med henblik på at gøre vores kulturelle og videnskabelige arv universelt tilgængeligt på alle europæiske sprog.

Som jeg skriver, ønsker jeg at hylde den tidligere franske præsident Jacques Chirac, der - sammen med fem andre statsoverhoveder fra EU - tog initiativet til dette projekt i april 2005. Jeg er glad for, at Europa-Parlamentet sender et stærkt signal til Kommissionen om, at den skal gøre dette projekt til en prioritet. Det glæder mig også at se løsningsforslag til de driftsmæssige problemer: en koordinering af alle Europas eksisterende digitale biblioteker, offentlig adgang samt samarbejde med sektorens forskellige berørte parter - i særdeleshed f.eks. forfattere, forlæggere og boghandler.

Dette er et redskab, der fortjener vores støtte, for det vil medvirke til at bekæmpe uvidenhed og dermed fremme demokrati, fred og velstand. Godt gået, fru Marie-Hélène Descamps!

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Denne betænkning vedrører Kommissionens henstilling af 24. august 2006, der opfordrer medlemsstaterne til at koordinere deres indsats for at opnå synergi på europæisk plan inden for digitalisering, og som foreslår oprettelse af et europæisk digitalt bibliotek i form af en fælles flersproget indgangsportal til den europæiske kulturarv. Den 13. november 2006 udtalte Rådet sig enstemmigt til fordel for disse anbefalinger.

Europa-Parlamentet godkendte henstillingen, men stillede en række forslag med henblik på en afklaring og med hensyntagen til de problemer, der kan opstå - f.eks. under arbejdet med den begrebsmæssige og tekniske organisering af alle kategorierne af kulturelt materiale og med hensyn til de forskellige etaper, der skal tages hensyn til, og potentialet i tekstmateriale, der ikke er ophavsretligt beskyttet.

Skønt vi kan have vores tvivl om de forskellige forslag i Europa-Parlamentets beslutning, stemte vi for konceptet, samtidig med at vi påpegede behovet for at beskytte ophavsrettigheder, forsvare den sproglige og kulturelle mangfoldighed og skabe solidaritet samt økonomisk og social samhørighed med henblik på at sikre, at en interessant idé ikke bliver endnu en kilde til forskelsbehandling og social udstødelse.

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. - (SV) Et bibliotek med værker, der ikke er ophavsretligt beskyttet, er en udmærket idé - måske alt for god til, at EU skal blande sig i den og spolere den. Jeg undlader derfor at stemme. God idé (+), EU vil forsinke den med sit bureaukrati (-) = stemmer ikke.

Betænkning af Zatloukal (A6-0326/2007)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *skriftlig*. - (FR) Jeg stemte for den udmærkede initiativbetænkning af min tjekkiske kollega hr. Thomáš Zatloukal om effektivitet og lige muligheder for alle i de europæiske uddannelsessystemer, der blev udarbejdet som svar på en meddelelse fra Kommissionen.

Livslang uddannelse er helt afgørende på samme måde som målet om at oprette en europæisk referenceramme for kvalifikationer for livslang læring, hvilket vil lette anerkendelsen af uddannelsesresultater og gøre det muligt at skifte mellem de forskellige uddannelsesmuligheder efter klare og gennemskuelige regler. Jeg støtter også tanken om at indføre en evalueringskultur i uddannelsessystemerne med pålidelige målinger.

Investeringer i livslang læring har afgørende betydning for den sociale samhørighed, og det vil give folk de nødvendige færdigheder til mere effektivt at tilpasse sig de forskellige ændringer i deres liv. Jeg støtter alle betænkningens forslag vedrørende de forskellige uddannelsesniveauer: førskole-, grundskole-, gymnasieskole-, universitets- og erhvervsuddannelsesniveau.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. - (PT) Vi stemte imod denne betænkning trods dets adskillige positive elementer, fordi vi er uenige i den generelle argumentation og i nogle af holdningerne - det være sig målsætningen om videreuddannelse eller afgifter, hvilket omgår det faktum, at problemerne med dårligt stillede grupper ikke udelukkende kan løses ved at tilbyde finansielle incitamenter som f.eks. dem, der er nævnt for Portugal. Det er ikke måden, hvorpå man reducerer uligheder vedrørende adgangen til universitetsuddannelser.

Selv hvis vi accepterer ordførerens argumenter om, at uddannelse påvirker den økonomiske vækst ved at "øge de menneskelige ressourcer og evnen til fornyelse og gøre det muligt at udbrede teknologier" samt synspunktet om, at det enkelte menneske såvel som samfundet generelt, hvis effektiviteten af uddannelserne kan øges, kan få et udbytte af de foretagne investeringer på op til 8 % pr. år, kan vi se, hvilke lande der står til at lide tab, hvis ikke de foretager afgørende investeringer i videreuddannelser, der er tilgængelige for alle befolkningsgrupper.

Ifølge disse undersøgelser modtager 75 millioner EU-borgere - dvs. 32 % af arbejdsstyrken - utilstrækkelig undervisning. I 2010 vil kun 15 % af de nye job være tilgængelige for denne gruppe af personer, hvor størstedelen kommer fra de dårligst stillede samfundsgrupper. Som følge heraf er der et behov for at sikre lige adgang til uddannelse.

Hélène Goudin and Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. - (SV) Flertallet af Europa-Parlamentets medlemmer skal regelmæssigt mindes om, at uddannelsespolitikken i EU er et nationalt anliggende.

Denne betænkning fra Europa-Parlamentets Kultur- og Uddannelsesudvalg tager en række sager op til behandling af EU's institutioner, som ikke har noget som helst med dem at gøre. F.eks. foreslås det i punkt 12 i betækningsforslaget, at Europa-Parlamentet skal vedtage den holdning, "at mere forskning i førskoleundervisning er nødvendig på EU-niveau, navnlig på området for tidlige og målrettede indsatser med henblik på at finde frem til den praksis, som har de forventede virkninger".

Udkastet i punkt 48 lyder som følger: "(Europa-Parlamentet) er af den overbevisning, at for bedre at målrette EU's indsats er det nødvendigt at udvikle en proces, baseret på periodiske rapporter fremsendt af medlemsstaterne såvel som på uafhængig verifikation, for at bedømme uddannelsessystemernes resultater inden for EU med særlig opmærksomhed på elevernes tilegnelse af grundlæggende færdigheder og på indfrielsen af målsætningerne om lige muligheder for alle".

Alt dette er et forsøg på at blande sig i kompetenceområder, der hører ind under medlemsstaternes beføjelser. Nærhedsprincippet tilsidesættes som sædvanlig, og den institutionelle konkurrence på dette vigtige område undermineres. Derfor stemmer vi imod denne betænkning.

Bogusław Liberadzki (PSE), *skriftlig*. - (PL) Hr. formand! Jeg stemmer for Tomáš Zatloukals betænkning om effektivitet og lige muligheder for alle i de europæiske uddannelsessystemer.

Uddannelsespolitikker kan meget positivt indvirke på de sociale og økonomiske resultater, den bæredygtige udvikling og den sociale samhørighed. Ineffektivitet og ulige muligheder medfører til gengæld store omkostninger i form af tab af skatteindtægter, større behov for sundhedspleje og støtte fra offentlige midler for ikke at tale om de omkostninger, der er forbundet med et højere niveau af asocial adfærd.

I konklusionerne fra Rådets møde i Lissabon i marts 2000 fremhæves det, at uddannelse er nøglen til økonomisk udvikling og udvikling af det europæiske samfund.

I betænkningen præsenteres gode idéer til, hvordan man kan genindføre høj undervisningskvalitet i grundskolerne og på gymnasierne samt på universiteterne.

Betænkningens appel til, at medlemsstaternes regeringer skal foretage en langsigtet planlægning af uddannelsesprioriteterne på lokalt og nationalt niveau, er ligeledes vigtig.

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. - (SV) Betænkningen har mange gode idéer om, hvordan man kan nedbringe den sociale udstødelse osv., men så ødelægger den det hele ved at tale om, hvordan universitetsafgifter kan tjene som et finansielt incitament! Værst af alt er dens optagethed af "effektivitet", "konkurrenceevne" og "højere præstationsstandarder". Hvad er der blevet af kreativitet, kritisk gennemgang og selvstændig tænkning? EU ønsker ensartede produktionsenheder, der er gearret til forbrug og produktion. Heldigvis har EU ikke magt over uddannelsen, og sådan bør det fortsat være. Jeg stemmer imod denne betænkning.

Forslag til beslutning RC-B6-0357/2007

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), - (PL) Hr. formand! På trods af at 129 stater allerede har afskaffet dødsstraffen, er omfanget af strafudførelsen fortsat meget bekymrende globalt set. Alene i 2006 blev dødsstraffen udført 1.591 gange. Minimum 3.861 personer venter i øjeblikket på, at straffen udføres. EU er den globale leder i kampen mod dødsstraf. I relationerne med tredjestater i internationale fora, bl.a. FN, udgør dødsstraffens afskaffelse et nøglemål, som EU opstiller i forbindelse med menneskerettighederne. EU's politiske engagement går også hånd i hånd med en markant finansiell støtte til projekter, der realiseres inden for rammerne af det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder. Dødsstraffens afskaffelse er endvidere en selvfølgelig betingelse for medlemskab i EU og Europarådet.

Det er derfor en stor skam, at Europa ikke kommer til at fejre den europæiske dag mod dødsstraf den 10. oktober som følge af den polske regering modstand. Jeg beklager den polske regerings holdning, der er del af en valgkamp, da den er skadelig for Polens image på den internationale scene samt for hele EU i forbindelse med vores promovning af de grundlæggende værdier. Rådets afgørelse om et moratorium for dødsstraf og forslag om en fælles resolution, som EU skal fremlægge på FN's kommende generalforsamling, bør fuldt ud støttes.

Marcin Libicki (UEN), - (PL) Hr. formand! Jeg vil fortælle, at jeg har stemt imod beslutningen om dødsstraf. Jeg vil gerne understrege, at dødsstraffen ikke har eksisteret gennem 19 år i min stat, i Polen.

Èn ting er at være imod dødsstraf, men noget andet er at støtte fundamentalistiske modstandere, der er imod enhver form for afstraffelse af folk for begåede forbrydelser, da modstanderne er overbeviste om, at mennesket ikke er ansvarligt for sine handlinger. Jeg er overbevist om, at mennesket er ansvarligt for sine handlinger, at det skal være det, samt at det skal modtage en passende straf, da det har en fri vilje.

De fundamentalistiske modstanderes overbevisning om, at mennesket ikke har en fri vilje og derfor ikke kan straffes, er dybest set udtryk for foragt mod mennesket og en falsk arv fra den franske revolution.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. - (SV) Dødsstraffen krænker den mest grundlæggende af alle rettigheder - retten til livet!

Der findes ingen som helst undersøgelser, der beviser, at dødsstraffen har en afskrækkende effekt. Dødsstraffen er umenneskelig, barbarisk og fuldkommen uforsvarlig, og den kan kun ses som en hævngerning. Derfor er grunden til EU's forsagelse af dødsstraffen som en betingelse for et EU-medlemskab indlysende.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) I henhold til artikel 24, stk. 2 i Portugals forfatning skal dødsstraffen under ingen omstændigheder finde anvendelse.

Som vi ofte har sagt, er vi enige i tiltaget om på FN's 62. generalforsamling at stille et beslutningsforslag, der skal forsøge at vedtage et universelt moratorium for dødsstraf - et moratorium, der åbenbart allerede støttes af 95 lande - som et skridt i retning af en afskaffelse af dødsstraffen.

Millioner af mænd og kvinder over hele verden længes efter dødsstraffens ophævelse, og et stigende antal lande har indført et moratorium imod dens anvendelse, eller også har de helt afskaffet den i deres interne

retsorden. Som vi tidligere har påpeget, vil et sådant skridt være et fremskridt for civilisationen, som det er vigtigt at sprede ud til andre lande. Vores initiativ kan hjælpe i denne forbindelse.

På denne måde tilslutter vi os de personer, der konstant forsøger på og stræber efter at gøre en ende på voldskulturen, forfladigelsen af død, aggressioner og krig.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. - (PT) En verdensomspændende ophævelse af dødsstraffen vil være et klart fremskridt for menneskeheden. Der begås helt klart andre rædsler, især af lande der dræber, selv uden at folk er dømt skyldige, men accepten af dødsstraffen afspejler et filosofisk begreb, der bør udryddes fra vores samfund. Derfor fortjener forslaget om et moratorium for afskaffelse af dødsstraffen støtte fra os og fra EU's medlemsstater. I denne forbindelse kunne en verdensdag mod dødsstraf sætte de lande, der har dødsstraf, i forlegenhed, hvilket vil være gavnligt.

Med hensyn til tanken om en verdensdag mod dødsstraf, ser jeg det som et forsøg på en europæisk celebrering af noget, der ikke findes i Europa, mens den som bekendt også bringer andre emner på bane, som der ikke er enstemmighed om. Derfor tvivler jeg på dette initiativs fortrin.

Endelig ønsker jeg ikke at få denne tradition for livets ukrænkelighed udvidet til andre områder og andre anliggender, hvor beskyttelse af livet efter min mening er et tegn på civilisation.

Forslag til beslutning RC-B6-0362/2007

Marie-Arlette Carlotti (PSE), skriftlig. - (FR) Jeg glæder mig over Europa-Parlamentets opbakning til at sende en europæisk styrke til Tchad og Den Centralafrikanske Republik for at standse volden mod civilbefolkningen og skabe betingelser for en frivillig tilbagevending af de hundredtusindvis af flygtninge og fordrevne personer. Darfurkonflikten breder sig allerede ud over landets grænser, men med deployeringen af den blandede styrke fra FN og Den Afrikanske Union i de kommende dage, kan det blive umuligt at standse den smitsomme spredning af volden til nabolandene.

Derfor er den europæiske styrke helt afgørende for den overordnede orden til fremme af sikkerhed og forsoning i regionen. Den vil imidlertid kun nå sine mål, hvis alle parter i konflikten deltager i fredsprocessen. Det kræver overholdelse af mindst to betingelser, som jeg forsøgte at insistere på under udarbejdelsen af beslutningsforslaget. For det første skal styrken være helt neutral og upartisk. For det andet skal den have en afbalanceret international sammensætning. Frankrig skal ikke forsøge at spille rollen som dukkefører, og Nicolas Sarkozys attitude er ikke beroligende, hvad det angår.

Sammen med de øvrige franske socialistiske parlamentsmedlemmer vil jeg bestræbe mig på at sikre fortrinsret til Afrikas og Europas interesser i det område, som Frankrig er ansvarlig for.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. - (SV) Efter Junilistens mening er der behov for et FN-mandat, hvis et land eller en mellemstatslig organisation skal sende fredsbevarende styrker til konfliktområder. Vi har i princippet ingen indvendinger imod, at medlemsstater går sammen og udsender tropper under et fredsbevarende mandat, forudsat at operationen gennemføres under FN's og ikke EU's flag.

Det er imidlertid deprimerende, at den nuværende situation i Tchad og Den Centralafrikanske Republik bruges som påskud for EU's ambitioner om at skabe en militær styrke på EU-plan. Udenrigs- og sikkerhedspolitikken er og bliver et rent nationalt anliggende.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Der er ingen tvivl om, at denne operation, der har et klart militært sigte, og som udføres under FN's auspicer, har til formål at konsolidere det interventionistiske og militaristiske strategiske koncept under EU's fælleseuropæiske sikkerheds-, forsvars- og udenrigspolitik.

For nogle bliver denne militære operation en virkelig prøve på den såkaldte "troværdighed" og den operationelle effektivitet af den fælles europæiske sikkerheds- og forsvarspolitik, med andre ord af dens militarisering under de største magters kommando og i deres interesser.

Flertallet af Europa-Parlamentets medlemmer godkender "mandatet" for denne militære operation fra EU's side, der inkluderer "magtanvendelse" - som defineret i FN-pagtens kapitel VII - i en afrikansk region. Det er en interventionshandling, der involverer militær "tilstedeværelse" med neokolonialistiske hensigter, en ren krigshandling i en vanskelig region, hvor der er store interesser på spil kombineret med kontrollen af enorme energiressourcer.

De virkelige årsager til de største EU-staters - og specielt Frankrigs - store "interesse" i regionen står i direkte forhold til resultaterne af prospekteringsaktiviteterne, der tyder på, at der findes enorme reserver af olie og andre naturrigdomme.

Congo, Tchad, og Den Centralafrikanske Republik. Hvad bliver det næste?

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), *skriftlig*. - (EN) Den britiske konservative delegation støtter en koordineret strategi, under FN's auspicer, med henblik på at løse problemerne i Darfur og naboregionerne i det østlige Tchad og Den Centralafrikanske Republik, herunder humanitær hjælp og beskyttelse af internt fordrevne og flygtninge. Den er dog principielt modstander af selve konceptet om en ESFP-operation og EU's unødvendige, ødsle og kontroversielle indsats for at involvere sig i militære anliggender. Vi stemte derfor imod beslutningen.

Forslag til beslutning RC-B6-0363/2007

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Hr. formand! Jeg stemte for beslutningsforslaget om Burma, men jeg har alvorlige forbehold vedrørende dets uforpligtende natur. Vi skal rose Indien for dets støtte til reformerne i Burma, og vi skal vedtage alvorlige foranstaltninger imod Kina, der blokerer FN's mandat til at indlede forhandlinger med militærjuntaen. Kina er en af de største tilhængere af diktatoriske regimer.

Fordi EU indførte sanktioner for længe siden, er Burmas økonomi nu afhængig af Kina. Jeg beder derfor EU om at gøre alvor af truslerne om at indføre sanktioner imod Kina, hvis ikke landet fordømmer juntaen. Vi må ikke tøve, hvis vi er seriøse med hensyn til beskyttelse af menneskerettigheder og demokrati på globalt plan. Kina lægger stor vægt på at have gode handelsmæssige forbindelser med Europa, og vi ønsker respekt for vores værdier. Beskyttelse af demokratiet tørner muligvis sammen med europæiske investorers økonomiske interesser i Kina, men det vil være et forbigående fænomen. Hvis handelen skal være retfærdig, er man nødt til at stå fast og ikke give efter.

Jeg beklager de venstreorienterede parlamentsmedlemmers tøven i dette spørgsmål under mandagens møde, da de forsøgte at standse afstemningen om den fælles beslutning - som om de fortrød, at Vesteuropas støtte medvirkede til at styrte de kommunistiske regimer i Østeuropa i 1968.

Mario Borghesio (UEN). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi har haft en overbevisende afstemning om denne beslutning, men Europa skal gøre mere. Jeg har allerede i et brev bedt Dem, hr. formand, om at invitere en delegation af buddhistiske munke til Europa - måske ledsaget af den åndelige autoritet hr. Dalai Lama, med hensyn til hvem den belgiske regering og myndighederne i Bruxelles på skammeligt vis har fulgt Kinas diktat.

Med hensyn til myndighederne i Bruxelles overrasker det mig, hr. formand, at De ikke klart har fordømt deres uretfærdige og bevidste handlinger over for nogle medlemmer af Europa-Parlamentet. Kampen for frihed gælder ikke kun de buddhistiske munke, men også dem, der protesterer på demokratisk vis - f.eks. imod islamiseringen af Europa! Europa-Parlamentets tavshed er skandaløs, når europaparlamentsmedlemmer som Vanhecke, Borghesio med flere har demonstreret for Europas frihed! Skam sig!

Formanden. - Hr. Borghesio! Jeg vil rent undtagelsesvis svare Dem nu. Vi skred til handling, og jeg vil gerne gentage, at vi under ingen omstændigheder vil tillade nogen i verden at hindre vigtige personer eller personligheder i at besøge Europa-Parlamentet. Det har formanden for Europa-Parlamentet gjort helt klart over for de berørte parter. Dalai Lama er altid velkommen i Europa-Parlamentet.

Richard Howitt (PSE). - (EN) Hr. formand! Ved Parlamentets afstemning i dag kræver Parlamentet, at De Forenede Nationers udsending gives uhindret adgang i forbindelse med den krise, der udvikler sig i Burma, og omgør således Burmas beslutning om at nægte denne udsending visum. Der er ingen moralsk lighed mellem det visumforbud, der gjaldt de burmesiske generaler, og det burmesiske visumforbud for en legitim repræsentant for det internationale samfund. Jeg hilser Frankrigs opfordring i aftes til at fastfryse aktiver i Burma velkommen. Fastfrysning er imidlertid ikke det samme som at afvikle investeringerne, og de målrettede sanktioner, som Parlamentet opfordrer til, bliver ikke truffet, medmindre investeringerne trækkes ud, og dette omfatter også franske virksomheder som Total og Elf. Endelig opfordrer vi ikke alene til, at de protesterende skal beskyttes, vi udtrykker også vores solidaritet med dem. Hvis dette er en "safranrevolution", så håber vi, den bliver fredelig, og i menneskerettighedernes og demokratiets navn håber vi, den bliver vellykket.

Francesco Enrico Speroni (UEN), - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg deltog ikke i afstemningen om Myanmar, fordi jeg tror, at myndighederne i dette land giver pokker i, hvad vi stemmer trods vores gode intentioner.

Jeg må imidlertid pointere, at demonstrationerne fandt sted i Myanmar i adskillige dage uden de store problemer, hvorimod en fredelig demonstration i vores hovedstad Bruxelles blev brutalt standset, lige så snart den var begyndt. Lad os se nærmere på krænkelse af vores rettigheder og vores frihed til at demonstrere i Europa, inden vi begynder at se på andres huse!

Luís Queiró (PPE-DE), *skriftlig*, - (PT) Den seneste tids begivenheder i Burma giver ubegrænset bevis på - hvis der er brug for et sådant bevis - at demokrati (med alt hvad det indebærer - i særdeleshed dets grundlæggende forudsætning, frihed) er, hvad folk higer efter. Tanken om, at demokrati ikke er foreneligt med visse folkeslag eller geografiske regioner, er en kæmpe løgn, som selv den mest selvtilfredse realpolitik dårligt kan tolerere.

Når det er sagt, er det klart, at vores erklæring alene ikke gør meget for at fremskynde en sejr for dette forsøg på en demokratisk revolution. At ignorere det faktum, at både Kina og Rusland ved denne såvel som ved andre lejligheder fører en udenrigspolitik, der er helt uforenelig med de værdier, som vi europæere og vores allierede værner om, er en alvorlig fejl.

Demokratiets ekspansion har afgørende betydning for en fredelig verden, og vi har pligt til at støtte demokratiske bevægelser i samråd med vores allierede i respekt for de værdier, vi tror på.

Endelig er jeg overbevist om, at det ved denne såvel som ved andre lejligheder er vigtigt at forstå regionens geopolitiske virkelighed af frygt for at fostre en forkvaklet verdensorden.

Betænkning af Lehtinen (A6-0294/2007)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), *skriftlig*, - (FR) Jeg stemte for initiativbetænkningen fra min finske kollega Lasse Lehtinen om grænseoverskridende tjenesteyderes forpligtelser.

Tiden er virkelig inde til at fremme gennemførelsen af foranstaltninger, der vil medvirke til at fuldstændiggøre det indre marked for tjenesteydelser gennem et mere ensartet system af forpligtelser for tjenesteydere for yderligere at fremme udviklingen af et sømløst indre marked. Det er helt afgørende, at ikke kun forbrugere, men også virksomheder - og især SMV'er både som købere og sælgere af grænseoverskridende tjenesteydelser - skal kunne nyde godt af øget retssikkerhed og enkelhed samt lavere omkostninger.

Jeg støtter den idé, der er skitseret i betænkningen, om, at der ikke må skelnes mellem offentlige og private tjenesteydere, som på lige fod bør være omfattet af anvendelsesområdet for direktiverne om forbrugerbeskyttelse.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*, - (PT) Vi stemte imod denne betænkning, fordi den faktisk gennem brugen af argumenter såsom "forbrugerbeskyttelse" og "retsikkerhed" forsøger yderligere at fremme den allerede betydelige deregulering af tjenesteydelser, specielt offentlige tjenesteydelser, hvilket den endelige beslutning gjorde helt klart.

Hvis formålet var denne hårdt tiltrængte forbrugerbeskyttelse, ville der have været mere omfattende drøftelser om årsagerne til den beskedne forbrugerbeskyttelse og betydningen af denne "retsikkerhed" - i særdeleshed dereguleringen af markeder, privatisering af tjenesteydelser, beskæftigelsesmæssig usikkerhed samt arbejdstagernes og forbrugernes levilkår. Det er disse foranstaltninger, der blev godkendt i "det indre markeds" og "konkurrencereglernes" navn, der har reduceret rettighederne og vanskeliggjort adgangen til de mest grundlæggende tjenesteydelser.

At konkludere, at det er nødvendigt at forfølge og styrke disse politikker i forbrugerbeskyttelsens navn, er derfor ikke kun uretfærdigt, men forkert, specielt fordi Kommissionen allerede har tilkendegivet, at den agter grundigt at omformulere og harmonisere de forskellige gældende bestemmelser vedrørende forbrugernes rettigheder.

For at sikre en effektiv forbrugerbeskyttelse skal man bryde med disse politikker og fremme udviklingen af offentlige tjenesteydelser af høj kvalitet, hædrende arbejde og arbejdsstyrken.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *skriftlig*, - (EN) Jeg stemte for Lehtinen-betænkningen om grænseoverskridende tjenesteydere og støtter tiltag, som vil styrke forbrugernes tillid på dette område. Servicesektoren tegner sig

for næsten 70 % af EU's BNP og er fortsat voksende. Men trods det er forbrugernes tillid til grænseoverskridende servicetransaktioner fortsat lille, og det indre marked udnyttes således ikke til fulde. Min gruppe mener, at forbrugernes tillid vil være bedst tjent ved en klar fastlæggelse af tjenesteydernes forpligtelser i EU, så forbrugere er tilstrækkelig beskyttet.

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. - (SV) Direktivet om tjenesteydelser er uklart og uhåndterligt, og det overlader gennemførelsesbeføjelserne til en Domstol, der ikke kan afskediges. Nu har vi en betænkning, der udtrykkeligt siger "ingen ny lovgivning i servicesektoren". Det er godt, og det vil forhindre yderligere skade. Desuden er der forslaget om at gøre det muligt for forbrugere at anlægge kollektive søgsmål på tværs af grænserne samt en vis regulering af firmaernes erstatningsansvar. Det får mig til at stemme ja trods kravet om nye "initiativer" - dvs. love på EU-plan - der er unødvendige. Jeg kan trods alt stemme imod dem, når de bliver præsenteret for os ...

Betænkning af Buitenweg (A6-0278/2007)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - (SK) Hr. formand! Det er uacceptabelt, at personer i EU forskelsbehandles på grund af deres oprindelse eller religion.

Holdningerne i nogle EU-medlemsstater viser, at forskelsbehandling er et hyppigt forekommende fænomen. Vi kender eksemplet fra fortiden om forskelsbehandling og en gradvis assimilation af den slovakisktalende befolkning i Ungarn gennem oprettelsen af en lang række politiske partifarver - fascistisk, kommunistisk, socialistisk og højreorienteret - hvor der nu kun er 37.000 tilbage af de 500.000 slovakisktalende borgere i 1920'erne.

På den anden side bør borgere, der flytter til EU's medlemsstater, ikke skabe nye etniske bosættelser, men derimod integrere sig fuldstændigt og overtage værtslandets principper om frihed og demokrati. For nylig nævnte nogle af mine britiske kolleger en situation, hvor visse borgere i Storbritannien offentligt luftede sloganet "ikke britisk, men muslimsk" på t-shirts ved et fredeligt møde.

Gennemførelsen af et EU-direktiv i medlemsstaternes lovgivning skal opfylde de højest mulige standarder, og det er rigtigt, at medlemsstaterne skal notere forekomsten af bestemmelser til bekæmpelse af forskelsbehandling, selv om nogle borgere ikke kender til dem og har ringe juridisk kendskab i denne henseende.

Koenraad Dillen (ITS). - (NL) Hr. formand! Med denne betænkning af Buitenweg slår Europa-Parlamentet ind på en meget farlig vej, og jeg har derfor sammen med min gruppe stemt imod denne betænkning. For kombinationen af såkaldte ligestillingsinstansers ret til at indlede retsforfølgelse, den omvendte bevisbyrde i retssager og endnu flere forbudte diskrimineringsgrunde vil efter vores mening uden tvivl føre til en heksejagt, en jagt på mennesker med en anden og kritisk mening. For det er det, det drejer sig om. Europa ønsker en ny inkquisition mod enhver, som nægter at acceptere dogmer og det multikulturelle samfund. Det har intet at gøre med fjernelse af forskelsbehandling af mindretalsgrupper, men med en legalisering af en bestemt politisk korrekthed.

Hvis vi ønsker at gøre noget ved den virkelige forskelsbehandling, skal vi også omsider gøre noget ved situationen for kvinder inden for de muslimske samfund i Europa, eller lægge pres på kandidatlandet Tyrkiet, hvad angår den åbenlyse forskelsbehandling af de religiøse mindretal, men det passer selvfølgelig ikke til Europa-Parlamentets dagsorden.

Robert Evans (PSE). - (EN) Hr. formand! Jeg stemte for denne beslutning, fordi jeg tror på ligebehandling af alle uanset race eller etniske oprindelse. Og jeg tror på ligestilling her i Parlamentet, og derfor mener jeg også, at man har ret til at stille ændringsforslag, som ikke støtter dette. Men jeg er dog stadig noget overrasket over en række ændringsforslag, som nogle medlemmer har stemt for, som er i modstrid med princippet om ligebehandling af minoriteter, og det overrasker mig ligeledes, at nogle medlemmer helt afholdt sig fra at stemme om dem.

Det overrasker mig, fordi jeg mener, at det grundlæggende princip for EU er et princip om at respektere minoriteter, respektere personer af enhver oprindelse, og jeg mener, at vi helt impulsivt bør støtte disse, ligegyldig hvad.

Philip Bradbourn (PPE-DE), skriftlig. - (EN) De britiske konservative kan fuldt ud støtte princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse. De konservative afholdt sig imidlertid fra at stemme om denne betænkning, fordi dele af betænkningen opfordrer til en ændring af bevisbyrden fra

anklagemyndigheden til tiltalte. Princippet om, at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist, er en grundlæggende del af Det Forenede Kongeriges lovgivning. Vi mener heller ikke, at EU på nogen måde skal involvere sig i den retslige proces i de suveræne medlemslande.

Charlotte Cederschiöld og Christofer Fjellner (PPE-DE), skriftlig. - (SV) Vi har stemt for fru Buitenwegs initiativbetænkning (A6-0278/2007) om anvendelsen af direktivet om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse.

Vi finder det vigtigt at bekæmpe alle former for forskelsbehandling i samfundet, og vi glæder os derfor over Kommissionens revision af gennemførelsen af det pågældende direktiv. Revisionen er en værdifuld hjælp til at afgøre, hvilke forbedringer der kan gennemføres for at bekæmpe forskelsbehandling.

Vi forsvarer ligestilling, og vi er derfor modstandere af ordførerens krav om positive tiltag. Vi er stærke modstandere af at indsamle og registrere data med henblik på at kategorisere folk efter race eller etnisk oprindelse. Som forkæmpere for de grundlæggende principper om et lovreguleret samfund er vi også betænkelige ved kravet i betænkningen om anvendelsen af omvendt bevisbyrde.

Patrick Gaubert (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg glæder mig over vedtagelsen af denne betænkning, der opstiller en række retfærdige og afbalancerede punkter og på grundig vis dækker de vigtigste problemer vedrørende direktivets gennemførelse. Betænkningen nævner med rette, at meget få af vores medborgere er klar over deres rettigheder, og den opfordrer til en mere effektiv informationsformidling.

Jeg støtter især tanken om at give tilstrækkelige ressourcer til de organer, der har til opgave at fremme ligestilling. De spiller en afgørende rolle her, og det er absolut nødvendigt, at de forbliver uafhængige.

I betænkningen udtrykkes der bekymring over det faktum, at visse medlemsstater ikke har gennemført direktivet - helt eller delvist - i deres nationale lovgivning.

Med hensyn til det mest følsomme emne her, nemlig dataindsamling, pointeres det i betænkningen, at den ikke må krænke privatlivets fred, og at den udelukkende må bruges til at påvise forskellige former for forskelsbehandling af mindretal.

Når det handler om et princip af så grundlæggende betydning som ligebehandling, kan Europa ikke være tilfreds med at yde øjentjeneri, at vedtage et minimum af love og udelukkende optræde som observatør. Det er nogle af grundene til, at jeg på plenarmødet kraftigt opfordrede Europa-Parlamentet til at vedtage betænkningen.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Vi har allerede haft lejlighed til i forbindelse med det højt besungne "Europæiske År for Lige Muligheder for Alle", at understrege, at det vigtige spørgsmål i forbindelse med lige muligheder er udøvelsen af rettigheder.

Med andre ord omfatter varetagelse og anvendelse af princippet om lige muligheder - specielt vedrørende ikkeforskelsbehandling uanset race eller etnisk oprindelse, som denne betænkning omhandler - at man sikrer en universel adgang til samt fuld udøvelse af grundlæggende rettigheder såsom sundhedsydelse, fødevarer, uddannelse, beskæftigelse, arbejdstager- og fagforeningsrettigheder, rimelige lønninger, kultur og underholdning, sport, statsborgerskab og borgernes deltagelse i samfundet samt meget andet. Betænkningen berører imidlertid kun dette spørgsmål, hvilket efter vores mening er helt afgørende.

Det er helt klart nødvendigt, at alle er helt opmærksomme på deres rettigheder, og at de kan tage affære og få støtte, når disse rettigheder tilsidesættes, specielt i lyset af den garanterede gratis og universelle adgang til retlig prøvelse - en grundlæggende offentlig tjeneste, der understøtter demokratiet - men det grundlæggende krav er en grundig social transformation baseret på et angreb på kapitalismen, der er grundårsagen til ulighed.

Ian Hudghton (Verts/ALE), skriftlig. - (EN) Jeg støtter Buitenweg-betænkningen om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse. Forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse og så sandelig også på grund af handicap, alder, køn, tro eller religion, social baggrund eller seksuel orientering er stadig alt for udbredt i EU. De enkelte medlemslande og EU som helhed skal tage skridt til at afskaffe alle former for forskelsbehandling - lige fra at slå ned på enkelttilfælde på gaden til at ophæve Det Forenede Kongeriges forældede tronfølge lov.

Jörg Leichtfried (PSE), skriftlig. - (DE) Jeg støtter fru Buitenwegs betænkning om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse.

Racisme strider mod alle EU's principper, og det er chokerende at opdage, at antallet af registrerede racistiske angreb i EU er steget voldsomt. Derfor mener jeg, at vi skal lægge langt større vægt på at oplyse om love til bekæmpelse af forskelsbehandling samt midler til sikring af folks rettigheder. Jeg støtter også ordførerens opfordring til Kommissionen om ikke blot at se på en korrekt gennemførelse af direktivet, men om også at se på, hvilke hindringer der findes i praksis.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. - (SV) Nogle gange befinder man sig som parlamentariker som en lus mellem to negle i forhold til de valg, man skal træffe. Afstemningen om denne betænkning var et typisk eksempel herpå. På den ene side havde vi en betænkning, der omhandler indførelsen af en lovgivning, hvoraf jeg finder store dele tvivlsomme. På den anden side havde vi ændringsforslagene fra ITS-Gruppen, der i de fleste tilfælde ikke afhjalp betænkningens svagheder, men indførte nye og endnu værre argumenter. Det er ikke muligt at stemme for ITS-Gruppens bidrag, og jeg har derfor besluttet mig for at undlade at stemme.

Der er ingen tvivl om, at diskrimination fortsat er et udbredt problem i Europa, som det er vanskeligt at udrydde. Jeg skal ikke benægte, at der kan være mange gode grunde til at diskutere, hvordan man kan håndtere det i fællesskab på mellemstatsligt niveau. I dette særlige tilfælde har vi imidlertid at gøre med en lovgivning, der er meget vidtrækkende, og som bygger på et lovprincip, der er temmelig fremmed for vores begreber. En positiv indsats er i sig selv en tvivlsom metode, men registreringen af en persons race - en betingelse for at sikre, at en sådan metode fungerer - er uacceptabel både fra et moralsk synspunkt og med hensyn til at beskytte den personlige integritet. Der er også fornuftige grunde til at have forbehold over for en omvendt bevisbyrde. Jeg er overbevist om, at vores retssystem, der bygger på princippet om, at en person er uskyldig, indtil det modsatte er bevist, skal forsvares, uanset hvor prisværdig de oprindelige intentioner må have været.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. - (PL) Jeg stemmer for vedtagelsen af fru Buitenwegs betænkning om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse.

Parlamentsmedlemmet har udarbejdet en meget god og redelig betænkning. På trods af fremskridt i gennemførelsen af direktivet til bekæmpelse af forskelsbehandling sker der fortsat ikke et fald i antallet af ofre for ulige behandling som følge af race eller etnisk oprindelse.

Som ordføreren korrekt har gjort opmærksom på, er bedre muligheder for at få forfølge rettighederne ad rettens vej samt bistand i processer med bevisbyrde meget vigtige elementer.

Jeg synes ligeledes, at informering om de rettigheder, som EU-borgerne har, udgør et meget vigtigt aspekt, for rettighederne er ikke til nogen gavn, hvis borgerne ikke ved, at de eksisterer, eller ikke ved, hvordan de skal benyttes. For at forhindre sådanne situationer på arbejdspladsen har polske arbejdsgivere pligt til at informere de ansatte om lovgivningen om forskelsbehandling.

Vi skal sikre, at såvel EU som alle medlemsstater i forbindelse med det europæiske år for lige muligheder for alle gør alt, hvad de kan, for at sikre, at alle i EU er bevidste om deres rettigheder.

Betænkning af Kauppi (A6-0290/2007)

Glyn Ford (PSE). - (EN) Hr. formand! Jeg støttede Kauppi-betænkningen om ligestilling mellem kønnene i EU. Europa har ledt vejen frem til, at der er sket store fremskridt inden for ligestilling over hele EU.

Et område, hvor der er sket særlig store fremskridt, er inden for tjenesteydelser til beskyttelse af offentligheden, især inden for brandvæsenet. I min egen valgkreds, trods massiv protest fra brandvæsenets fagforbund og fra offentligheden, er disse fremskridt dog truet, da det liberale amtsråd truer med nedskæringer i budgettet for 700.000 engelske pund, hvilket betyder en nedlæggelse af døgnvagten på de sidste to tilbageværende brandstationer i Camborne og Falmouth, alt imens de tildeler sig selv ekstra godtgørelser for 1 million engelske pund.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. - (PT) Det glæder mig, at fire af de fem forslag, som jeg præsenterede på vegne af vores gruppe til afstemning på plenarmødet, og som udgjorde en del af min udtalelse, der var vedtaget af Landbrugsudvalget, er blevet godkendt.

Jeg gør opmærksom på den store fattigdom og isolation, der rammer kvinder i visse landdistrikter, hvilket understreger behovet for effektive foranstaltninger til at sikre lige muligheder for kvinder, hvilket bør være et centralt mål i alle de instrumenter, der indgår i den fælles landbrugspolitik og i andre relevante fællesskabspolitikker.

Det var også vigtigt at betragte det som afgørende at forbedre livskvaliteten for kvinder, der bor i landdistrikter, og at gøre det lettere for dem at få adgang til almen og faglig uddannelse, livslang læring, nye medieinfrastrukturer, effektive og hensigtsmæssige lokale offentlige sundhedstjenester samt infrastrukturer og faciliteter for børn og familier, navnlig lokale vuggestuer, børnehaver, skoler, kulturcentre og markeder.

Vigtigt er det også at insistere på ligestilling for kvinder i landbruget samt opfordringen til Eurostat om at inddrage disse kategorier i deres statistik og dermed give større synlighed til det arbejde, der udføres af kvinderne.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. - (SV) Junilisten mener, at ligestilling mellem kvinder og mænd er et grundlæggende demokratisk emne, der skal prioriteres i alle lande i hele verden.

Betænkningen indeholder mange forslag om, hvordan man bør skabe ligestilling, og nogle af dem fokuserer på beskæftigelsespolitiske foranstaltninger, kvinders deltagelse i det politiske liv samt forskellige former for uddannelsesplaner. Det fremgår imidlertid klart, at det som sædvanlig er et spørgsmål om at øge EU's finansielle ressourcer og dets magt samt om at iværksætte dyre kampagner under EU's auspicer. EU-institutionerne er ikke de rette organer for sådanne anliggender. En harmonisering resulterer ofte i et tilbageskridt for de lande, der er gået længst frem, da udgangspunktet varierer meget fra et land til et andet.

Ligestilling mellem mænd og kvinder skal være et mål, som alle medlemsstater stræber efter, men sagen skal behandles på nationalt plan. Vi har valgt at stemme imod denne betænkning, da hensigten med den er at udvide EU's beføjelser på bekostning af EU's selvstændige nationer.

Jörg Leichtfried (PSE), skriftlig. - (DE) Jeg stemmer for ligestilling mellem kønnene.

Skønt Kommissionen arbejder hen imod ligestilling mellem kønnene, er det fortsat nødvendigt med en ekstra indsats og flere foranstaltninger, da vi endnu ikke har set ægte fremskridt i anvendelsen af princippet om lige løn for lige arbejde.

Jeg kræver kønsneutral løn og pensioner samt tilskyndelse til forældreorlov og barsel for mænd. Endvidere skal medlemsstaterne træffe praktiske foranstaltninger for at bekæmpe den ulighed, der opstår mellem kvinder og mænd som følge af en afbrydelse af karrieren (f.eks. på grund af moderskab eller pleje af personer med et plejebehov).

Bogusław Liberadzki (PSE), skriftlig. - (PL) Hr. formand!

Jeg stemmer for Piia-Noora Kauppis betænkning om ligestilling mellem kønnene i EU.

Fru Kauppi opfordrer i betænkningen medlemsstaterne til at bekæmpe ulighed i forbindelse med ansættelse af kvinder og mænd.

Uligheden er mest tydelig på arbejdsmarkedet. Den gennemsnitlige lønforskel mellem kvinder og mænd i EU udgør 15 %, og når i visse lande helt op på 30 %. Hele 32 % af kvinderne har deltidsjob sammenlignet med 7 % af mændene.

Jeg er glad for, at der gøres opmærksomhed på situationen for kvindelige indvandrere og kvinder fra etniske mindretal, ældre kvinder samt enlige mødre, der marginaliseres og er udsat for mange former for forskelsbehandling.

Man skal bekæmpe kønsstereotyper, der findes i arbejdslivet, inden for uddannelse og i medierne. Vi skal anbefale, at der udarbejdes kampagner til fremme af bevidstheden om, at kvinder selv kan håndtere nedværdigende situationer.

Astrid Lulling (PPE-DE), skriftlig. - (FR) Jeg stemte for fru Kauppis betænkning, fordi den formelt opfordrer Kommissionen til at foretage en kønsspecifik analyse og integration af kønsaspektet for at fastslå indvirkningerne af pensionsreformer på kvinders liv i EU med henblik på at individualisere pensionsrettigheder og socialsikrings- og skattesystemer.

Efter at have tjent som ordfører i 1997 for situationen for medhjælpende ægtefæller i små virksomheder og inden for landbruget, vil jeg pointere, at vi 10 år senere fortsat venter på forslag fra Kommissionen om en styrkelse af Rådets direktiv fra 1986 og oprettelse af europæiske rammer for at give status til medhjælpende ægtefæller - de mange millioner arbejdstagere, der er statistisk usynlige, og hvoraf mange ikke har nogen socialforsikringsmæssig dækning for sygdom, invaliditet eller alderdom - specielt ikke i tilfælde af skilsmisse.

Jeg håber, at Kommissionen endelig vil gøre sin pligt her, og at den vil følge op på denne beslutning i praksis.

David Martin (PSE), *skriftlig*. - (EN) Jeg støtter denne betænkning, fordi den foreslår politikker om ligestilling af kønnene som et grundlæggende middel til at imødegå den klare kønsdimension i den demografiske udfordring, Europa står over for.

15. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

16. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

17. Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 116): se protokollen

18. Tidsplan for kommende møder: se protokollen

19. Afbrydelse af sessionen

Formanden. - Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

(Mødet hævet kl. 12.50)

BILAG (Skriftlige svar)

Spørgsmål til Rådet (Rådets formandskab er ansvarligt for disse svar)

Spørgsmål nr. 22 af Anna Hedh (H-0656/07)

Om: Ligestilling

Ligestilling er en af Fællesskabets grundlæggende værdier og et mål inden for alle aktiviteter i EU. EU's medlemsstater og Fællesskabets institutioner har pligt til at drage omsorg for, at ligestilling indgår i alle EU's politikområder. Desværre er der lang vej igen, inden disse mål er nået.

Derfor bedes det oplyst, hvordan Portugal under sit formandskab vil arbejde for, at integration af kønsaspektet gennemføres i EU's institutioner og især inden Rådets aktiviteter.

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september II, i Strasbourg.

Ligestilling er helt klart en af EU's vigtigste værdier og målsætninger. Selv om der allerede er sket store fremskridt på området, er der stadig lang vej, især hvad angår integration af kønsaspektet, dvs. fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder på alle områder. I øjeblikket arbejder det portugisiske formandskab - i tråd med medlemsstaternes gentagne forpligtelser i denne sammenhæng - på at sikre, at ligestillingsspørgsmålene indgår i de relevante fora, herunder i Rådets arbejde.

Rådet undersøger regelmæssigt spørgsmålet om integration af kønsaspektet i forbindelse med overvågningen af medlemsstaternes gennemførelse af Beijinghandlingsprogrammet. De forskellige formandskaber har allerede udviklet indikatorer for de vigtigste områder defineret i Beijinghandlingsprogrammet. Det portugisiske formandskab er i denne sammenhæng i færd med at udarbejde en række indikatorer for "kvinder og fattigdom" ud over en pakke med Rådets konklusioner, der skal forelægges Kommissionen til godkendelse i december. Der vil blive afholdt en konference i Porto den 8.-9. oktober om "menneskehandel og køn".

Det portugisiske formandskabs program omfatter endvidere forskellige andre initiativer til fremme af integration af kønsaspektet, som ministeren, Pedro Silva Pereira, allerede har orienteret Europa-Parlamentet om under talen til Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling den 16. juni 2007.

Ekspertgruppen for integration af kønsaspektet mødtes i Lissabon den 11. september 2007. Ekspertgruppen drøftede de planlagte indikatorer for "kvinder og fattigdom", ligestilling mellem mænd og kvinder i henhold til Lissabon-strategien, forberedelserne til den kommende 52. samling i FN's udvalg om kvinders stilling samt en række andre vigtige spørgsmål. Den 5. oktober 2007 vil formandskabet være vært for et uformelt møde med de ministre, der er ansvarlige for ligestilling mellem mænd og kvinder.

Endelig glæder det formandskabet at kunne påpege, at 2007 er det europæiske år for lige muligheder for alle, et initiativ, der er baseret på en fælles afgørelse fra Europa-Parlamentet og Rådet. Der har allerede været forskellige begivenheder, og den afsluttende konference skal afholdes den 19. november i Lissabon. I december vil formandskabet forelægge et beslutningsforslag for Rådet, der afspejler de resultater, som er opnået i løbet af året.

Som konklusion bør det understreges, at formandskabet ud over de fremskridt, der er opnået i Europa i de sidste 20 år med hensyn til ligestilling, vil yde en målrettet indsats for yderligere at fremme denne målsætning, især gennem integration af kønsaspektet.

*
* *

Spørgsmål nr. 23 af Frank Vanhecke (H-0657/07)

Om: Opdeling af Belgien

Den flamske avis De Tijd rapporterer, at scenariet med en opsplnitning af Belgien synes at blive taget temmelig alvorligt i EU-kredse. Flere af den belgiske udenrigsminister, Karel De Gucht, kolleger har over for ham rejst

spørgsmålet om situationen i Belgien, og den slovakiske udenrigsminister, Jan Kubra, har i denne forbindelse draget paralleller til opsplitningen af Tjekkoslaviet.

Kan Rådet bekræfte, at fremtidige interne udviklinger udelukkende henhører under medlemsstaten Belgiens interne anliggender?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september II, i Strasbourg.

Det er ikke Rådets politik at svare på hypotetiske spørgsmål om fremtiden for en bestemt medlemsstat.

*
* *

Spørgsmål nr. 24 af Marian Harkin (H-0659/07)

Om: Regeringskonferencer

De fleste politiske debatter finder sted på regeringskonferencer, hvor også de fleste vigtige afgørelser træffes. Kan Rådet, da det er vigtigt at give borgerne og civilsamfundet mulighed for at følge debatter af politisk betydning, oplyse, hvilke bestræbelser det allerede har gjort sig eller agter at gøre sig for fremover at sikre større åbenhed omkring regeringskonferencer?

Har Rådet overvejet at åbne en del af regeringskonferencens møder for offentligheden, at tillade medierne at offentliggøre mødereferater og at tilrettelægge regelmæssige høringer?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september II, i Strasbourg.

Rådet kan ikke tage stilling til det spørgsmål, som fru Harkin har rejst. I henhold til artikel 48 i EU-traktaten er regeringskonferencen en konference med repræsentanter fra medlemsstaternes regeringer. Selv om formanden for Rådet indkalder til konferencen, deltager Rådet ikke i konferencen og er heller ikke på anden måde involveret.

I overensstemmelse med praksis i tidligere regeringskonferencer er regeringskonferencens møder ikke åbne for offentligheden. Jeg ønsker imidlertid at henlede fru Harkins opmærksomhed på alle de konferencedokumenter, der er tilgængelige for offentligheden på Rådets webside, og som gør det muligt for de enkelte borgere og civilsamfundet at følge med i de spørgsmål, der drøftes på konferencen.

Jeg ønsker endvidere at påpege, at Europa-Parlamentet er med tre repræsentanter tæt og aktivt forbundet med arbejdet i regeringskonferencen, der fik til opgave at udarbejde reformtraktaten.

*
* *

Spørgsmål nr. 25 af Athanasios Pafilis (H-0662/07)

Om: Ligestilling af bøddler og ofre fra Anden Verdenskrig i Ukraine

De lokale myndigheder i landsbyen Krichoftji i det vestlige Ukraine ligestillede den 2. september ofre og bøddler fra Anden Verdenskrig, da de med finansiering fra lokale forretningsfolk indviede et fælles mindesmærke til ære for såvel dem, der ofrede deres liv i kampen mod nazismen, som medlemmerne af den ukrainske fascistiske organisation, der samarbejdede med de nazistiske besættelsesstyrker. På en af mindesmærkets tavler står således navnene på de 44 af landsbyens indbyggere, der kæmpede med Den Røde Hær og faldt i kampen mod nazisterne, og lige overfor står navnene på de 16 lokale fascister, der samarbejdede med nazisterne.

Hvad mener Rådet om de konstant voksende forsøg, der foregår overalt i Europa, og som de baltiske EU-medlemslande går i spidsen for, på at fortie folkenes sejr over fascisterne, fordreje historien og legitimere nazisterne, deres kollaboratører og deres forbrydelser mod menneskeheden?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september II, i Strasbourg.

Rådet ønsker at understrege, at EU lægger stor vægt på principperne om frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne og grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, og at disse principper følges af alle medlemsstaterne. Det vil være op til historikerne - efter gennemgang af alle tilgængelige kilder - at forsøge at give en objektiv analyse af begivenhederne i Ukraine og de baltiske lande under Anden Verdenskrig og efterforske de forbrydelser imod menneskeheden, som blev begået inden for disse landes territorier i den pågældende periode.

*
* *

Spørgsmål nr. 26 af Bastiaan Belder (H-0664/07)**Om: Uregelmæssigheder i beslutningsprocessen som led i den internationale ISO-standardisering**

Har Rådet kendskab til de aktuelle uregelmæssigheder i beslutningsprocessen vedrørende den internationale ISO-standardisering, hvor pression og stemmekøb samt andre former for uregelmæssig påvirkning af på de nationale delegationer?

Er det Rådets opfattelse, at der er behov for væsentlige justeringer af ISO-proceduren, så de er mere hensigtsmæssige i forbindelse med kontroversielle standarder som f.eks. OOXML?

Hvilke justeringer vil Rådet i givet fald foreslå i samråd med medlemsstaterne og de øvrige deltagende lande og med de nationale delegationer?

Overvejer Rådet at indføre sanktioner over for de virksomheder, der bruger deres position på markedet til at involvere virksomheder i Europa i denne form for praksis for at stille andre leverandører og open source-applikationer ringere?

Se bl.a. <http://ec.europa.eu/idabc/en/document/7183/469>).

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september II, i Strasbourg.

Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO) er en ikkestatslig organisation, der på nuværende tidspunkt består af standardiseringsorganisationer fra 157 lande.

EU er ikke og kan ikke være medlem af ISO, selv om alle medlemsstaterne deltager på forskellige måder i organisationens aktiviteter (som medlemsorganer eller korresponderende medlemmer).

Da der ikke er delegationer fra EU-medlemsstaterne, vil det være meget vanskeligt at anmode de nationale standardiseringsorganisationer om at koordinere deres holdninger.

Hvad angår gennemførelsen af en konsekvensanalyse inden fremlæggelse af et nyt lovforslag vurderer Kommissionen konsekvenserne af enhver standardiseringspolitik, især hvis den kan skabe hindringer for den frie konkurrence.

Det er ikke Rådets opgave at pålægge sanktioner i forbindelse med konkurrenceskadelig adfærd. Disse beføjelser er overdraget til Kommissionen i henhold til artikel 85, stk. 2, i EF-traktaten.

*
* *

Spørgsmål nr. 27 af Diamanto Manolakou (H-0668/07)**Om: Øgede vilkårligheder fra politiets side i terrorismebekæmpelsens navn**

Ifølge klager fra akademikere og artikler i den seriøse presse har det tyske politi arresteret fire sociologiske forskere og tilbageholder dem under uacceptable vilkår på grundlag af uholdbare argumenter, såsom at de

i deres videnskabelige tekster angiveligt har brugt begreber som f.eks. "ulighed" og "genoprettelse af forfaldne kvarterer", m.m., som terrororganisationer anvender, og udvist "konspiratorisk adfærd" ved f.eks. "ikke at bruge mobiltelefoner under deres møder med aktivister", eller der er ligefrem blevet henvist til "intellektuel evne til at udarbejde sammensatte tekster".

Har Rådet kendskab til sagen? Mener Rådet, at handlinger som denne fremmes af det kunstige dilemma mellem menneskerettigheder og sikkerhed? Mener Rådet, at antiterrorlovgivningen på EU-plan og medlemsstatsplan fremmer ordensmagts vilkårligheder, skaber et klima af angst og krænker menneskerettighederne?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september II, i Strasbourg.

Formandskabet ønsker at understrege, at Rådet i henhold til artikel 33 i EU-traktaten ikke kan blande sig i medlemsstaternes foranstaltninger til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.

Hvad angår hr. Manolakous spørgsmål om, hvorvidt Rådet mener, at antiterrorlovgivningen på EU-plan fremmer ordensmagts vilkårligheder, mener Rådet ikke, at det er tilfældet.

Al antiterrorlovgivning og andre foranstaltninger er baseret på og fastsat inden for rammerne af retsstatsprincippet.

*
* *

Spørgsmål nr. 28 af Georgios Toussas (H-0670/07)

Om: Nægtelse af at udstede visum til parlamentarikere, der er medlemmer af Belarus' kommunistiske parti

Den franske ambassade i Minsk har ved en ydmygende procedure, der omfattede et mundtligt interview og aflevering af fingeraftryk, nægtet at udstede visum til parlamentsmedlemmet Igor Karpenko, andenssekretær for Belarus' kommunistiske parti, for at han kan deltage i festivalen "Avante" i Portugal. Nogle måneder forinden nægtede de tjekiske myndigheder ligeledes at udstede visum til parlamentsmedlemmet Tatiana Golubeva, førstesekretær for Belarus' kommunistiske parti, for at hun kunne rejse til Prag for at deltage i et møde mellem kommunistpartier. I begge tilfælde kom afslagene kun få timer inden den planlagte afrejse uden nogen officiel begrundelse og til trods for forevisningen af diplomatpas.

Fordømmer Rådet de ansvarlige myndigheders nægtelse af at acceptere diplomatpas fra et land, som EU og dets medlemsstater har diplomatiske forbindelser med, og det, at parlamentarikere underkastes ydmygende procedurer såsom aflevering af fingeraftryk og udstedelse af visa på grundlag af vilkårlige politiske kriterier?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september II, i Strasbourg.

Rådet ønsker at informere hr. Toussas om, at Igor Karpenko er underlagt de europæiske visumrestriktioner, der er godkendt i Rådets fælles holdning 2006/362/FUSP af 18. maj 2006 om ændring af Rådets fælles holdning 2006/276/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse embedsmænd i Belarus, gennemført ved Rådets afgørelse 2006/718/FUSP af 23. oktober 2006. I bestemmelserne er følgende fastsat: "Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at begrænse indrejse i eller transit gennem deres område for de personer, der er ansvarlige for overtrædelserne af de internationale valgstandarder i forbindelse med præsidentvalget den 19. marts 2006 og undertrykkelsen af civilsamfundet og den demokratiske opposition".

Deltagelse i festivalen "Avante" dækkes ikke af de situationer, der er beskrevet i artikel 1, stk. 2, stk. 3, stk. 4 og stk. 6, i Rådets fælles holdning 2006/276/FUSP, i henhold til hvilken der kan afviges fra indrejserestriktionerne. Faktisk er den pågældende person ikke en portugisisk statsborger, ingen af kravene i den internationale lovgivning, hvortil der henvises i artikel 1, stk. 3 og 4, er relevante, der er ingen presserende humanitære behov til retfærdiggørelse af rejsen, og endelig er festivalen "Avante" ikke et regeringsmøde,

hvor der skal indledes en politisk dialog, som direkte fremmer demokratiet, menneskerettighederne og retsstatsprincippet i Belarus.

Normalt træffes beslutningen om at udstede eller ikke at udstede visum til tredjelandstatsborgere, som skal være i besiddelse af et visum for at krydse eksterne grænser i en EU-medlemsstat, af den pågældende medlemsstat. Generelt er indehavere af diplomat- eller tjenestepas ikke fritaget fra visumkravene, når det land, som de er statsborgere i, er omfattet af den fælles liste i bilag I i forordning (EF) 539/2001 af 15. marts 2001. I henhold til forordningen kan medlemsstater udstede undtagelser til indehavere af diplomat- eller tjenestepas, men dette er ikke tilfældet for de pågældende stater. Et belarussisk diplomatpas accepteres som rejsedokument, men giver kun adgang til medlemsstaterne, hvis det ledsages af et visum.

Et af de almindelige krav i henhold til de fælles konsulære instrukser (2005/C 326/01) er gennemførelse af et personligt interview med visumansøgere og kan ikke betragtes som ydmygende eller vilkårlig behandling. Hvad angår fingeraftryk vil dette også blive et krav med indførelsen af visuminformationssystemet, der er planlagt til 2009. Der er på dette område ingen undtagelser for indehavere af diplomatpas.

*
* *

Spørgsmål nr. 29 af Pedro Guerreiro (H-0671/07)

Om: Udløb af aftalememorandummet mellem EU og Kina vedrørende import af visse tekstiler og beklædningsgenstande

Som det er blevet fremhævet flere gange i årets løb udløber aftalememorandummet om Kinas eksport af visse tekstiler og beklædningsgenstande til EU-landene - som blev undertegnet den 10. juni 2005 og omfatter 10 af de ca. 35 produktkategorier, der importeres fra dette land - den 31. december 2007.

I henhold til denne aftale blev der - om end i begrænset omfang - indført konkrete beskyttelsesforanstaltninger over for eksporten fra Kina, men ikke for så vidt angik EU's import fra andre tredjelande.

Et stigende antal organisationer i denne sektor har advaret om, at der er behov for foranstaltninger, som kan begrænse den eksponentielle stigning i EU's import af tekstiler og beklædningsgenstande og dermed forhindre en gentagelse af situationen i 2005, herunder f.eks. en forlængelse af de gældende restriktioner og anvendelse af disse på nye produktkategorier. Der er med andre ord behov for bestemmelser svarende til bestemmelserne i aftalerne indgået mellem Kina og USA.

Hvilke foranstaltninger agter Rådet at træffe - herunder også importbegrænsninger - for at beskytte produktionskapaciteten og arbejdspladserne i tekstil- og beklædningsindustrien, en sektor der har stor socioøkonomisk betydning i EU, især i de ugunstigt stillede regioner, hvor denne industri er koncentreret?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september II, i Strasbourg.

Rådet følger nøje udviklingen i sektoren på grundlag af statistiske oplysninger om import af tekstiler og beklædningsgenstande, som Kommissionen fremlægger jævnligt.

Tekstiludvalget undersøger forskellige scenarier med henblik på at håndtere de betænkeligheder, som mange medlemsstater har givet udtryk for. EU's særlige repræsentant følger situationen nøje, da det er et uhyre vigtigt spørgsmål, som skal håndteres hurtigst muligt.

Endelig vil det formentlig være relevant at understrege, at aftalememorandummet, som hr. Guerreiro henviser til, blev undertegnet af kommissæren for handel på vegne af Kommissionen og af den kinesiske handelsminister på vegne af Folkerepublikken Kina.

*
* *

Spørgsmål nr. 30 af Hans-Peter Martin (H-0673/07)**Om: Ansvar for "uafhængige" organer**

For hvilke "uafhængige" EU-organer som f.eks. ISS (Institut for Sikkerhedsstudier) eller EUSC (Satellitcentret) er Rådet for tiden ansvarligt?

Hvilke organisatoriske enheder inden for Rådet er ansvarlige for hvilke organer?

Hvor mange medarbejdere inden for de respektive organisatoriske enheder i Rådet har været ansvarlige for disse organer i perioden 2000-2006?

Hvor store var de økonomiske udgifter, fordelt efter administrative, operationelle og personalemæssige opgaver, inden for de enkelte organisatoriske enheder i Rådet i perioden 2000-2006 i forbindelse med disse organer?

Svar

Svaret, der er udarbejdet af Rådets formandskab og hverken er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet på Europa-Parlamentets delmøde, september II, i Strasbourg.

Rådet har oprettet tre agenturer inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik: Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA), EU's satellitcenter (EUSC) og Den Europæiske Unions Institut for Sikkerhedsstudier (EUISS).

Efter oprettelsen af EUISS og EUSC som agenturer i 2001 og oprettelsen af EDA i 2004 forventes der i Rådets generalsekretariat at være ansat personale i overensstemmelse med følgende: 1,5 medlemmer af ledelsen, "omregnet til fuldtidspersonale", og 0,1 medlem af sekretærgruppen, "omregnet til fuldtidspersonale".

*

* *

Spørgsmål til Kommissionen**Spørgsmål nr. 43 af Manfred Weber (H-0666/07)****Om: Vedvarende råstoffer, kompetencecenter i Straubing**

Et alternativ til ikke-vedvarende, fossile råstoffer er udnyttelsen af vedvarende råstoffer. I den forbindelse er der blevet etableret et kompetencecenter for vedvarende råstoffer i Straubing (DE), der nyder bred anerkendelse i hele Europa. Her befinder forskning, omsætning til anvendt teknologi og markedsføring sig under et tag. I betragtning af klimadiskussionen og den forstærkede udnyttelse af vedvarende energiformer og biomasse vil dette område blive mere centralt placeret, hvilket også skaber europæisk merværdi.

Hvordan støtter EU forskning, herunder også den umiddelbart anvendelige forskning inden for vedvarende råstoffer? Hvordan kan de enkelte forskningsindretninger få gavn af disse aktiviteter?

Hvilke foranstaltninger træffer Kommissionen for at integrere forskningen inden for vedvarende råstoffer?

Mener Kommissionen, at der er brug for en instans, der kan koordinere et EU-netværk til forskning og praktisk anvendelse af forskningsresultaterne inden for vedvarende råstoffer, og ville den også stille bevillinger til rådighed til dette formål?

Svar

Med rammeprogrammerne for forskning og teknologisk udvikling (FTU) har Kommissionen støttet forskningen i vedvarende bioressourcer i mange år. I det nuværende (syvende) rammeprogram under tema 5 "EnergI" lægges der særlig vægt på biomasserelateret forskning, hvor udviklingen af biobrændstoffer er en af de vigtigste prioriteter. Der fokuseres især på (1) omkostningseffektive førstegenerations biobrændstoffer produceret fra fødevarer afgrøder, (2) andengenerations biobrændstoffer produceret fra lignocellulose eller træbiomasse og (3) integreret produktion af energi og produkter fra biomasse i bioraffinaderier. Under tema 2 "Fødevarer, landbrug og fiskeri og bioteknologi" støttes fælles forskning i vedvarende kilder og anvendelse heraf på tre områder: 1) bedre vedvarende energikilder i relation til biomasse og planter, 2) bioprocesser og 3) miljømæssige bioteknologier, anvendelse af affald og biprodukter. Resultaterne af EU-finansieret forskning

i biomasse i tidligere rammeprogrammer gennem de sidste 10 år kan ses på <http://www.biomatnet.org/home.html>.

Alle forskningsorganisationer, der er lovligt etableret i et land, kan deltage i det syvende rammeprogram, forudsat at minimumsbetingelserne, som er fastsat i reglerne for deltagelse, er opfyldt. Der kan udelukkende ansøges om forskningsstøtte gennem rammeprogrammet ved at oprette et pan-transnationalt konsortium af partnere, som derefter fremlægger et projektforslag som svar på et specifikt emne i en dedikeret forslagsindkaldelse én gang årligt. Forskningscentre kan endvidere medvirke til at forme EU's prioriteter på forsknings- og udviklingsområdet ved at bidrage til forskningsdagsordenerne for de relevante teknologiske platforme.

Europa-Kommissionen støtter forskningsnetværk inden for vedvarende bioenergikilder og bioenergi gennem anvendelse af forskellige instrumenter. Ekspertisenetværket "Overcoming barriers to bioenergy" har f.eks. til formål at fremme fælles udnyttelse af forskningsinfrastrukturer og forskningspersonale med oprettelse af en ny og integreret struktur (et "virtuelt" forskningsinstitut). Et andet eksempel er koordineringsaktionen "NETBIOCOF" til fremme af det europæiske samarbejde mellem forskningsorganisationer på biomasseområdet med kombineret fyring med biomasse i nye og eksisterende kraftværker. Den specifikke støtteaktion "EPOBIO", der finansieres i det sjette rammeprogram, har til formål at anvende viden om genomforskning for at forbedre det økonomiske potentiale for planteudledte råmaterialer til energi eller kemisk anvendelse.

Med ERA-NET⁽¹⁾-ordningen ydes der støtte til koordinering af nationale og regionale forskningsprogrammer i det europæiske forskningsrum. I denne sammenhæng er de enkelte ERA-NET for Industriel bioteknologi, bioenergi og planter uhyre relevante.

De europæiske teknologiplatforme fremmer endvidere forskningsnetværk ved at skabe forbindelse mellem interessenter på et bestemt område. Der er fire platforme, som især har stor betydning på området for vedvarende bioenergikilder: (1) bæredygtig kemi, (2) planter for fremtiden, (3) biobrændstoffer og (4) skovbrugsbaseret sektor. Med disse platforme er der udviklet strategiske forskningsdagsordener, som giver vigtige input til forskningsprioriteterne i det syvende rammeprogram.

Derudover omfatter særprogrammet "Kapacitet" i det syvende rammeprogram integration af aktiviteter med henblik på at støtte netværksopbygning af eksisterende forskningsinfrastrukturer. Et af de prioriterede emner under dette program er rettet imod udviklingen af den næste generation af biobrændstoffer.

Ud over rammeprogrammet har Kommissionen endvidere oprettet et netværk for medlemsstaterne, KBBE-NET, med henblik på koordinering, fremme og gennemførelse af videnbaseret bioøkonomi i medlemsstaterne.

Som allerede nævnt er der en række initiativer, som i øjeblikket finansieres gennem det sjette og syvende forskningsrammeprogram, og som har til formål at opbygge netværk og koordinere forskningsaktiviteter på området for vedvarende energikilder. Behovet for at finansiere yderligere aktiviteter eller fremme eksisterende aktiviteter vil blive vurderet på grundlag af de løbende fremskridt og input i forbindelse med udvikling af de fremtidige arbejdsprogrammer for det syvende rammeprogram.

*
* *

Spørgsmål nr. 44 af Marco Cappato (H-0676/07)

Om: Forskermobilitet i EU

Mener Kommissionen ikke, at det set i lyset af, at princippet om fri bevægelighed, der er fastsat i EU-traktaten, sikrer enhver EU-borgers ret til mobilitet, er nødvendigt at foreslå et initiativ, der kan fjerne hindringerne for forskermobiliteten i EU?

Finder Kommissionen i givet fald ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at harmonisere forskernes forhold på europæisk plan, hvad både kontrakttyper og aflønningsformer angår?

Svar

Kommissionen er fuldt ud klar over, at der skal træffes foranstaltninger for at afhjælpe forskermobiliteten i Europa og fremme forskernes karrieremuligheder. Derfor er der i de senere år fastlagt en strategi - hvor der

⁽¹⁾ Netværk for det europæiske forskningsrum.

tages højde for fordeling af kompetencerne i medlemsstaterne - for de to aspekter, især gennem to meddelelser, der støttes af Rådet.

Strategien har resulteret i en række vigtige initiativer af lovgivningsmæssig, økonomisk eller mere konkret karakter.

Der er allerede opnået resultater i forbindelse med fremme af geografisk, intersektorial eller tværfaglig mobilitet, især på grund af det stærkt forøgede budget for det syvende rammeprogram om menneskelige ressourcer og især gennem Marie Curie-stipendier, den europæiske mobilitetsportal og det europæiske netværk af mobilitetscentre, EFR⁽²⁾-pilotnetværket for europæiske forskere, der arbejder i USA, EU's direktiv og henstillinger om "forskervisum".

Andre initiativer er rettet imod fremme af forskernes karrierer. Derfor blev der vedtaget en henstilling vedrørende det europæiske charter for forskere og en adfærdskodeks for ansættelse af forskere, hvorpå der blev sat fokus via en række oplysnings- og bevidstgørelseskampanjer, både på nationalt og europæisk plan. Der blev endvidere iværksat en undersøgelse af aflønning af forskere, som viser at der sker fremskridt på området, med henblik på at øge interessen for forskerstillinger.

Kommissionens interesse for spørgsmålet om forskere understreges også af den høring, der blev iværksat for nylig via grønbogen om EFR. Interessenter skal tage stilling til, hvorvidt der er behov for mere effektive rammer for forbedring af mobilitetsforhold for forskere og mulighed for overflytning af pensionsrettigheder samt sikring af bedre arbejdsforhold. Resultatet af høringen vil blive nøje undersøgt sammen med resultaterne af et andet spørgeskema om nye former for mobilitet, hvor der fokuseres mere på spørgsmålet om, hvorvidt der er behov for at tilpasse reglerne for koordinering af socialsikringsordninger.

Kommissionen er stadig i gang med undersøgelserne, og det er derfor for tidligt at stille forslag. Det fremgår dog allerede tydeligt, at størstedelen af interessenterne er fortalere for strengere og mere konkrete foranstaltninger. Derfor vil Kommissionen i de kommende måneder formentlig foreslå specifikke foranstaltninger, der har til formål at fjerne de resterende hindringer for forskermobiliteten.

Kommissionen agter ikke at foreslå harmonisering af retlig status og aflønningsformer for forskere i Europa, da disse forhold hører under medlemsstaternes kompetenceområde. I lyset af principperne i chartret og adfærdskodeksen vil Kommissionen eventuelt foreslå initiativer, som bl.a. har til formål at forbedre forskernes arbejdsforhold, for at øge interessen for en karriere inden for forskning.

*
* *

Spørgsmål nr. 49 af Seán Ó Neachtain (H-0628/07)

Om: Shannon lufthavn og et nyt program til udvikling af flyruter

Kan Kommissionen oplyse, hvor mange programmer den i løbet af de seneste år har godkendt, som giver en medlemsstats regering mulighed for at støtte udviklingen af nye flyruter inden for landets grænser eller fra en specifik lufthavn for en periode på op til tre år, således at disse nye flyruter kan blive indbringende?

Svar

Efter ikrafttrædelsen af "EF-retningslinjer for finansiering af lufthavne og statslig startstøtte til luftfartsselskaber, som opererer fra regionale lufthavne"⁽³⁾ den 9. december 2005 har Kommissionen godkendt fire ordninger, hvorved der kan ydes startstøtte til nye flyruter fra regionale lufthavne. De pågældende afgørelser er:

Kommissionens afgørelse af 11. november 2006 om ordning for udvikling af flyrute i Malta (sag N 640/2006)

Kommissionens afgørelse af 13. juni 2007 om startstøtte til Antwerpen lufthavn (sag N 156/07)

Kommissionens afgørelse af 4. april 2007 om startstøtte til lufthavnene i Puglia (sag N 55/07) og

Kommissionens afgørelse af 10. juli 2007 om oprettelse af en markedsføringsfond for Norrköping lufthavn i Sverige (sag N 791/2006).

(2) Det europæiske forskningsrum.

(3) EUT C 312/1 af 9.12.2005.

Yderligere to sager er vedtaget af Kommissionen, og de pågældende afgørelser er:

Kommissionens afgørelse af 22. juni 2006 om støtte til Ryanair (rute London-Toulon) (sag N 563/05) og

Kommissionens afgørelse af 16. maj 2006 om ordning vedrørende en fond til ruteudvikling i Det Forenede Kongerige (sag N 303/05).

Sidstnævnte to afgørelser finder ikke direkte anvendelse på bestemmelserne i retningslinjerne fra 2005, da spørgsmålet om statsstøtte blev meddelt inden ikrafttrædelse af retningslinjerne.

*
* *

Spørgsmål nr. 50 af Michl Ebner (H-0642/07)

Om: Brennerbasistunnel

Siden 1998 er transittrafikken over Brennerpasset steget med mere end 50 %. I første halvdel af 2007 var der næsten 6.000 lastvogne, som hver dag passerede Alperne via dette pas. Da Alperne er en økologisk set særlig følsom region, blev det allerede for længe siden vedtaget at aflaste det pågældende område og dets befolkning med anlæggelsen af Brennerbasistunnelen. Siden påbegyndelsen af de transeuropæiske transportnet har Brenner hhv. tunnelen været det primære projekt.

Det storstilede tunnelprojekt skal koste mellem 4,5 og 8 mia. euro, som skal deles mellem de berørte medlemsstater og EU. Italien og Østrig indgav i juli 2007 de nødvendige dokumenter for det til efteråret planlagte udbud af fællesskabstilskud på transport- og energiområdet.

Kan Kommissionen bekræfte, om den af Europa-Parlamentet i 2007 vedtagne ordning vil blive taget i anvendelse, således at der tildeles fællesskabstilskud i størrelsesordenen 30 %? Hvad agter Kommissionen at gøre vedrørende manglerne i kommunikationen med befolkningen om fordelene ved Brennerbasistunnelen? Hvordan vil Kommissionen sikre finansieringen af tunnelen efter 2012?

Svar

Jernbanekorridoren Berlin-Verona/Milano-Bologna-Napoli-Messina-Palermo (prioritetsområde 1) er et af de 30 prioriterede projekter i det transeuropæiske transportnet. Projektet om Brennerbasistunnelen, som hr. Ebner henviser til, er den centrale forbindelse i dette prioritetsområde. Den 10. juli 2007 blev der undertegnet en hensigtserklæring af Werner Faymann og Antonio Di Pietro, henholdsvis transportminister i Østrig og transportminister i Italien, under overværelse af den tyske transportminister, Wolfgang Tiefensee, som understregede, at Tyskland vil gøre alt, hvad der er muligt, for at sikre interoperabilitet og påkrævet adgangskapacitet på den nordlige side af tunnelen, når den åbnes.

Med undertegnelsen af hensigtserklæringen har det været muligt for de to medlemsstater at stille et fælles koordineret EU-finansieret forslag for Brennerbasistunnelen i juli 2007 i overensstemmelse med EU's kriterier for grænseoverskridende projekter. Kommissionen er ved at gennemgå alle de forslag, som den har modtaget fra de 27 medlemsstater som reaktion på forslagsindkaldelsen vedrørende EU-finansieret støtte til arbejde i forbindelse med prioriterede projekter relateret til det transeuropæiske transportnet. Sidst på efteråret 2007 vil Kommissionen på grundlag af denne vurdering fastlægge fordelingen af budgettet for det transeuropæiske transportnet i perioden 2007-2013.

Kommissionen kan ikke på nuværende tidspunkt sige noget om, hvorvidt der vil blive afsat EU-støtte til dette prioriterede projekt.

Kommissionen kan heller ikke udstede garantier med hensyn til eventuel finansiering af Brennerbasistunnelen efter 2013. Kommissionen kan ikke udtale sig om fremtidige EU-budgetter.

Kommissionen følger generelt udviklingen af Berlin-Palermo-projektet og især i forbindelse med Brennerbasistunnelen. Kommissionen udpegede i juli 2005 en europæisk koordinator for denne akse, Karel Van Miert, som forelagde sin anden aktivitetsrapport den 19. juli 2007. Rapporten blev fremsendt til formanden for Transport- og Turismeudvalget⁽⁴⁾ den 10. september 2007. Hr. Van Miert er dybt engageret i koordineringen af dette prioriterede projekt.

⁽⁴⁾ Transport- og Turismeudvalget.

*
* *

Spørgsmål nr. 51 af Gay Mitchell (H-0645/07)

Om: Lufttransport til ømedlemsstater

Hvilke forslag har Kommissionen til sikring af tilstrækkelige lufttransportforbindelser mellem ømedlemsstater og det øvrige EU?

Svar

Kommissionen er fuldt ud klar over betydningen af at sikre mobiliteten i forhold til øregioner og betragter tilstrækkelige transportforbindelser som en betingelse for social og økonomisk samhørighed. Holdningen til denne problemstilling deles af ømedlemsstaterne.

Lufttransport er naturligvis den hurtigste metode til sikring af mobilitet. Etableringen af det fælles europæiske luftfartsmarked har været en succes, og det gør det lettere at øge antallet af ruter og operatører til stor fordel for forbrugerne.

Medlemsstaterne kan under opfyldelse af visse betingelser yde startstøtte til fremme af oprettelsen af nye ruter. Kommissionen skal orienteres om en sådan støtte i henhold til artikel 88 i EF-traktaten. Kommissionen vurderer støtten i lyset af artikel 86 og 87 i traktaten og EU's retningslinjer om finansiering af lufthavne og startstøtte til flyselskaber med flyruter, der afgår fra regionale lufthavne⁽⁵⁾.

Der er på nuværende tidspunkt taget højde for forpligtelse til offentlig tjeneste i forbindelse med lufttransport i EU-lovgivningen i situationer, hvor markedet ikke opfylder landenes eller regionernes behov.

Forpligtelse til offentlig tjeneste kan være underlagt visse betingelser med hensyn til eksklusive rettigheder i en treårig periode, som kan forlænges ved en udbudsprocedure.

For at gøre forpligtelser til offentlig tjeneste attraktive for flere ansøgere har Kommissionen foreslået en forlængelse af perioden til fire år.

Endelig er sociale støtteprojekter, der har til formål at mindske flyrejsepriserne for øboere, i princippet forenelige med det indre marked, hvis de ikke medfører urimelig diskrimination mellem de personer, der nyder fordel heraf, eller mellem flyselskaber.

*
* *

Spørgsmål nr. 52 af Jörg Leichtfried (H-0647/07)

Om: Sikkerheden i slovakisk luftrum og situationen for slovakiske flyveledere

Slovakiske flyveledere gik i strejke for at gøre opmærksom på graverende mangler ved den slovakiske luftfartssikkerhed. Eurocontrols efterfølgende undersøgelse afslørede alvorlige mangler, risici og frem for alt manglende overholdelse af europæiske sikkerhedskrav (ESARR). Den slovakiske myndighed med ansvar for luftfartssikkerhed bagatelliserer disse resultater, og til trods for at de slovakiske civile luftfartsmyndigheder lovede at evaluere rapporten fra Eurocontrol og gennemføre de foreslåede foranstaltninger inden den 30. april 2007, er der til dato ikke sket noget. De daværende strejkende medarbejdere blev konfronteret med disciplinære foranstaltninger og har fået tilbageholdt dele af deres løn. Desuden føres der en uofficiel sort liste med navnene på de strejkende medarbejdere.

Har Kommissionen kendskab til disse misforhold i Slovakiet?

Hvad vil Kommissionen gøre for at rette op på disse misforhold?

Svar

Kommissionen kan bekræfte, at Eurocontrol foretog en undersøgelse af sikkerheden i starten af 2007 efter anmodning fra de slovakiske civile luftfartsmyndigheder. Undersøgelsen afslørede flere tilfælde af manglende overholdelse af Eurocontrol's sikkerhedsregler og Kommissionens forordning (EF) nr. 2096/2005 af den 20. december 2005 om fælles krav til udøvelse af luftfartstjenester. De slovakiske luftfartsmyndigheders

(5) EUT C 312 af 9.12.2005.

udbyder, LPS, foreslog efterfølgende at træffe hjælpeforanstaltninger, nogle med umiddelbar virkning og andre med virkning i slutningen af 2007. Kommissionen er ikke bekendt med, at denne procedure, som er en standardprocedure, ikke vil blive fulgt.

Det skal endvidere understreges, at de omtalte tilfælde af manglende overholdelse ikke medfører alvorlige sikkerhedsproblemer i det slovakiske luftrum.

*
* *

Spørgsmål nr. 53 af Manuel Medina Ortega (H-0593/07)

Om: Strategiplan for regionerne i EU's yderste periferi

Kan Kommissionen på baggrund af den forsinkede forelæggelse af strategiplanen for regionerne i EU's yderste periferi og de vanskeligheder, regionerne står over for som følge af nyopståede problemer, f.eks. stigningerne i flytransportomkostningerne, den faldende turisme og migrationspresset, garantere, at denne strategiplan vil blive forelagt inden for en rimelig tidsfrist, samt oplyse, om den råder over de nødvendige midler til realiseringen af denne plan?

Svar

Den 12. september 2007 vedtog Kommissionen en meddelelse med titlen "Strategien for regionerne i den yderste periferi: resultater og fremtidsudsigter"⁽⁶⁾. I Kommissionens meddelelse vurderes gennemførelsen af strategien for de pågældende regioner siden 2004 med henblik på at fremme tre hovedpunkter - konkurrenceevne, tilgængelighed og regional integration - gennem specifikke supplerende foranstaltninger, der skal træffes på kort sigt.

Meddelelsen er med til at lancere en debat om de langsigtede virkninger, især de vigtige emner af stor betydning for regionerne i den yderste periferi, der er afspejlet i de spørgsmål, som hr. Medina Ortega rejser, f.eks. klimaændringerne, den demografiske udvikling og forvaltningen af migrationsstrømmene, landbruget og EU's havpolitik.

Samtidig er tilgængelighed fortsat central for Kommissionens strategi for regionerne i EU's yderste periferi. Regionerne i den yderste periferi er helt afhængige af lufttransport til personbefordring. Det påvirker direkte mobiliteten for indbyggerne i regionerne i den yderste periferi i forhold til resten af EU, men også mobiliteten til og fra regionerne i den yderste periferi for turister og personer involveret i regionernes socioøkonomiske udvikling. Derfor opfordrer Kommissionen inden for rammerne af håndtering af klimaændringerne sine partnere til at drøfte følgende spørgsmål: "Hvilke foranstaltninger er nødvendige, for at målsætningen om at reducere udslippet ikke får en negativ indvirkning på transport, økonomi og borgere i regionerne i den yderste periferi?"

Meddelelsen er rettet imod Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Meddelelsen vil blive drøftet med alle fire institutioner, startende med Parlamentet. Kommissionen vil endvidere udarbejde et forslag til et partnerskab i den løbende og fremtidige gennemførelse af strategien for regionerne i den yderste periferi.

Kommissionen vil sikre, at der træffes relevante og specifikke foranstaltninger inden for de forskellige områder i perioden 2007-2013 med anvendelse af de midler, der er nødvendige i denne sammenhæng, og Kommissionen vil udarbejde en strategi for fremtiden, når høringsfasen er afsluttet.

*
* *

Spørgsmål nr. 54 af Lambert van Nistelrooij (H-0596/07)

Om: Styrkelse af den europæiske naboskabspolitik

Det Europæiske Naboskabs- og Partnerskabsinitiativ (ENPI) blev vedtaget i 2005. Tilsyneladende har der hidtil været ringe respons i de forskellige medlemsstater. Der er derfor bekymring over programmets videre udvikling.

⁽⁶⁾ KOM(2007)0507.

Jeg forstår, at Kommissionen for at styrke den europæiske naboskabspolitik årligt vil foretage en vurdering af ENPI vedrørende samarbejde på tværs af grænserne, og dette sker for første gang ved udgangen af 2007. Dette vil sandsynligvis omfatte oplysninger om de lokale og regionale fremskridt i de forskellige lande, fælles operationelle programmer og dertil hørende decentraliseret kapacitetsopbygning.

Hvilke foranstaltninger ud over denne vurdering vil Kommissionen træffe for at fremme udviklingen i initiativerne på tværs af grænserne på lokalt og regionalt niveau?

Svar

Da det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument blev vedtaget senere end forventet og først trådte i kraft den 29. november 2006, er det for tidligt at udtale sig om eventuel mangelfuld respons i forbindelse med grænseoverskridende initiativer eller at udtrykke bekymring i denne sammenhæng. Kommissionen forventer tværtimod, at dette nye finansieringsinstrument kan skabe et forstærket og mere fleksibelt samarbejde om forskellige aspekter af den europæiske naboskabspolitik, især med hensyn til spørgsmålet om grænseoverskridende samarbejde.

Programmerne for grænseoverskridende samarbejde udvikles i øjeblikket af de deltagende lande. Kommissionen forventer, at størstedelen af programmerne vil blive fremlagt i 2007, og at det vil være muligt at vedtage dem i slutningen af 2007 - fortsat inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 9, stk. 6, hvori det er fastsat, at programmerne skal være fremlagt et år efter vedtagelsen af strategidokumentet for det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument (f.eks. i marts 2008). Nødvendigheden af denne relativt lange periode til forberedelse af programmerne kan forklares ved nyhedsværdien af tilgangen. Det er første gang, at medlemsstaterne og partnerlandene sammen definerer (med høring af lokale partnere) deres prioriteter og identificerer de foranstaltninger, der skal finansieres i de næste syv år.

I henhold til punkt 48 i den interinstitutionelle aftale om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning har budgetmyndighedens to parter under alle omstændigheder bemyndiget overførslen af de bevillinger, der ikke er udnyttet i 2007, til efterfølgende år. Dette gælder også bidraget til det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling.

Kommissionen overvåger nøje forberedelsen og gennemførelsen af de grænseoverskridende samarbejdsprogrammer og tager højde for elementer som f.eks. de elementer, som Lambert van Nistelrooij har nævnt (lokal/regional optagelse af programmerne). Kommissionen kan på dette grundlag revidere og tilpasse strategien for de grænseoverskridende samarbejdsprogrammer i sin midtvejsevaluering.

*
* *

Spørgsmål nr. 55 af Justas Vincas Paleckis (H-0603/07)

Om: Tilpasning af miljøinfrastrukturen til mennesker med handicap

I medlemsstaterne udstedes der passende retsakter til sikring af lige muligheder for handicappede. Alligevel oplever vi i praksis ofte, at handicappedes behov tilsidesættes på diskriminerende vis, og at frem for alt boliger og offentlige miljøinfrastrukturer ikke i tilstrækkelig grad indrettes i overensstemmelse med disse behov. I mange medlemsstater kan bevægelses-, syns- og hørehæmmede eller mennesker med et andet handicap ikke opsøge forskellige faciliteter på grund af den manglende handicapvenlige indretning, eller de kan ikke komme frem til deres arbejdsplads eller udnytte de informationsmuligheder eller kulturelle eller andre tilbud, der er tilgængelige for andre medlemmer af samfundet.

For øjeblikket overvejer man at udarbejde et direktiv, der ville forpligte samtlige medlemsstater til at tilpasse miljøet på en sådan måde, at handicappedes behov dækkes i kvalitativ henseende. Hvad er Kommissionens holdning i dette spørgsmål, og er der planer om at træffe passende foranstaltninger for at øge medlemsstaternes forpligtelse til at sikre lige muligheder i form af større hensyntagen til handicappedes behov?

Svar

I direktiv 2000/78/EF fastsættes de generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, hvorved forskelsbehandling på grund af religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering er forbudt. I henhold til artikel 5 i direktivet skal arbejdsgiverne foretage "tilpasninger af rimeligt omfang" til handicappede ansatte. Direktivet er gennemført af alle medlemsstater, og hvis en handicappet person forskelsbehandles i en jobsituation, er der retsmidler til rådighed på nationalt plan. Direktivet gælder dog ikke uden for området for beskæftigelse, erhverv og uddannelse.

Som nævnt i Kommissionens årlige politikstrategi for 2008⁽⁷⁾ og på grundlag af en undersøgelse af eksisterende lovgivning om bekæmpelse af forskelsbehandling i medlemsstaterne⁽⁸⁾ planlægger Kommissionen at træffe foranstaltninger med henblik på at forebygge og bekæmpe forskelsbehandling uden for arbejdsmarkedet, herunder på grund af handicap (samt af andre grunde). Udarbejdelsen af konsekvensanalysen, der er forbundet med forberedelsen af disse foranstaltninger, omfatter en offentlig online-høring⁽⁹⁾, der afsluttes den 15. oktober 2007. Kommissionen vil inddrage resultaterne af høringen og konsekvensanalysen i udarbejdelsen af forslagene og de efterfølgende kontakter med EU-institutionerne, medlemsstaterne og andre involverede.

Angående spørgsmålet om adgang til oplysninger for personer med handicap vil Kommissionen i slutningen af 2007 mere specifikt vurdere de fremskridt, der er opnået, om adgang til informations- og kommunikationsteknologier som fastsat i meddelelsen om E-tilgængelighed⁽¹⁰⁾.

*
* *

Spørgsmål nr. 56 af Panayiotis Demetriou (H-0608/07)

Om: Det Økumeniske Patriarkat og Tyrkiet

I en nylig afgørelse fremsatte den tyrkiske Højesteret den påstand, at valget af Den Økumeniske Patriark skal ske i overensstemmelse med et dekret fra 1923, ifølge hvilket kun tyrkiske statsborgere, der udøver deres hverv i Tyrkiet, kan have valgret og valgbarhed. Uden at tage hensyn til den gældende fællesskabsret og navnlig den europæiske menneskerettighedskonvention og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis i tilknytning hertil intervenserer den tyrkiske regering i et religiøst trossamfunds interne organisation, idet den indfører strenge begrænsninger, hvad angår ikke-tyrkiske statsborgeres ret til at udøve deres religionsfrihed gennem deltagelse i aktiviteter i de religiøse menigheder, som de tilhører. Dette problem er gentagne gange blevet påpeget i Kommissionens fremskridtsrapporter om Tyrkiet.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe for at sikre, at Tyrkiet efterkommer de forpligtelser, som landet inden for rammerne af førtiltrædelsesproceduren har påtaget sig over for de ikke-muslimske trossamfund og Det Økumeniske Patriarkat vedrørende respekt for deres religionsfrihed, således som disse er fastlagt i partnerskabsaftalen og forhandlingsrammen?

Svar

Kommissionen vil fortsat overvåge spørgsmål, der er forbundet med religionsfrihed, for at finde løsninger, hvorved de rettigheder og frihedsrettigheder, der garanteres af den europæiske menneskerettighedskonvention, og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis respekteres.

Udviklingen i relation til religionsfrihed rapporteres i Kommissionens årlige fremskridtsrapporter og gennemgås som led i tiltrædelsesforhandlingerne inden for rammerne af kapitel 23 om retsvæsenet og grundlæggende rettigheder.

Når det er relevant, rejser Kommissionen endvidere enkeltspørgsmål over for de tyrkiske myndigheder inden for rammerne af den generelle politiske dialog.

*
* *

Spørgsmål nr. 57 af Hans-Peter Mayer (H-0609/07)

Om: Fremgangsmåde i forbindelse med udbud med et budget, der ligger under grænseværdien, men hvor der kun indkommer bud med et budget, der ligger over grænseværdien

Ifølge Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF⁽¹¹⁾ af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge-

(7) KOM(2007)0065.

(8) http://ec.europa.eu/employment_social/fundamental_rights/pdf/pubst/stud/mapstrand1_en.pdf

(9) http://ec.europa.eu/employment_social/emplweb/news/news_en.cfm?id=270

(10) KOM(2005)0425.

(11) EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114.

og anlægskontrakter skal offentlige kontrakter over en bestemt grænseværdi offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Er man i tilfælde af et udbud med et budget, der ligger under grænseværdien, men hvor der kun indkommer bud, der ligger over grænseværdien, nødt til at annullere udbudsproceduren og iværksætte en ny EU-udbudsprocedure, eller kan man acceptere et bud?

Svar

Metoderne til beregning af den planlagte værdi for offentlige kontrakter er fastsat i artikel 9 i direktiv 2004/18/EF. I henhold til denne bestemmelse skal beregningen af den planlagte værdi for en offentlig kontrakt være baseret på det samlede beløb, der skal betales - den anslåede værdi uden moms - som beregnet af kontraktmyndigheden. Dette estimat skal være gældende fra tidspunktet for fremsendelse af kontraktmeddelelsen eller i tilfælde, hvor en sådan meddelelse ikke er påkrævet, fra tidspunktet for kontraktmyndighedens indledning af proceduren for tildeling af kontrakter.

Hvis det på tidspunktet for tildeling af kontrakten således viser sig, at der kun er fremsendt udbud med priser, som ligger over denne grænseværdi, skaber det ikke nødvendigvis tvivl om valget af tildelingsprocedure. Det er især ikke nødvendigt at afbryde proceduren og organisere en ny EU-procedure, hvis kontraktmyndigheden kan påvise, at den på tidspunktet for beregning af værdien handlede i god tro og i overensstemmelse med de regler, der er beskrevet ovenfor.

Kontraktmyndighederne skal under alle omstændigheder være klar over, at kontrakter under grænseværdien for anvendelse ikke desto mindre skal tildeles i overensstemmelse med de generelle regler og principper for EU-retten. Disse kræver især tilstrækkelig formidling af tildelingen af kontrakter, der kan være relevante for det indre marked. Kommissionen har offentliggjort en fortolkningsmeddelelse⁽¹²⁾ med klarlæggelse af Kommissionens synspunkter om den praktiske betydning af EU's retlige principper.

Hvis hr. Mayer ønsker en udtalelse om en specifik sag, er Kommissionen naturligvis villig til at undersøge alle forelagte omstændigheder for at afgøre, om ovennævnte betingelser for udbuddets lovlighed er opfyldt.

*
* *

Spørgsmål nr. 58 af Frank Vanhecke (H-0610/07)

Om: Forældreorlov

I Tyskland har familieminister Ursula von der Leyen som led i indførelsen af betalt forældreorlov indført såkaldte "fædermonate" (Vätermonate), hvilket indebærer, at ydelsen i forbindelse med forældreorlov i stedet for 12 måneder udbetales i 14 måneder, hvis også faderen i en periode afbryder sit erhvervsarbejde for at passe børnene.

Efter hvad der forlyder, vil kommissionsmedlem Vladimir Spidla overveje indførelse af obligatorisk forældreorlov, og efter kommende samtaler med fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer vil han fremsætte et lovforslag herom (Barbara Schäder, "EU-Kommissar will Väter zur Auszeit verpflichten", Der Siegel online, den 18. juli 2007).

Kan Kommissionen bekræfte, om Spidla virkelig overvejer at fremsætte et lovforslag herom? Hvilket specifikt retsgrundlag hviler et sådant forslag på? Finder der kun samtaler sted med fagforeninger og arbejdsgiverorganisationer eller også med andre aktører? Strider et sådant forslag ikke mod medlemsstaternes beføjelser og subsidiaritetsprincippet?

Svar

I køreplanen for ligestilling mellem mænd og kvinder⁽¹³⁾ er forening af arbejde, familie- og privatliv identificeret som et af de prioriterede områder for aktioner i perioden 2006-2010. Kommissionen iværksatte i oktober

(12) Kommissionens fortolkningsmeddelelse om anvendelsen af fællesskabslovgivningen om offentlige kontrakter og koncessioner på institutionelle offentlig-private partnerskaber, som ikke eller kun delvis er omfattet af udbudsdirektiverne, EUT C 179, 1.8.2006.

(13) KOM(2006)0092.

2006 en første høring af arbejdsmarkedets parter om foreneligheden af arbejde, familie- og privatliv⁽¹⁴⁾ i henhold til EF-traktatens artikel 138. Efter gennemgang af reaktionerne på første del af høringsprocessen iværksatte Kommissionen anden del den 30. maj 2007⁽¹⁵⁾. Kommissionen opstiller i anden del af høringsprocessen en række muligheder for eventuelle retlige og ikke-retlige foranstaltninger, herunder muligheden for at stille et lovforslag om forældreorlov. Kommissionen anmoder endvidere arbejdsmarkedets parter om at vurdere bestemmelserne i deres rammeaftale om forældreorlov, der blev gennemført ved direktiv 96/34/EF⁽¹⁶⁾, med henblik på revidering. Kommissionen anfører endvidere, at den - afhængig af resultaterne af anden høring, forhandlingerne mellem arbejdsmarkedets parter og en omfattende konsekvensanalyse - vil overveje at stille lovforslag som supplement til den eksisterende lovgivning på området for forening af arbejds- og familieliv.

Som reaktion på anden del af høringsprocessen har EFS⁽¹⁷⁾, BUSINESSEUROPE⁽¹⁸⁾, UEAPME⁽¹⁹⁾ og CEEP⁽²⁰⁾ besluttet at oprette en fælles arbejdsgruppe inden for rammerne af den europæiske sociale dialog med henblik på at vurdere rammeaftalen om forældreorlov. Organisationerne har endvidere anført, at arbejdsmarkedets parter i Europa vil benytte lejligheden til at evaluere ordningerne for forældreorlov og andre ordninger til støtte af forældre og forening af arbejds- og familieliv for at klarlægge, om der skal træffes foranstaltninger. De pågældende organisationer fremlægger en statusrapport i marts 2008. Endvidere har der været forskellige reaktioner til anden del af høringsprocessen fra organisationerne og arbejdsmarkedets parter i Europa.

Kommissionen undersøger i øjeblikket reaktionerne fra arbejdsmarkedets parter. Det er derfor for tidligt at udtale sig om, hvorvidt Kommissionen vil stille et lovforslag om forældreorlov (dvs. en kort orlov for fædre på tidspunktet omkring fødslen eller adoptionen af et barn).

Hvis Kommissionen beslutter at stille et lovforslag på dette område, vil medlemsstaterne og Parlamentet få mulighed for at drøfte forslaget og stille ændringsforslag, da alle lovforslag om fædreorlov vil blive vedtaget i overensstemmelse med proceduren i artikel 251 i EF-traktaten.

Spørgsmål om orlov, herunder fædreorlov, hører under bestemmelserne i artikel 137, stk. 1, litra a, i traktaten, dvs. under arbejdsmiljø. EU-aktioner til støtte af og supplement til medlemsstaternes aktiviteter på dette område er derfor en mulighed.

*
* *

Spørgsmål nr. 59 af Jim Higgins (H-0612/07)

Om: Import af brasiliansk oksekød

Er Kommissionen, på baggrund af oplysninger fra Den Irske Landbrugssammenslutning ved et møde med Kommissionen den 16. juli 2007 vedrørende manglende standarder i oksekødsproduktionen i Brasilien, villig til at indføre et fuldstændigt forbud mod eksport af brasiliansk oksekød til Europa?

Svar

EU's importpolitik i sundhedsmæssig sammenhæng er baseret på videnskab, sundheds- og plantesundhedsmæssige regler og internationale standarder og cementeret gennem erfaringer fra anvendelsen heraf.

Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret har vurderet samtlige påstande i rapporten fra Den Irske Landbrugssammenslutning.

Generelt mener Kommissionen, at påstandene i rapporten i vid udstrækning er baseret på fejlfortolkning af EU-kravene for import af oksekød.

⁽¹⁴⁾ SEK(2006)1245, 12.10.2006.

⁽¹⁵⁾ SEK(2007)571, 30.05.2007.

⁽¹⁶⁾ EFT L 145, 19.6.1996.

⁽¹⁷⁾ Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation.

⁽¹⁸⁾ Sammenslutningen af europæiske virksomheder.

⁽¹⁹⁾ Den Europæiske Organisation for Håndværk og Små og Mellemstore Virksomheder.

⁽²⁰⁾ Det Europæiske Center for Offentlige Virksomheder.

Kommissionen er klar over, at der stadig er problemer, som de brasilienske myndigheder skal løse, og den har anmodet om dokumentation, der kan verificeres, om udbedring af de resterende mangler inden udgangen af 2007.

Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret har planlagt yderligere missioner til Brasilien i 2007 for at sikre, at disse mangler er udbedret tilfredsstillende.

Kommissionen er parat til at træffe relevante foranstaltninger, hvis de pågældende mangler ikke udbedres.

*
* *

Spørgsmål nr. 60 af Mairead McGuinness (H-0619/07)

Om: Eksisterende kontroller og standarder i den brasilianske oksekødssektor

Hvorledes vurderer Kommissionen den aktuelle situation vedrørende import af oksekød fra Brasilien?

Det forlød i begyndelsen af juli, at kommissær Fischer Boel i en skrivelse til kommissær Kyprianou rejste spørgsmålet om Irish Farmers' Associations rejse til Brasilien og denne organisations rapport om besøget. Hun anførte her, at de oplysninger, organisationen havde givet, var så alarmerende, at de ikke kunne ignoreres, og understregede nødvendigheden af at kontrollere disse oplysninger på en overbevisende og effektiv måde. Har en sådan kontrol fundet sted?

Mener Kommissionen, at de kvalitets- og sikkerhedsstandarder, der gælder for oksekødsproduktionen i Brasilien, er tilstrækkelige?

Hvad har Kommissionen foretaget sig for at bringe de internationale standarder for oksekødproduktion op på samme niveau som standarderne i EU?

Svar

Kommissionen har på grundlag af en inspektion i marts 2007 om gennemførelsen af de relevante krav til folkesundhed og dyresundhed i EU vurderet, at den aktuelle situation i Brasilien ikke er grundlag nok for umiddelbart at ændre de gældende importregler for oksekød.

Efter inspektionen lægger Kommissionen imidlertid fortsat pres på de brasilianske myndigheder for at få dem til yderligere at styrke deres foranstaltninger om veterinærkontrol.

Der er planlagt endnu en inspektion i Brasilien inden udgangen af 2007, og Kommissionen vil om nødvendigt træffe yderligere foranstaltninger.

EU kan ikke kræve, at et tredjeland gennemfører dyresundhedsregler, der er gældende i EU, f.eks. reglerne om sporbarhed, da det tydeligvis vil være i strid med principperne og reglerne i SPS/WTO-aftalen⁽²¹⁾.

Men EU's krav om import af oksekød er forskningsbaserede, forholdsmæssige og ikkediskriminerende - og sommetider strengere end standarderne fastsat af Verdensorganisationen for Dyresundhed⁽²²⁾ - med det formål at beskytte EU-forbrugernes sundhed, og Kommissionen og medlemsstaterne bestræber sig på at sikre, at importerede produkter også opfylder disse krav.

Kommissionen er bekendt med Den Irske Landbrugssammenslutnings besøg i Brasilien, hvorom der er udarbejdet en rapport. Rapporten indeholder ikke tilstrækkelige oplysninger om EU-kravenes anvendelse på import af oksekød fra Brasilien.

*
* *

(21) Sundhed og plantesundhed/Verdenshandelsorganisationen.

(22) Verdensorganisationen for Dyresundhed.

Spørgsmål nr. 61 af Jim Allister (H-0614/07)**Om: Procedurer for godkendelse af genmodificerede afgrøder**

Hvorfor tager det 30-36 måneder at godkende genmodificerede afgrøder i EU, når proceduren for godkendelse kun tager 9-18 måneder i USA?

Vil EU gå over til at anvende synkroniseret godkendelse af genmodificerede sorter, således at EU's procedurer ikke skades af de inflationsprægede foderomkostninger, der følger af forsinket godkendelse?

Svar

Årsagen til, at det generelt tager længere tid at godkende genmodificerede afgrøder i EU end i tredjelande, er kompliceret. Der kræves en specifik analyse. Kommissionen ønsker at nævne forskellige faktorer:

En af faktorerne er, at det nuværende system til godkendelse af genmodificerede fødevarer kun har været anvendt siden april 2004, og at der ligesom for enhver anden ny mekanisme skal bruges tid på at optimere funktionen heraf. Det gælder også bioteknologivirksomheder, der skal orientere sig om de nye retlige krav.

Derudover omfatter det nye retsgrundlag et evalueringssystem, der er det mest krævende i verden, for at afhjælpe EU-borgernes bekymring om sikkerheden forbundet med genmodificerede afgrøder. Virksomhederne skal i henhold hertil udarbejde specifikke dokumenter og besvare en række videnskabelige spørgsmål fra Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet under risikovurderingsproceduren.

Et tredje element er manglen på støtte i forbindelse med konklusionerne af den videnskabelige evaluering og dermed Kommissionens forslag til godkendelse af medlemsstaternes genetisk modificerede organismer. Vanskeligheden ved at opnå støtte fra et kvalificeret flertal af medlemsstater tvinger Kommissionen til at følge hele komitologiproceduren, dvs. at involvere Rådet.

Kommissionens holdning i denne situation har altid været klar og tydelig. Kommissionen er fast besluttet på fuldt ud at gennemføre de lovgivningsmæssige rammer for at undgå, at godkendelsesproceduren går i stå, uden at gå på kompromis med princippet om en meget streng risikovurdering.

I tråd hermed og som konsekvens af den erfaring, som er opnået i disse tre år, er der allerede registreret relevante forbedringer.

F.eks. er den tid, som det tager Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet at gennemgå og kontrollere nye dokumenter, reduceret, og Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet har for nylig påtaget sig at færdiggøre denne del af risikovurderingen inden for seks uger fra indsendelse af ansøgningen.

Der er en lignende tendens i godkendelsen af detekteringsmetoder, som er en anden væsentlig del af processen.

Kommissionen har endvidere taget forskellige initiativer til at opnå yderligere støtte fra medlemsstaterne. Efter kollegiets forhandling om genmodificerede organismer i april 2006 er der fastsat en specifik handlingsplan med det formål at fremme videnskabelig konsekvens og gennemsigtighed i afgørelserne om genmodificerede organismer. F.eks. fremlægger Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritets gmo-panel systematisk oplysninger om, hvordan der er taget højde for medlemsstaternes kommentarer i afgørelserne. Nye afstemninger har vist, at der er stigende støtte fra medlemsstaterne til godkendelsesforslag.

*
* *

Spørgsmål nr. 62 af Philip Bushill-Matthews (H-0615/07)**Om: Solidaritetsfonden**

Kan Kommissionen bekræfte, at den britiske regering har indgivet en ansøgning om støtte fra EU's Solidaritetsfond som følge af skaderne efter de massive oversvømmelser i Storbritannien, og i bekræftende fald oplyse, på hvilken dato modtog Kommissionen denne ansøgning?

Kommissionen bedes i store træk angive de maksimum- og minimumsstøttebeløb, der vil kunne stilles til rådighed, og også oplyse, hvor hurtigt sådanne midler vil kunne overføres i betragtning af, at der er et presserende behov for at forbedre systemerne til beskyttelse mod oversvømmelser ved først givne lejlighed inden de næste regnskyl?

Svar

Kommissionen kan bekræfte, at den har modtaget en ansøgning fra den britiske regering den 20. august 2007 om støtte fra EU's Solidaritetsfond. Den britiske regering har meddelt Kommissionen, at der vil blive fremlagt yderligere oplysninger, især opdaterede skadesestimater, i slutningen af september 2007.

Hvis den britiske ansøgning menes at opfylde kriterierne for støtte fra Solidaritetsfonden, vil Kommissionen foreslå et støttebeløb til Budgetmyndigheden, som skal godkende de nødvendige bevillinger ved hjælp af en procedure med ændringsbudget.

Støttebeløbet beregnes ved en standardmetode, der er baseret på de samlede direkte skader og under hensyntagen til tærskelværdien for mobilisering af fonden for det pågældende land. For Det Forenede Kongerige er tærskelværdien i 2007 på 3,267 milliarder euro. Der tildeles en lavere støttesats på 2,5 % for de dele af skaderne, der ligger under tærskelværdien, og en højere støttesats på 6 % for den del af skaden, der ligger over tærskelværdien. Det endelige beløb vil afhænge af den detaljerede analyse af situationen, og der kan således ikke angives et præcist beløb på dette tidspunkt.

På nuværende tidspunkt er det ikke muligt at forudsige en tidshorizont for de forskellige trin i proceduren. Det bør bemærkes, at Den Europæiske Unions Solidaritetsfond kun kan anvendes for specifikke former for nødsituationer forbundet med de skader, der er forårsaget af oversvømmelserne (herunder sikring af forebyggende infrastrukturer). Finansiering af forebyggende foranstaltninger er ikke mulig under EU's Solidaritetsfond, men samhørighedspolitikens operationelle programmer for regionerne vil muligvis omfatte sådanne foranstaltninger.

*
* *

Spørgsmål nr. 63 af Ryszard Czarnecki (H-0621/07)**Om: EU-støtte til etablering af vejinfrastruktur**

Hvilken støtte kan EU yde til anlæggelse af veje og motorveje og gennemførelse af jernbaneprojekter i Polen forud for EM i fodbold 2012?

Svar

Transportinvesteringer i Polen vil hovedsageligt blive finansieret gennem det operationelle program for infrastruktur og miljø, hvor der i perioden 2007-2013 forventes at blive afsat 17,8 milliarder euro i EU-støtte til projekter på transportområdet. Programmet er endnu ikke færdiggjort og drøftes stadig med de polske myndigheder.

Investeringer til det transeuropæiske transportnet vil blive prioriteret, især investeringer, som er angivet på listen med 30 projekter af europæisk interesse. Prioriteterne for de transeuropæiske transportnet blev godkendt af Rådet og Parlamentet i 2004⁽²³⁾. I retningslinjerne blev der angivet en liste med 30 prioriterede projekter, der har til formål at skabe forbindelse mellem medlemsstaterne og integrere de nye medlemsstater net på en bæredygtig og sikker måde. Polen er bekymret over fire prioriterede projekter under de transeuropæiske transportnet. Disse projekter vil være yderst relevante for EM i fodbold, idet de skaber moderne og sikre forbindelser mellem de større byer i Polen.

Kommissionen ønsker at informere hr. Czarnecki om, at EU-midler også kan anvendes til støtte af anlæggelse af veje i forbindelse med områder og byer, der er værter for mesterskabet, og investeringer i offentlig transport med det formål at forbedre adgangen til fodboldarenaer og værtsbyer.

*
* *

Spørgsmål nr. 64 af Cristina Gutiérrez-Cortines (H-0622/07)**Om: Direktiv om sundhedsydelse og dets indvirkning på apotekerne**

Med henblik på en liberalisering af apotekerne har Kommissionen og Generaldirektoratet for Det Indre Marked indledt en overtrædelsesprocedure, som imidlertid nedbryder en struktur og et system, der på udmærket måde opfylder borgernes behov og bidrager til kvaliteten af de farmaceutiske tjenesteydelser.

(23) Afgørelse 2004/884/EF om retningslinjer for udviklingen af det transeuropæiske transportnet.

Ønsker Kommissionen at gøre dette område til et marked, der fuldstændigt reguleres af markedskræfterne, og hvor borgernes sundhed og de værdier, som der er opnået enighed om i Rådet, kun er en marginal faktor?

Mener Kommissionen, at det er muligt at ændre traktaten (art. 152) på grundlag af overtrædelsesprocedurer og ved at forbigå de lovgivende institutioner, dvs. Rådet, Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter?

Svar

Kommissionen ønsker først og fremmest at forsikre fru Gutiérrez-Cortines om, at den er helt klar over den store betydning, som sundhedsydelse og farmaceutiske tjenesteydelser har for de europæiske borgere.

Kommissionen ønsker dog at understrege, at dens overtrædelsespolitik på dette område ikke er rettet imod en "liberalisering" af sektoren for farmaceutiske tjenesteydelser.

Formålet med overtrædelsesprocedurerne er at sikre, at der er overensstemmelse mellem de nationale lovgivninger vedrørende oprettelse af apoteker og de grundlæggende frihedsrettigheder som fastsat i traktaten. Kommissionen har modtaget og modtager fortsat en række klager fra europæiske borgere, der hævder at betingelserne for oprettelse af apoteker i nogle af medlemsstaterne er diskriminerende, uigennemsigtige eller unødvendigt restriktive, hvorved borgernes grundlæggende frihedsrettigheder krænkes. Det er Kommissionens pligt som vogter af EF-traktaten at sikre - og om nødvendigt indlede overtrædelsesprocedurer - at de grundlæggende frihedsrettigheder, der allerede er tildelt borgerne, respekteres i forhold til sekundær lovgivning på området.

Dette betyder ikke, at Kommissionen mener, at denne førende sundhedstjeneste ikke kan være underlagt relevante sundhedsrelaterede foranstaltninger for at sikre adgang og - mere generelt - ydelse af de mest optimale farmaceutiske tjenesteydelser til alle borgere i ordets bredeste betydning.

Denne holdning betyder heller ikke, at andre artikler i traktaten er ændret på nogen måde, eller at der er uoverensstemmelse med andre institutioners beføjelser. Især i forbindelse med artikel 152 i EF-traktaten, som fru Gutiérrez-Cortine henviser til, er det værd at nævne, at Domstolen for nylig i en afgørelse af 16. maj 2006⁽²⁴⁾ endnu en gang understregede, at Fællesskabets indsats på folkesundhedsområdet i henhold til artikel 152, stk. 5, fuldt ud respekterer medlemsstaternes ansvar for organisation og levering af sundhedstjenesteydelser og medicinsk behandling, men at den pågældende bestemmelse ikke udelukker, at medlemsstaterne også kan have pligt til at foretage tilpasninger af deres nationale socialsikringsordninger i henhold til traktatens bestemmelser.

*
* *

Spørgsmål nr. 65 af Olle Schmidt (H-0623/07)

Om: Den russisk-tyske gasrørledning i Østersøen

Kommissionen angav i foråret (H-0231/07)⁽²⁵⁾, at spørgsmålet om, hvorvidt den russisk-tyske rørledning blev ført over land eller under vandet, var uden betydning for klassificeringen heraf som TEN-E-projekt. Selve rørføringen ansås derimod for at være en beslutning, der skulle træffes af investorerne på grundlag af deres egne kommercielle interesser og vurderinger.

Den russiske regering har i flere udtalelser vedrørende Østersøen tilkendegivet, at salget af energi til det øvrige Europa også tjener andre formål end de rent kommercielle. EU bør derfor være lydhør over for den bekymring, som flere regeringer og offentligheden i bl.a. Polen, Finland, de baltiske lande og Sverige har givet udtryk for. Især de sydsvenske myndigheder er bekymret for, hvilke konsekvenser det kan få for sikkerhedspolitikken i Østersøen, at EU i stadig højere grad bliver afhængigt af russisk energi. Et transeuropæisk projekt som dette bør ikke mindst i lyset af Ruslands politiske udvikling gennemføres under ligelig hensyntagen til de sikkerhedsmæssige, energimæssige og miljøpolitiske faktorer.

Finder Kommissionen de virkelig sandsynligt, at Nord Stream, vil sikre en ligelig afvejning af disse faktorer?

(24) Sag C-372/04, pkt. 146 og 147.

(25) Skriftligt svar af 24.4.2007.

Svar

I et projekt af et omfang som Nord Stream-projektet skal der nødvendigvis tages højde for sikkerhedsspørgsmål og energiproblemer og naturligvis miljøkrav.

Som for alle andre gasrørledninger af en sådan længde rejses der også spørgsmål om sikkerheden i forbindelse med dette prioriterede projekt, der er fastlagt som et projekt af europæisk interesse. Der er en vis risiko forbundet med både konstruktion og drift af et industriprojekt af dette omfang, og det er afgørende, at de involverede operatører overholder alle gældende forskrifter (nationale, europæiske og internationale forskrifter) og træffer alle de foranstaltninger, der er mulige, for at mindske risikoen. Generelt er gasrørledninger imidlertid den sikreste metode til overførsel af gas. At Nord Stream-projektet skal være en undervandsrørledning (ifølge den version af projektet, der er omfattet af retningslinjerne for de transeuropæiske net, som Rådet og Parlamentet har vedtaget) er irrelevant i denne sammenhæng: De mange "offshore-rørledninger", der i øjeblikket er i drift i Europa og har været i drift i flere årtier, har i løbet af årene bevist, at de er sikkerhedsmæssigt pålidelige.

Energihensyn er også af stor betydning, især på et tidspunkt hvor efterspørgslen efter gas er stærkt stigende, og hvor vores egne ressourcer er faldende. Det forventes, at EU i 2015 vil importere mindst yderligere 100 milliarder m³ naturgas om året. Kommissionens politik har derfor i over 10 år været rettet imod at fremme de transeuropæiske energinet, og den har derfor netop vedtaget en plan for prioriterede sammenkoblinger, der involverer 10 gasrørledninger, herunder Nord Stream, som er identificeret som strategisk vigtig for opfyldelse af EU's behov for gas.

Der skal endvidere tages højde for miljøet i overensstemmelse med de gældende retlige krav. Selskabet Nord Stream foretager i overensstemmelse med Espoo-konventionen under UNECE⁽²⁶⁾ (undertegnet af de ni baltiske lande og Rusland) en miljøindvirkningsvurdering, som forventes at blive fremlagt inden udgangen af 2007. Arbejdet med indvirkningsvurderingen har omfattet ca. 20 offentlige møder og ca. 100 møder med de kompetente myndigheder i de pågældende lande. Kommissionen var som repræsentant for EU - en kontraherende part i Espoo-konventionen - en af de notificerede parter i forbindelse med tre møder, og Kommissionen har allerede orienteret Nord Stream om, at den nøje vil overvåge opfyldelsen af europæiske og internationale miljømæssige forpligtelser.

*
* *

Spørgsmål nr. 66 af David Martin (H-0624/07)

Om: Diskriminering af udenlandske sproglektorer i Italien (lettori)

Italienske universiteter har i løbet af de sidste 25 år diskrimineret udenlandske sproglektorer. De Europæiske Fællesskabers Domstols dom af 18. juli 2006 indeholdt ikke nogen tilfredsstillende løsning på problemet. Kan Kommissionen, eftersom der ikke synes at være fundet nogen løsning på problemet ad normal vej, oplyse, hvilke skridt den nu vil tage for at sikre, at Italien sætter en stopper for denne diskriminering, og desuden oplyse, hvorledes den vil sikre, at udenlandske sproglektorer modtager behørig kompensation?

Svar

Kommissionen ønsker at henlede hr. Martins opmærksomhed på sit svar på forespørgsel E-2691/07 om anerkendelse af rettigheder erhvervet af tidligere lektorer i fremmedsprog ("Lettori") på flere italienske universiteter.

Kommissionen gentager, at EU-Domstolen i sin dom af 18. juli 2006⁽²⁷⁾ fastsatte, at lovgivningen vedtaget af de italienske myndigheder ikke er i overensstemmelse med EU-retten, hvad angår genoprettelse af tidligere lektorerers karrierer. Derudover modtog Kommissionen efter dommen forsikringer fra de italienske myndigheder om, at lovgivningen var gennemført.

I denne sammenhæng skal ethvert spørgsmål om gennemførelsen af den pågældende italienske lovgivning behandles på nationalt plan af de relevante myndigheder, herunder domstole. Det er kun de nationale domstole, der kan træffe afgørelse om kompensation.

⁽²⁶⁾ De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa.

⁽²⁷⁾ Sag C-119/04, 2006, s. I-6885.

*
* *

Spørgsmål nr. 67 af Eoin Ryan (H-0626/07)

Om: EU's deltagelse i FN's fredsbevarende styrke i Sudan

Kan Europa-Kommissionen foretage en foreløbig vurdering af, hvor mange fredsbevarende folk af de 20 000 FN-styrker, der vil blive indsat i Sudan, vil komme fra EU's medlemsstater?

Svar

Deployeringen af EU's fredsbevarende styrker hører under medlemsstaternes kompetenceområde. Kommissionen er på nuværende tidspunkt ikke i besiddelse af yderligere oplysninger om medlemsstaternes forpligtelser.

Kommissionen er klar over, at præsident Bashir i Sudan ved flere lejligheder har insisteret på, at UNAMID⁽²⁸⁾ skal have en overvejende afrikansk karakter. FN har understreget, at de ikke mener, at behovet for fuldt udstyrede specialstyrker - især transportenheder og tekniske enheder, der kan beskytte sig selv - kan opfyldes uden at appellere til lande uden for det afrikanske kontinent.

*
* *

Spørgsmål nr. 68 af Liam Aylward (H-0632/07)

Om: Sporbarheds- og mærkningskrav for lande, der eksporterer fødevarer til EU

Hvad gør Kommissionen for at sikre, at der for lande, der eksporterer fødevarer til Den Europæiske Union, indføres samme krav vedrørende sporbarhed og mærkning som dem, der gælder for EU-fødevarer i Europa?

Svar

Sporbarhed betyder i henhold til EU-lovgivningen evnen til at spore foder, fødevarer, fødevarerproducerende dyr eller stoffer, der anvendes til konsum, gennem alle produktions-, forarbejdnings- og distributionstrin.

Sporbarhed er ikke i sig selv nok til at sikre fødevarer. Det er et redskab til risikostyring, der skal anvendes til at hjælpe med at begrænse fødevarerikkerhedsproblemer.

Sporbarhed er obligatorisk for fødevarerindustrien på alle trin i fødekæden - lige fra importøren til detailladedet.

Eksportører i handelspartnerlandene er ikke dækket i retlig forstand, da EU-lovgivningen ikke har virkning uden for EU. Det skal dog bemærkes, at det er almindelig praksis blandt en del af EU's fødevarermyndigheder at anmode handelspartnerne om at opfylde bestemte sporbarhedskrav.

Kravene til fødevarer mærkning finder anvendelse på alle fødevarer, der markedsføres i EU, herunder importerede fødevarer.

*
* *

Spørgsmål nr. 69 af Philip Claeys (H-0633/07)

Om: Forbud mod et politisk parti i Tyskland

I slutningen af august 2007 udtalte Kommissionens medlem med ansvar for borgerlige frihedsrettigheder sig til fordel for et forbud mod National-Demokratische Partei Deutschlands (NPD). Kommissionsmedlemmet anførte, at også andre EU-medlemsstater kæmper med "store højreekstremer problemer" og nævnte i den forbindelse udtrykkeligt Frankrig, Belgien, Danmark og Italien. Ifølge kommissionsmedlemmet skal bekæmpelsen af racisme og fremmedhad i disse lande intensiveres, og der må træffes både forebyggende og repressive foranstaltninger.

Hvad hentyder det pågældende kommissionsmedlem til med udtrykket "store højreekstremer problemer"? Hvilke politiske partier drejer det sig ifølge Kommissionen om? Er det også Kommissionens opfattelse, at de pågældende partier skal forbydes? I bekræftende fald på grundlag af hvilke konstateringer?

⁽²⁸⁾ Den Afrikanske Union/FN's operation i Darfur.

Svar

Kommissionen mener, at det er vigtigt at bevare erindringen om naziforbrydelser for at hylde ofrene og som middel til at oplyse fremtidige generationer om denne del af historien. Enhver holdning, der har til formål at skabe et positivt eller banalt billede af denne ideologi, herunder deltagelse i det politiske liv med partier, der forsvare ideologien, er i strid med EU's værdier.

Hvad angår ekstremisme ønsker Kommissionen at gentage, at racisme og fremmedhad ikke er forenelige med de principper, som er grundlaget for EU og fælles for medlemsstaterne.

Oprettelse af en fortegnelse over politiske partier på grundlag af ideologi eller udstedelse af forbud i medlemsstaterne hører ikke under Kommissionens beføjelser i henhold til EF-traktaten.

Et vigtigt fremskridt i bekæmpelsen af racisme og fremmedhad er, at justits- og indenrigsministrene den 19. april 2007 indgik en politisk aftale om en rammeafgørelse om bekæmpelse af visse former for racisme og fremmedhad ved hjælp af strafferet. Formålet med rammeafgørelsen er at tilnærme medlemsstaternes lovgivning vedrørende racistiske og fremmedhadske lovovertrædelser.

I fremtiden kan man under visse omstændigheder overveje specifikke aktioner, herunder aktioner over for politiske partier, i den nye lovgivning.

*
* *

Spørgsmål nr. 70 af Maria Badia i Cutchet (H-0634/07)

Om: Fornyelse af naturfagspædagogikken i skolerne

I de seneste har flere undersøgelser afsløret et foruroligende fald i antallet af studerende i naturfag og matematik, og dette forklares især med den måde, der i skolerne undervises på i naturfag. I den undersøgelse, som Kommissionen har anmodet Michel Rocard om at foretage vedrørende en ny pædagogik i det fremtidige Europa, anbefales det at anvende mere effektive pædagogiske metoder i skolerne baseret på resultaterne af spørgeundersøgelser, og aktivt at fremme efteruddannelse af lærerne samt etablere netværk mellem disse. Desuden fastslår undersøgelsen, at der i højere grad bør fokuseres på pigernes deltagelse i skolernes undervisning i naturfag, for at de kan få større tillid til naturvidenskaben.

En bedre videnskabelig kultur er en forudsætning for, at der kan opstå et egentligt vidensamfund og en videnøkonomi i EU, ligesom kendskab til naturvidenskaben synes at være betingelsen for, at der kan opnås fremskridt på dette område. Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen på denne baggrund træffe for at fremme en fornyelse af naturfagspædagogikken i skolerne i EU?

Svar

Kommissionen deler fru Badias bekymring over det relative fald i unge menneskers interesse for matematik og naturfag, især pigernes interesse. Situationen er opstået samtidig med, at Europa oplever en stigende efterspørgsel efter kvalificerede menneskelige ressourcer inden for videnskab og teknologi samt manglende kvalifikationer på disse områder. Det er endnu mere kritisk på grund af betydningen af matematik, naturfag og teknologi for den europæiske konkurrenceevne og det videnbaserede samfund. Derudover spiller et fornuftigt niveau af videnskabelig kultur en stor rolle, ikke blot ved at skabe mulighed for at borgerne kan deltage effektivt i samfundsdebatter, men også ved at skabe adgang til bedre arbejdspladser.

Af alle disse årsager er bekæmpelse af den faldende interesse for og optagelse på naturfags- og teknologistudierne og tackling af kønsbalancen på dette område en prioriteret målsætning i arbejdsprogrammet "Uddannelse og erhvervsuddannelse 2010"⁽²⁹⁾, som støtter medlemsstaterne i efterlevelsen af deres ansvar for uddannelsessystemerne. Det er endvidere et af de fem europæiske benchmarks for uddannelse og erhvervsuddannelse, der blev fastlagt af Rådet i 2003⁽³⁰⁾. "Matematik, videnskab og teknologi" er også blandt de otte nøglekompetencer for livslang læring fastsat i Rådets og Europa-Parlamentets

(29) Detaljeret arbejdsprogram for opfølgning af uddannelsessystemernes mål i Europa (februar 2002).

http://europa.eu/eur-lex/pri/en/oj/dat/2002/c_142/c_14220020614en00010022.pdf

(30) http://ec.europa.eu/education/policies/2010/doc/after-council-meeting_en.pdf (EUT C 134, 7.6.2003).

henstilling⁽³¹⁾ fra 2006. I Kommissionens nye meddelelse om forbedring af læreruddannelsens kvalitet (vedtaget den 3. august 2007)⁽³²⁾ understreges betydningen af læreres fulde tilegnelse af den viden og holdninger og pædagogiske kvalifikationer, der er nødvendige for at forberede de unge på at udfylde deres plads i samfundet og i arbejdslivet, især gennem støtte til opnåelse af de nøglekompetencer, der er identificeret i henstillingen.

Siden 2001 har Kommissionen inden for rammerne af den åbne koordinationsmetode arbejdet tæt sammen med medlemsstaterne på dette område. Der er fremlagt to situationsrapporter, hvori der henstilles til at indføre mere effektive og interessante undervisningsmetoder, især gennem mere systematisk forbindelse mellem undervisning i videnskab og teknologi og erfaringer fra det virkelige liv, og til at skabe mulighed for, at lærerne kan opdatere deres viden om både indhold og didaktik⁽³³⁾. Der er endvidere angivet en række relevante initiativer i Europa for at fremme udveksling af erfaringer og god praksis⁽³⁴⁾.

Eurydice, informationsnetværket om uddannelse i Europa, har foretaget en undersøgelse af undervisningen i naturvidenskabelige fag i skoler i Europa⁽³⁵⁾ i 30 lande. I undersøgelsen understreges betydningen af, at lærere sammenkæder teori og praksis i undervisningen af naturvidenskabelige fag samt den meget væsentlige rolle, som bevidstgørelse af kønsaspektet spiller i undervisningen.

Ekspertgruppens rapport "Science Education NOW: A renewed pedagogy for the future of Europe" (gruppens formand er hr. Rocard), som fru Badia henviser til, er et fælles initiativ fra kommissæren for videnskab og forskning og kommissæren for uddannelse, erhvervsuddannelse, kultur og ungdom. I rapporten gennemgås de eksisterende europæiske initiativer til mere effektiv undervisning i naturvidenskabelige fag, og der opfordres til fastlæggelse af en ny tilgang til undervisningen, især gennem undervisningsmetoder, der er baseret på resultaterne af spørgeundersøgelser.

Kommissionen har indledt en forhandling under det nuværende formandskab for sammen med medlemsstaterne at skabe muligheder for at gennemføre henstillingerne i rapporten.

Kommissionen vil støtte initiativer fra medlemsstaterne og deres bestræbelser på at modernisere deres uddannelsessystemer, især i relation til naturvidenskabelig læring og undervisning i naturvidenskabelige fag. Instrumenterne i det nye program for livslang læring giver en lang række muligheder i denne sammenhæng.

Endvidere støtter Kommissionen gennem det syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling aktioner, der har til formål at fremme formel og uformel undervisning i naturvidenskabelige fag. I afsnittet "Forhold mellem videnskab og samfund" i det syvende rammeprogram opfordres der til "Etablering af et åbent miljø, der vækker børns og unge menneskers interesse for videnskab, ved at styrke den naturvidenskabelige uddannelse på alle niveauer, herunder i skolen, og ved at fremme interessen for og den fulde deltagelse i videnskabelige aktiviteter blandt unge med forskellig baggrund".

*
* *

Spørgsmål nr. 71 af Nikolaos Vakalis (H-0635/07)

Om: Anvendelse af artikel 100, stk. 2, i EF-traktaten i forbindelse med Grækenland

Agtter Kommissionen at foreslå Rådet, at der ydes finansiel støtte fra Fællesskabet til Grækenland i henhold til artikel 100, stk. 2, i EF-traktaten efter mordbrandene og de katastrofale brande i august? Hvor stort er det maksimale støttebeløb, og hvilken form for støtte kan der ydes? Hvilke "betingelser" kan Rådet - således som der henvises til i traktaten - fastsætte, for at denne bistand kan ydes?

Svar

De græske myndigheder har endnu ikke færdiggjort den detaljerede vurdering af skaderne efter brandene i den sydlige del af Grækenland og på øen Evia i august 2007. De direkte skader (bygninger, landbrugsmarker,

(31) EUT L 394, 30.12.2006, s. 10.

(32) http://ec.europa.eu/education/com392_en.pdf

(33) <http://ec.europa.eu/education/policies/2010/doc/math2004.pdf>

(34) *ibidem*.

(35) <http://www.eurydice.org/portal/page/portal/Eurydice/showPresentation?pubid=081EN>

kvæg) vil hæmme den økonomiske vækst. Dog vil genopbygningsindsatsen og midlerne fra offentlige og private kilder til de regioner, der er ramt af brandene, påvirke investeringsaktiviteterne positivt i de kommende år. Virkningen på Grækenlands økonomiske vækst vil derfor sandsynligvis være begrænset.

Hvad angår anvendelse af artikel 100, stk. 2, vil Kommissionen undersøge situationen, når der foreligger en detaljeret vurdering af skaderne.

Der forventes dog andre solidaritetsinstrumenter fra EU. Kommissionens formand og kommissæren for regionalpolitik understregede under et besøg til de berørte områder, at Kommissionen vil aktivere Solidaritetsfonden og træffe andre nødvendige foranstaltninger for at hjælpe Grækenland, så snart der foreligger en vurdering af de økonomiske og miljømæssige skader. Derudover har Den Europæiske Investeringsbank tilbudt at udstede et rammelån hurtigst muligt til fordel for Grækenland på 100 millioner euro som første udbetaling af et større lån, hvis størrelse vil blive fastlagt efter klarlægelse af Grækenlands behov.

*
* *

Spørgsmål nr. 72 af Bill Newton Dunn (H-0646/07)

Om: Miljøkonsekvensvurderinger

Vil Kommissionen venligst bekræfte, at det i henhold til artikel 5, stk. 3, i direktivet om miljøkonsekvensvurderinger forholder sig sådan, at forslag til begrænsning af skadelige indvirkninger på miljøet indgivet i tilknytning til ansøgninger om byggetilladelser, som vedrører eller berører Natura-områder, skal forelægges offentligheden til høring som bilag til miljøkonsekvensanalyserne, inden der overhovedet træffes afgørelse om ansøgningerne, og at den praksis, der følges i visse dele af Det Forenede Kongerige såsom f.eks. at udstede en foreløbig tilladelse, inden offentligheden informeres, efterfulgt af en senere endelig tilladelse, er ugyldig i juridisk henseende?

Svar

I henhold til artikel 5, stk. 3, andet led, i direktivet om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet med ændringer^{(36),(37),(38)} skal de oplysninger, der fremlægges af en entreprenør, bl.a. omfatte mindst "en beskrivelse af påtænkte foranstaltninger med henblik på at undgå, nedbringe og om muligt neutralisere betydelige skadelige virkninger". I artikel 3, første led, er det specificeret, at en miljøkonsekvensanalyse skal påvise, beskrive og vurdere de direkte og indirekte virkninger af "fauna og flora", der naturligvis vil omfatte Natura 2000-områder, hvor disse områder eventuelt påvirkes negativt af den pågældende udvikling.

I artikel 6, stk. 1, i samme direktiv er det fastsat, at "de myndigheder, som på grund af deres særlige ansvar på miljøområdet kan blive berørt af projektet, får mulighed for at afgive udtalelse om ansøgningen om tilladelse" i forbindelse med de oplysninger, der er angivet i artikel 5. Disse oplysninger kan videregives til den berørte offentlighed, der har "ret til at fremsætte kommentarer og udtalelser, mens alle muligheder stadig står åbne, over for den eller de kompetente myndigheder, inden der træffes afgørelse vedrørende tilladelse" (Artikel 6, stk. 4).

Det er derfor klart, at offentligheden og de kompetente myndigheder med særligt ansvar på miljøområdet skal have en tidlig og effektiv mulighed for at deltage i den miljømæssige beslutningsproces, inden der træffes afgørelse om tilladelse.

Dette blev bekræftet af EU-Domstolen i sag C-201/02 efter begæring af Delena Wells i dommen af 7. januar 2004⁽³⁹⁾, hvor Domstolen fastsatte følgende: "Når den nationale lovgivning fastsætter, at tilladelsesproceduren er opdelt i flere led, hvoraf det ene består af en grundlæggende afgørelse og det andet af en gennemførelsesafgørelse, der ikke kan gå ud over de parametre, der er fastsat ved den grundlæggende afgørelse, skal de virkninger, som projektet kan have på miljøet, derfor identificeres og vurderes under proceduren

(36) Rådets direktiv 85/337/EØF, EFT L 175 05.07.85.

(37) ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF, EFT L 73, 14.03.97.

(38) ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF, EUT L 156, 25.06.03.

(39) EUT C 47, 21.02.2004.

vedrørende den grundlæggende afgørelse. Det er kun, hvis disse virkninger først kan identificeres under proceduren vedrørende gennemførelsesafgørelsen, at vurderingen må foretages under denne procedure”.

*
* *

Spørgsmål nr. 73 af Anna Hedh (H-0648/07)

Om: Alkohol

Der er ifølge Kommissionen en klar sammenhæng mellem indtagelse af alkohol og den offentlige sundhed. Ifølge det indlæg, som kommissær Kyprianou havde i plenarforsamlingen den 5. september, bevirker alkohol, at der årligt dør 100 000 personer i Europa af alkoholrelaterede skader eller sygdomme. Alkohol koster årligt 125 mia. euro, og omkostningerne for samfundet er dermed stort set på samme niveau som for tobak. Det i Sverige anvendte referenceniveau til afgørelse af, om transport over grænserne af alkohol er af privat eller kommerciel karakter, er i dag 230 l alkoholiske drikkevarer per indførsel. Den svenske alkoholpolitik består af flere elementer, og et af disse er høje punktskatter og dermed en høj indkøbspris. Dette instrument har nu mistet en del af sin virkning, eftersom det i medfør af de gældende EU-bestemmelser er tilladt at indføre betydelige mængder alkohol fra andre medlemsstater, der ikke har samme politik. Mener Kommissionen i betragtning af den klare sammenhæng mellem indtagelse af alkohol og folkesundhed, at Sverige af hensyn til den offentlige sundhed kan nedsætte det svenske referenceniveau uden at overtræde EU-bestemmelserne? Kan Sverige under henvisning til artikel 30 eller andre bestemmelser i traktaten fastsætte andre begrænsninger for indførsel som led i sin restriktive alkoholpolitik?

Svar

Kommissionen deler fru Hedhs bekymring om alkoholmisbrug, og Kommissionen vedtog derfor den 24. oktober 2006 en meddelelse om mindskelse af alkoholrelaterede skader. Størstedelen af medlemsstaterne mener imidlertid ikke, at alkoholforbruget skal begrænses gennem afgifter, bl.a. fordi voksne menneskers moderate og ansvarlige forbrug ikke opfattes som sundhedsskadeligt eller giver anledning til sociale spørgsmål. Sverige følger en anden politik på dette område. Alkoholpolitik hører under medlemsstaternes ansvarsområde.

I overensstemmelse med princippet for det indre marked er det i artikel 8 i direktiv 92/12/EØF fastsat, at privatpersoner, der ønsker at købe alkohol i en anden medlemsstat, kan foretage det pågældende indkøb, hvis varerne transporteres af den pågældende person til eget brug. Den vejledende mængde på maksimalt 230 l af de forskellige kategorier af alkoholiske drikke (hvoraf kun 10 l spiritus), hvortil fru Hedh henviser, er fastsat i artikel 9 i direktivet. Formålet med en vejledende mængde i overensstemmelse med den pågældende bestemmelse er blot vejledende ved fastlæggelse af, om de pågældende produkter er til eget brug og derfor ikke afgiftspligtige i destinationsmedlemsstaten, eller om de er til erhvervsbrug, i hvilket tilfælde der skal betales afgift. Tallene i artikel 9 skal derfor ikke betragtes som kvoter. Medlemsstaterne må dog ikke fastsætte vejledende mængder under det niveau, der er angivet i artikel 9.

Med hensyn til artikel 30 i traktaten ønsker Kommissionen at påpege, at artikel 8 i direktiv 92/12/EØF sammen med artikel 9 omhandler det pågældende spørgsmål, nemlig spørgsmålet om import af produkter fra en medlemsstat til en anden medlemsstat uden betaling af afgifter til den sidstnævnte medlemsstat. I disse bestemmelser tages der netop højde for medlemsstaternes interesse i at fastsætte deres egne afgifter på produkter, der importeres fra andre medlemsstater. Denne interesse kan være forbundet med skattemæssige eller politiske hensyn i forbindelse med alkoholafgifter, f.eks. sundhedshensyn. I denne sammenhæng skal det først og fremmest erindres, at harmoniseringsordningen, hvortil disse bestemmelser hører, ikke indeholder maksimale niveauer, således at det er underforstået, at medlemsstaterne kan fastlægge deres nationale niveauer på tilsvarende eller højere niveauer, herunder af sundhedshensyn. I denne forbindelse skal det endvidere erindres, at nogle medlemsstater, herunder Sverige, har fået fastsat overgangsordninger. Disse ordninger afviger fra artikel 8 og 9 under hensyntagen til de pågældende staters særlige stilling⁽⁴⁰⁾, især i forbindelse med politikker om offentlig sundhed⁽⁴¹⁾. Ordningerne udløb den 31. december 2003 (for Sverige, jf. artikel 26, stk. 3, i direktiv 92/12/EØF).

⁽⁴⁰⁾ Hvad angår Sverige var der i tiltrædelsesaftalen taget højde for en overgangsperiode indtil 31. december 1996. Denne periode blev forlænget ved direktiv 96/99/EF (EFT L 8 af 11.1.1997) og direktiv 2000/44/EF (EFT L 161 af 1.7.2000). Begge direktiver medførte en ændring af artikel 26 i direktiv 92/12/EØF.

⁽⁴¹⁾ Betragtning 5 i direktiv 96/99/EF og betragtning 2 i direktiv 2000/44/EF henviser til den omstændighed, at Sverige "traditionelt har haft høje punktafgifter både som en vigtig indtægtskilde og af sundhedsmæssige og sociale hensyn".

Den måde, hvorpå importerende medlemsstater fastlægger egne afgifter på privatpersoners import fra andre medlemsstater, harmoniseres således på EU-plan, herunder med hensyn til medlemsstaternes eventuelle sundhedspolitikker. Medlemsstaterne skal derfor ikke gøre artikel 30 i EF-traktaten gældende for at fastlægge og anvende strengere regler.

*
* *

Spørgsmål nr. 74 af Paulo Casaca (H-0649/07)

Om: Udbrud af kolera i irakisk Kurdistan

Der er i irakisk Kurdistan udbrudt kolera, som nu breder sig, og de regionale myndigheder har allerede anmodet om international bistand. Vil Kommissionen reagere på denne appel?

Svar

Kommissionen er bekymret over udbruddet af kolera i irakisk Kurdistan og følger nøje situationen. Som rapporteret af Verdenssundhedsorganisationen er der oprettet et udvalg på højt plan med sundhedsministeren som formand, og der er truffet relevante foranstaltninger. Antallet af døde er rapporteret til at være under 1 %, og det viser, at behandlingen af patienter er under kontrol.

Verdenssundhedsorganisationen koordinerer indsatsen til afhjælpning af koleraudbruddet. Som led i denne indsats har Den Internationale Røde Kors Komité med økonomisk støtte fra Generaldirektoratet for Humanitær Bistand ydet støtte til de lokale sundhedsmyndigheder.

Derudover har Kommissionen siden 2004 systematisk støttet sundhedssektoren i Irak gennem Faciliteten for Den Internationale Genopbygningsfond for Irak, trustfonden for Irak under FN's udviklingsgruppe, klynge D for sundhed og ernæring. Der blev afsat et nyt bidrag på 12.000.000 euro til denne klynge i juni 2007 for at forberede de nationale sundhedsmyndigheder på håndtering af disse og andre trusler imod folkesundheden.

*
* *

Spørgsmål nr. 75 af Bogusław Sonik (H-0650/07)

Om: Situationen for kristne mindretal i Mellemøsten og Maghreb

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på den nuværende situation i Mellemøsten og Maghreb, hvor kristne føler sig stadig mere usikre. En af grundene hertil er den stigende islamistiske radikalisme, som også får mange kristne til at emigrere. Den kristne befolkningsgruppe, der har boet i Irak i århundreder, befinder sig i den værste situation, og dens medlemmer er ofte ofre for den terror, der har bredt sig til hele landet. Under krigen i Libanon blev mange af landets kristne, som intet havde med Hizbollah at gøre, udsat for lidelser. I Egypten er kristne blevet fanget i en konflikt mellem regeringen og radikale islamister. I august måned blev to kristne aktivister, der er medlemmer af den kristne sammenslutning Middle East Christian Association, anholdt og anklaget for at have givet udtryk for en aggressiv holdning til islam. I Algeriet har regeringen begrænset ikke-muslimers frihed til at bekende sig til deres tro, og dette har haft direkte konsekvenser for kristne borgere i landet.

Hvilke skridt har Kommissionen taget for at øge de kristnes sikkerhed i området?

Har Kommissionen til hensigt at rette henvendelse til regeringscheferne i de lande, hvor der foregår forfølgelser?

Er den i færd med at udarbejde programmer inden for rammerne af Euro-Middelhavspartnerskabet med henblik på at forbedre de kristnes situation i området?

Svar

Kommissionen ønsker at takke Bogusław Sonik for spørgsmålet om situationen for de kristne mindretal i Mellemøsten og Maghreb.

Kommissionen er bekendt med rapporteringen om de begrænsninger, som kristne og andre religiøse mindretal oplever i mange af landene i den pågældende region. Kommissionen er sammen med medlemsstaterne

særdeles opmærksomme på menneskerettighedssituationen og den demokratiske situation i regionen, herunder hvad angår respekten for religionsfrihed og beskyttelse af religiøse mindretal.

EU deltager aktivt i diskussioner om retten til at tænke frit og samvittigheds- og religionsfrihed med en lang række lande i regionen og rejser disse og andre menneskerettighedsspørgsmål i politiske dialogmøder med de involverede lande. EU giver endvidere udtryk for sit synspunkt om religionsfrihed og dermed forbundet intolerance og diskrimination gennem demarcher og offentlige erklæringer, hvori partnerlandene mindes om deres forpligtelser i henhold til international ret, hvorved enhver form for diskrimination er forbudt.

EU yder derudover en aktiv indsats for at fremme beskyttelsen af menneskerettigheder i henhold til den europæiske naboskabspolitik. Den handlingsplan under den europæiske naboskabspolitik, som EU og Egypten har fastlagt i fællesskab, indeholder målsætninger til beskyttelse af alle aspekter af menneskerettighederne, fremme af dialogen mellem kulturer og religioner, samarbejde om bekæmpelse af intolerance, diskrimination, racisme og fremmedhad og fremme af respekten for religioner og kulturer. I handlingsplanen under den europæiske naboskabsplan for Libanon lægges der stor vægt på beskyttelse af mindretalsrettigheder samt bekæmpelse af diskrimination, racisme, fremmedhad og racehad. Der er desværre endnu ikke fastlagt en handlingsplan under den europæiske naboskabspolitik for Algeriet.

Hvad angår Kommissionens støtteprogrammer har Kommissionen i vid udstrækning støttet og projekter til fremme af menneskerettigheder og demokrati og bekæmpelse af diskrimination og forfølgelse af mindretal inden for rammerne af Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder, og Kommissionen vil fortsat støtte projekter i denne sammenhæng. Derudover er der gennem Medaprogrammet⁽⁴²⁾ ydet støtte til fastlæggelse af nationale menneskerettighedsstrategier og oprettelse af nationale menneskerettighedsinstitutioner.

*
* *

Spørgsmål nr. 76 af Marian Harkin (H-0652/07)

Om: Tilsætningsstoffer i levnedsmidler

Resultaterne af en undersøgelse foretaget af den britiske fødevarer sikkerhedsautoritet for nylig er blevet offentliggjort i det britiske lægemagasin The Lancet og har afsløret, at en række levnedsmiddeltilsætningsstoffer, herunder E110, E102, E122, E124, E211, E104 og E129, kan være forbundet med hyperaktivitet og have en skadelig virkning på børns adfærd.

Kan Kommissionen i lyset af disse resultater oplyse, hvilke foranstaltninger den allerede har truffet eller vil træffe for at følge op på disse foruroligende resultater med henblik på at revurdere sikkerheden ved alle de i EU tilladte levnedsmiddeltilsætningsstoffer?

Svar

Kommissionen er bekendt med den undersøgelse, der er offentliggjort for nylig i det britiske lægemagasin The Lancet, og som afslørede at forbruget af en række levnedsmiddeltilsætningsstoffer kan være forbundet med hyperaktivitet hos børn.

Kommissionen har anmodet Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet som Europas risikovurderingsorgan om at undersøge resultaterne af undersøgelsen og andre relaterede oplysninger i det offentlige domæne og komme med en udtalelse hurtigst muligt.

Kommissionen vil på grundlag af udtalelsen fra Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet overveje, om der skal træffes yderligere foranstaltninger.

Inden levnedsmiddeltilsætningsstoffer godkendes til anvendelse i EU, skal de først evalueres med henblik på sikkerhed. Alle levnedsmiddeltilsætningsstoffer, der er godkendt i EU, er derfor alle vurderet af enten Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet eller Den Videnskabelige Komité. Derudover kontrollerer Kommissionen løbende alle tilsætningsstoffer og anmoder Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet om at undersøge eventuelle nye resultater, der kan medføre at en tidligere evaluering skal ændres.

Endvidere har Kommissionen i relation til forslaget om levnedsmiddeltilsætningsstoffer, der er en del af Kommissionens forslagspakke om stoffer til forbedring af fødevarer, anmodet Den Europæiske

⁽⁴²⁾ Instrument for økonomisk og finansielt samarbejde under Euro-Middelhavspartnerskabet.

fødevarer sikkerhedsautoritet om at foretage en revurdering af de tilladte fødevaretilsætningsstoffer. Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet er i gang med denne revurdering samt en revurdering af tilladte fødevarerfarvestoffer.

*
* *

Spørgsmål nr. 78 af Colm Burke (H-0658/07)

Om: EU-forskning i selvmordsforebyggelse

Verdensdagen for Selvmordsforebyggelse fandt sted den 10. september, hvilket minder os om, at det er nødvendigt straks at tage fat på problemet med for tidlige dødsfald som følge af selvmord.

Hvert år begår 58 000 mennesker selvmord i Europa. I mit eget land, Irland, er antallet af selvmord fordoblet siden begyndelsen af 1980'erne, således at der nu gennemsnitligt sker 495 selvmord om året.

Selv mord er en af de vigtigste dødsårsager blandt unge. Ca. 14 % af alle selvmord sker i aldersgruppen 15-24 år, og unge mænd er særligt udsatte.

Hvorledes støtter Kommissionen forskning i årsagerne til selvmord og evaluering af strategier til forebyggelse af selvmord i hele Europa?

Svar

Efter den seneste udvidelse er antallet af selvmord i EU oppe på ca. 60.000 om året. Man regner med, at 10 gange så mange mennesker prøver at begå selvmord. Selvmordsraten i nogle af medlemsstaterne er blandt de højeste i verden. Samtidig er det dokumenteret, at forebyggende foranstaltninger kan reducere antallet af selvmord. Behandling af suicidal adfærd skal derfor være en prioritet på folkesundhedsområdet.

Kommissionen yder en aktiv indsats. Den samfinansierer den europæiske alliance mod depression inden for rammerne af folkesundhedsprogrammet. Depression er en væsentlig årsag til selvmord, og der er allerede oprettet mange regionale netværk til behandling af depression i Europa.

Derudover har man under det syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling netop gennemført relevante forslagsindkaldelser om evaluering af strategier til forebyggelse af selvmord i de europæiske lande og om humørsvingninger i forhold til eksperimentelle modeller. De fremsendte forslag vil nu blive gennemgået efter normal procedure.

*
* *

Spørgsmål nr. 79 af Alain Hutchinson (H-0660/07)

Om: Strukturfondstøtte til renovering af socialt boligbyggeri

Med den nye forordning (EF) nr. 1080/2006⁽⁴³⁾ om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling begrænses fondens interventionsmuligheder på boligområdet til de medlemsstater, der har tiltrådt EU efter 1. maj 2004. Ud over det faktum, at et kriterium baseret på tiltrædelsesdatoen og ikke et lands eller en regions sociale og økonomiske situation må siges at være overraskende, er det også tvivlsomt, om det er berettiget, eftersom der findes store boligproblemer i mange byer og regioner i Europa, der ikke nødvendigvis alle ligger i de nye medlemsstater. Ikke desto mindre er det yderst vigtigt for bestræbelserne på at skabe større europæisk samhørighed, at vi på dette område kan gribe ind overalt, hvor der er behov for det. Det er grunden til, at Europa-Parlamentet den 10. maj 2007 vedtog beslutning P6_TA(2007)0183 om boliger og regionalpolitik (2006/2108(INI)), hvori det kræver, at fællesskabsmidlerne til renovering af socialt boligbyggeri bliver gjort tilgængelige for alle medlemsstater i forbindelse med den kommende revision af de forordninger, der ligger til grund for samhørighedspolitikken. Kan Kommissionen over for Parlamentet redegøre for, hvilke foranstaltninger den har til hensigt at fremlægge forslag om for at efterkomme Parlamentets krav?

(43) EUT L 210 af 31.7.2006, s. 1.

Svar

Kommissionen bekræfter oplysningerne, som den allerede har fremlagt for Parlamentet som led i opfølgningen af beslutning P6_TA(2007)0183 om boliger og regionalpolitik⁽⁴⁴⁾, der blev vedtaget den 10. maj 2007.

Kommissionen har ingen planer om at gennemgå reglerne om samhørighedspolitikken, der fortsat vil være gældende indtil udgangen af 2013. Spørgsmålet om, hvorvidt støtteberettigelse i forbindelse med renovering af boliger skal udvides til at omfatte alle medlemsstater, vil blive rejst som led i drøftelsen af reformen af samhørighedspolitikken efter 2013.

*
* *

Spørgsmål nr. 80 af Athanasios Pafilis (H-0663/07)**Om: Risiko for den offentlige sundhed på grund af forureningen af vandet i Asopos**

Titusinder af indbyggere i adskillige byer og områder i Attika og Viotia bruger giftigt vand på grund af forurening af grundvandet og de kilder, der forsyner de ovennævnte områder, med hexavalent krom, nitrat, klor og bly, der er blevet fundet over hele Asopos-flodens bassin. De græske regeringer fra 1996 og til i dag bærer et tungt ansvar for denne misære, eftersom de til trods for advarsler fra kompetente organisationer om den konstant voksende forurening af de vandførende lag som følge af den ukontrollerede bortskaffelse af industriaffald ikke har truffet nogen som helst foranstaltninger til beskyttelse af den offentlige sundhed.

Agter Kommissionen at overveje foranstaltninger og finansiære aktioner, der kan bidrage til at beskytte den offentlige sundhed og sikre risikofri vandforsyning af disse områder samt rense grundvandet og beskytte det imod industriaffald, og vil den undersøge virkningerne for den offentlige sundhed blandt indbyggerne i disse områder og risikoen for spredning af forureningen?

Svar

I henhold til vandrammedirektivet⁽⁴⁵⁾ skulle medlemsstaterne foretage en analyse af indvirkningen af menneskelige aktiviteter på farvandet inden udgangen af 2004. Indtil nu har Grækenland ikke foretaget en tilstrækkelig miljøvurdering som påkrævet i henhold til vandrammedirektivet, og Kommissionen har derfor indledt en overtrædelsesprocedure med henblik på overholdelse af artikel 5, stk. 1, og artikel 15, stk. 2, i vandrammedirektivet, der blev indbragt for Domstolen den 21. marts 2007.

De begrænsede oplysninger fra de græske myndigheder i forbindelse med vandrammedirektivet viser, at der er en høj koncentration af organiske miljøgifte og næringsstoffer (phosphor og nitrat) i Asopos-floden som følge af udledning af industriaffald og spildevand og landbrugsaktiviteter.

Kommissionen vil undersøge sagen yderligere og anmode de græske myndigheder om yderligere oplysninger om situationen i Asopos-floden og især kvaliteten af drikkevandet.

I EU's finansieringsinstrumenter som f.eks. Samhørighedsfonden⁽⁴⁶⁾, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne⁽⁴⁷⁾ og Den Europæiske Fond for Regionaludvikling⁽⁴⁸⁾, er rammerne for støtteberettigelse til en lang række foranstaltninger med henblik på beskyttelse og fremme af kvaliteten af vores farvande fastsat - fra planlægning og vurdering til operationelle foranstaltninger. Det er imidlertid medlemsstaternes ansvar inden for disse støtteberettigede foranstaltninger at fastlægge deres prioriteter og projekter i denne sammenhæng.

⁽⁴⁴⁾ 2006/2108(INI).

⁽⁴⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, EUT L 327 af 22.12.2000 med ændringer.

⁽⁴⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1084/2006 af 11. juli 2006 om oprettelse af Samhørighedsfonden og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1164/94, EUT L 210 af 31.7.2006.

⁽⁴⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), EUT L 277 af 21.10.2005.

⁽⁴⁸⁾ Europa-parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1783/1999, EUT L 210 af 31.7.2006.

*
* *

Spørgsmål nr. 81 af Bastiaan Belder (H-0665/07)

Om: Uregelmæssigheder i beslutningsprocessen som led i den internationale ISO-standardisering

Har Kommissionen kendskab til de aktuelle uregelmæssigheder i beslutningsprocessen vedrørende den internationale ISO-standardisering, hvor pression og stemmekøb samt andre former for uregelmæssig påvirkning af på de nationale delegationer?

Er det Kommissionens opfattelse, at der er behov for væsentlige justeringer af ISO-proceduren, så de er mere hensigtsmæssige i forbindelse med kontroversielle standarder som f.eks. OOXML?

Hvilke justeringer vil Kommissionen i givet fald foreslå i samråd med medlemsstaterne og de øvrige deltagende lande og med de nationale delegationer?

Overvejer Kommissionen at indføre sanktioner over for de virksomheder, der bruger deres position på markedet til at involvere virksomheder i Europa i denne form for praksis for at stille andre leverandører og open source-applikationer ringere?

Se bl.a. <http://ec.europa.eu/idabc/en/document/7183/469>")

Svar

Spørgsmålet henviser til en løbende beslutningsproces i Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO), der er meget kontroversiel som følge af de forskellige interessenters markante holdninger.

Kommissionen er klar over, at der i medierne er rapporteret om uregelmæssigheder i forbindelse med beslutningsprocesser på både nationalt og internationalt plan. Kommissionen er imidlertid ikke direkte involveret i processen eller styringen af ISO og derfor ikke i stand til at verificere de påståede uregelmæssigheder.

ISO er en uafhængig international standardiseringsorganisation. Ansvar for korrekt forvaltning af ISO hviler hovedsageligt på organisationens medlemmer - de nationale standardiseringsorganisationer - og det er op til dem at verificere de rapporterede uregelmæssigheder og træffe beslutning om en eventuel opfølgning.

Den korrekte forvaltning af international standardisering er generelt vigtig for EU's standardiseringspolitik. Kommissionen opfordrer derfor ISO og de øvrige anerkendte standardiseringsorganisationer til at respektere Verdenshandelsorganisationens principper for international standardisering, som er gennemsigtighed, åbenhed, integration, upartiskhed og konsensus, effektivitet, relevans og sammenhæng.

Kommissionen forventer, at ISO og organisationens medlemmer følger disse principper fuldt ud i beslutningsprocesserne. Gennem samarbejdsaftalen mellem Kommissionen og de europæiske standardiseringsorganisationer forventes de nationale standardiseringsorganisationer i Europa at følge samme principper.

Kommissionen arbejder på at sikre meritbaseret konkurrence. Det er i denne sammenhæng vigtigt, at processerne for fastsættelse af standarder er underlagt åbne og gennemsigtige procedurer som beskrevet i punkt 159-178 i Kommissionens retningslinjer for anvendelse af traktatens artikel 81 på horisontale samarbejdsaftaler⁽⁴⁹⁾.

*
* *

Spørgsmål nr. 82 af Diamanto Manolakou (H-0667/07)

Om: Læger i en socialforsikringskasse, der arbejder uden forsikring

900 af socialsikringsorganisationen IKA's læger og tusinder af andre ansatte i det offentlige er fortsat "gidsler" af deres kontrakter uden nogen sikkerhed i ansættelsen og uden forsikring til trods for, at de beklæder permanente og stabile stillinger, og 5 500 læger er efter mange års beskæftigelse i denne forsikringskasse og

⁽⁴⁹⁾ Se http://eur-ex.europa.eu/LexUriServ/site/en/oj/2001/c_003/c_00320010106en00020030.pdf

efter at have fået deres kontrakter ændret til kontrakter på ubegrænset tid stadig uden forsikring i denne kasse i modsætning til deres øvrige kolleger.

Agter Kommissionen at tage de fornødne initiativer for at få sat en stopper for denne uformelle men vedvarende situation og sikre, at de ansatte læger i IKA får fuldstændige ansættelses-, forsikrings- og pensionsrettigheder, og at alle ansatte, der er ansat i permanente og stabile job, får ændret deres kontrakter til ubegrænsede kontrakter?

Svar

Med hr. Manolakous spørgsmål rejses to yderligere spørgsmål.

Det første spørgsmål vedrører de foranstaltninger, som Kommissionen vil træffe for at sikre, at tidsbegrænsede kontrakter for ansatte i faste stillinger ændres til ubegrænsede kontrakter. Kommissionen ønsker i denne sammenhæng at gøre hr. Manolakou opmærksom på svaret på mundtlig forespørgsel H-0532/07 fra hr. Papadimoulis⁽⁵⁰⁾.

Det andet spørgsmål vedrører påstanden om, at læger, der er ansat af IKA med ubegrænsede kontrakter, efter ændring af deres tidligere begrænsede kontrakter til ubegrænsede kontrakter ikke er forsikringsdækket. Kommissionen kan ikke komme med yderligere kommentarer baseret på de oplysninger, som hr. Manolakou har fremlagt.

*
* *

Spørgsmål nr. 83 af Anne Van Lancker (H-0669/07)

Om: Rapport om racisme og fremmedhad i EU's medlemsstater

Det fremgår af en rapport om racisme i EU fra EU-Agenturet for Grundlæggende Rettigheder, at der fortsat udøves forskelsbehandling på grund af herkomst, til trods for at det er forbudt i medfør af to direktiver (2000/78/EF⁽⁵¹⁾ og 2000/43/EF⁽⁵²⁾). I Belgien optræder forskelsbehandling navnlig ved ansættelse. Direktiverne medførte først og fremmest, at der blev oprettet et antal velfungerende nationale organer, der behandler klager, men ofte gennemføres der ikke sanktioner. Selv om det er obligatorisk i henhold til direktiv 2000/43, findes der i nogle medlemsstater stadig ikke organer, der har til opgave at behandle klager i forbindelse med racisme. Er Kommissionen bekendt med rapporten? Mener Kommissionen, at der hurtigere kan træffes foranstaltninger for at tilskynde medlemsstaterne til at imødegå forskelsbehandling på grund af herkomst? Har Kommissionen forslag til, hvordan der kan gennemføres en bedre overholdelse af dens direktiver om forskelsbehandling?

Svar

Kommissionen er bekendt med den rapport om racisme og fremmedhad i EU-medlemsstaterne, som Agenturet for Grundlæggende Rettigheder offentliggjorde for nylig.

Kommissionen lægger meget stor vægt på, at medlemsstaterne gennemfører direktiv 2000/43/EF, "ligebehandlingsdirektivet", fuldt ud. Efter en grundig undersøgelse af medlemsstaternes lovgivning besluttede Kommissionen den 27. juni 2007 at fremsende begrundede udtalelser til 14 medlemsstater. Hvad angår "ligebehandlingsorganer", som medlemsstaterne skal oprette i henhold til direktivet, er der kun to medlemsstater, som ikke har oprettet et sådant organ til støtte af ofre for forskelsbehandling. Kommissionen har kontakten de nationale myndigheder i denne sammenhæng.

Gennem kontakten med de nationale myndigheder er det Kommissionens klare indtryk, at medlemsstaterne yder en tilfredsstillende indsats for at bringe den nationale lovgivning på linje med EU's direktiver om bekæmpelse af forskelsbehandling.

Kommissionen træffer en række foranstaltninger for at opmuntre medlemsstaterne til at bekæmpe forskelsbehandling. Kommissionen støtter f.eks. en lang række initiativer, der har til formål at forebygge eller mindske forskelsbehandling, f.eks. bevidstgørelse, bekæmpelse af stereotyper, uddannelse af ngo'er,

⁽⁵⁰⁾ Mundtligt svar af 4.9.2007.

⁽⁵¹⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁽⁵²⁾ EFT L 180 af 19.7.2000, s. 22.

fagforeninger og advokater samt udveksling af god praksis mellem ligebehandlingsorganerne. Disse initiativer er et vigtigt supplement til EU's retsgrundlag.

*
* *

Spørgsmål nr. 84 af Pedro Guerreiro (H-0672/07)

Om: Udløb af aftalememorandummet mellem EU og Kina vedrørende import af visse tekstiler og beklædningsgenstande

Som det er blevet fremhævet flere gange i årets løb udløber aftalememorandummet om Kinas eksport af visse tekstiler og beklædningsgenstande til EU-landene - som blev undertegnet den 10. juni 2005 og omfatter 10 af de ca. 35 produktkategorier, der importeres fra dette land - den 31. december 2007.

I henhold til denne aftale blev der - om end i begrænset omfang - indført konkrete beskyttelsesforanstaltninger over for eksporten fra Kina, men ikke for så vidt angik EU's import fra andre tredjelande.

Et stigende antal organisationer i denne sektor har advaret om, at der er behov for foranstaltninger, som kan begrænse den eksponentielle stigning i EU's import af tekstiler og beklædningsgenstande og dermed forhindre en gentagelse af situationen i 2005, herunder f.eks. en forlængelse af de gældende restriktioner og anvendelse af disse på nye produktkategorier. Der er med andre ord behov for bestemmelser svarende til bestemmelserne i aftalerne indgået mellem Kina og USA.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe - herunder også importbegrænsninger - for at beskytte produktionskapaciteten og arbejdspladserne i tekstil- og beklædningsindustrien, en sektor der har stor socioøkonomisk betydning i EU, især i de ugunstigt stillede regioner, hvor denne industri er koncentreret?

Svar

Tekstiler og mere specifikt tekstilhandelen med Kina er et vigtigt punkt på Kommissionens dagsorden for slutningen af 2007. Kommissionen har i denne sammenhæng løbende fokuseret på og forsvaret den europæiske industris interesser.

Med næsten fri adgang til EU-markedet står den eksportorienterede europæiske tekstil- og beklædningsindustri helt klart over for en situation med højere afgifter og ikke-toldmæssige hindringer, der hæmmer adgangen til vigtige markeder og dermed begrænser industriens mulighed for at fremme konkurrenceevnen. Det arbejde, der er udført i gruppen på højt plan, dvs. handlingsplanen for markedsadgang, er meget værdifuldt. Kommissionen arbejder på at fremme gennemførelsen af handlingsplanen for markedsadgang gennem bilaterale møder samt på multilateralt plan med henblik på at opnå bedre markedsadgang. Indsatsen vil fortsat fokusere på opnåelse af lavere afgifter eller ophævelse heraf og/eller ikke-toldmæssige hindringer inden for rammerne af de bilaterale forhandlinger eller instrumenter eller gennem andre WTO-instrumenter.

Angående det specifikke punkt om tekstiler fra Kina ønsker Kommissionen at understrege, at de aftalte importbegrænsninger på 10 tekstil- og beklædningskategorier vil blive ophævet den 31. december 2007 i henhold til aftalememorandummet mellem Kina og EU, der blev undertegnet i Shanghai i juni 2005. Kommissionen er helt klar over betydningen af tekstilsektoren i den europæiske industri og visse medlemsstaters og regioners interesse i den pågældende sektor. Kommissionen har imidlertid ingen intention om at foreslå en forlængelse af kvoterne for import af bestemte tekstil- og beklædningskategorier efter 2007.

Aftalememorandummet omfatter endvidere 2008. For at sikre en glidende overgang i 2008 agter Kommissionen at overvåge importen af tekstiler fra Kina på tæt hold. Kommissionen er i denne sammenhæng i færd med at undersøge, om der kan indføres en overvågningsmekanisme uden kvantitative begrænsninger, enten i form af enkeltovervågning (udelukkende fra EU's side) eller dobbeltovervågning (fra både EU's og Kinas side). Overvågningsmekanismen drøftes i øjeblikket med alle de involverede parter.

Kommissionen vil senere stille et formelt forslag med det formål at kunne fremlægge en formel afgørelse i slutningen af oktober 2007.

*
* *

Spørgsmål nr. 85 af Hans-Peter Martin (H-0674/07)**Om: Ansvar for og udgifter til decentrale agenturer**

Selv eksperter, som i årevis har beskæftiget sig med spørgsmålet om EU-agenturer, kender ikke svaret på grundlæggende spørgsmål som følge af manglende gennemskuelighed. Det er baggrunden for følgende spørgsmål:

Hvilke generaldirektorater i Kommissionen er ansvarlige for hvilke decentrale agenturer?

Hvor mange medarbejdere i de respektive generaldirektorater var ansvarlige for de decentrale agenturer i hvert af årene 2000-2006, og hvor mange er der tale om på nuværende tidspunkt?

Hvor store administrations-, drifts- og personaleudgifter gav de decentrale agenturer anledning til i Kommissionens enkelte generaldirektorater i årene 2000-2006?

Svar

Som svar på det første spørgsmål henledes hr. Martins opmærksomhed på listen nedenfor med geografisk decentraliserede organer samt de af Kommissionens generaldirektorater, der har ansvaret for relationer med de pågældende organer.

Det kræver betydelige undersøgelser at kunne svare på hr. Martins to øvrige spørgsmål, og Kommissionen vil vende tilbage hurtigst muligt med de pågældende oplysninger.

Agentur	Generaldirektorat
Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (CEDEFOP) Thessaloniki (EL)	Uddannelse og Kultur
Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (EUROFOUND) Dublin (IE)	Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Ligestilling
Det Europæiske Miljøagentur (EEA) København (DK)	Miljø
Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut Turin (IT)	Uddannelse og Kultur
Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA) Lissabon (PT)	Retlige Anliggender, Frihed og Sikkerhed
Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) London (UK)	Erhvervs- og Virksomhedspolitik
Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (OHIM) Alicante (ES)	Det Indre Marked

Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur (EU-OSHA) Bilbao (ES)	Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Ligestilling
Agentur EF-Sortsmyndigheden Angers (FR)	Generaldirektorat Sundhed og Forbrugere
Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (CdT) Luxembourg (LU)	Oversættelse
Det Europæiske Genopbygningsagentur Thessaloniki (EL)	Udvidelse
Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) Parma (IT)	Sundhed og Forbrugere
Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA) Lissabon (PT)	Energi og Transport
Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) Köln (DE)	Energi og Transport
Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA) Heraklion (EL)	Informationssamfundet og Medier
Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) Stockholm (SE)	Sundhed og Forbrugere
Det Europæiske Jernbaneagentur Lille/Valenciennes (FR)	Energi og Transport
Den Europæiske GNSS-Tilsynsmyndighed	Transport
Det Europæiske Agentur for Forvaltning af Operative Samarbejde ved De Ydre Grænser (FRONTEX) Warszawa (PL)	Retlige Anliggender, Frihed og Sikkerhed
EF-Fiskerikontrolagenturet	Maritime Anliggender og Fiskeri

Fortsat i Bruxelles, men flyttes til Vigo (ES)

Agentur	Generaldirektorat
REACH	Erhvervs- og Virksomhedspolitik
Det Europæiske Kemikalieagentur	Miljø
Helsingfors (FI)	
Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinder	Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Ligestilling
Vilnius (LT)	
Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Retlige Rettigheder	Retlige Anliggender, Frihed og Sikkerhed
Wien (AT)	
Den Europæiske Unions Institut for Sikkerhedsstudier	Rapporterer til Rådet
(EUISS)	
Paris (FR)	
EU-satellitcenter	Rapporterer til Rådet
(EUSC)	
Torrejón de Ardoz (ES)	
Det Europæiske Forsvarsagentur	Rapporterer til Rådet
Bruxelles (BE)	
Den Europæiske Politienhed	Retlige Anliggender, Frihed og Sikkerhed
(EUROPOL)	
Haag (NL)	
Den Europæiske Enhed for Retligt Samarbejde	Retlige Anliggender, Frihed og Sikkerhed
(EUROJUST)	
Haag (NL)	
Det Europæiske Politiakademi	Retlige Anliggender, Frihed og Sikkerhed
(CEPOL)	
Bramshill (UK)	

*

* *

Spørgsmål nr. 86 af Georgios Toussas (H-0675/07)

Om: Finanskonglomeraters plyndring af pensionskassers reserver

Virksomheden J.P. Morgans genopkøb af en græsk statslig struktureret obligation til en værdi på 280 millioner euro fra pensionskasserne TEADY, TSEYP, TEAYFE og TEAPOKA samt virksomhedens tilbagebetaling inklusive påløbne renter af de penge, som virksomheden indbetalte i løbet af andet kvartal, og af skatteydernes penge indbetalt i løbet af første kvartal viser tydeligt, at denne amerikanske bank bærer et tungt ansvar for forvaltningen af pensionskassernes reserver. Den omstændighed, at finansorganisationer åbenlyst plyndrer pensionskassers reserver, viser risikoen for, at sådanne reserver er udsat for store risici, eftersom de placeres i private hænder for at blive udnyttet.

Hvad mener Kommissionen om køb og salg af strukturerede obligationer tilhørende den græske stat, der er i deres helhed er endt i pensionskasser, gennem tydeligvis illegale procedurer? I hvor høj grad er det den amerikanske bank, der bærer ansvaret, og hvordan vil det kunne sikres, at pensionskassernes reserver ikke bliver et bytte for monopolistiske finansinstitutters profitjagt men i stedet for kommer arbejdstagerne til gode?

Svar

Kommissionen har ingen generel tilsynsmæssig rolle i forbindelse med medlemsstaternes pensionskasser. Da de fremlagte oplysninger helt tydeligt vedrører pensionskasser, der er ansvarlige for administrationen af obligatoriske pensionsordninger (i modsætning til arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger), er der ikke noget, som tyder på at bestemmelserne i EU-lovgivningen, f.eks. direktiv 2003/41/EF om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers aktiviteter og tilsynet hermed, er overtrådt, og den pågældende sag hører derfor ikke under Kommissionens kompetenceområde.

*

* *